

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

Rangiah Chetty, S

ఋతుచక్రము

Madras, 1915

Record no. 387

Rangiah Chetty, S

Rtucakramu

Madras, 1915

Record no. 387

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

Rangiah Chetty, S.

ఋతుచక్రము / S. Rangiah Chetty.- 1st ed.- Madras : S. Ramanujam

Chetty, 1915.

15, 80 p. ;20 cm.

Record no. 387

Rangiah Chetty, S.

ఋతుచక్రము / S. Rangiah Chetty.- 1st ed.- Madras : S. Ramanujam

Chetty, 1915.

15, 80 p. ;20 cm.

Record no. 387

35 mm microfilm

Image placement: IA IIA IB IIB

Date filming began:

106

సారస్వత నికేతనము, వేటపాలెము.

గ్రంథము సంఖ్య 13022

తరగతి సంఖ్య 8948/31

ఇందుండి కడపటికిగ ఉన్న తేదీలోపల ఈ గ్రంథమును వాసిని
చేయవలెను.

--	--	--

With the best compliments of

S. Ramaswami Chetty M.A., B.L.

Cycle of the Seasons

ఋతు చక్రము

PART I

COMPILED BY THE LATE PROFESSOR

S. RANGIAH CHETTY GARU

B. A., F. M. U., F. I. B. C.

*(Telugu Translator to the Government of Madras and
Chairman of the Telugu Examiners, University of Madras ;
Asst. Professor of Mathematics, Madras Christian College).*

FIRST EDITION

PUBLISHED BY

S. RAMANUJAM CHETTY, M.A., B.L.

Merchant and Honorary Magistrate

2/5, Harris Road, Pudupet, Madras.

Madras :

PRINTED BY MESSRS. R. VENKATESHWAR & CO.

AT THE ANANDA PRESS, MADRAS.

1915.

All Rights Reserved.

పీఠిక.

శ్రీమదనుపమగుణశోభితు, లఖండశేముషీధను, లసారకృపామతు, లతులాంధ్రభాషాభిమానమానసీయు, లమల సమర్థివంశకలశోదధిపూర్ణశశాంకు, లాశ్రితవత్సలభావ రంగయ్యయగు రంగయ్యశ్రేష్ఠిగారిచే నీ ఋతుచక్రంబును ప్రబంధంబు, అనేక ప్రబంధరత్నపద్య రత్నకల్పితంబు, శ్రీశారదాంబా కంఠముక్తాహారంబు సర్వబుధజన మనోహరంబుగం గూర్పబడియె. ఇయ్యది ముద్రితంబై వెక్కువత్సరంబులు గడచినను కారణాంతరములచే ప్రకటితంబుగాడయ్యె. చదువరులకు నానారసపాకమాధుర్యంబు చవిజూపుచు గుణంబుల శోభయొడవ, భావగౌరవంబు వొడల కవులఁడందముల కానందంబుగల్గించు నీ గ్రంథరాజంబు సర్వజనమాన్యం బగుంగదా.

2. ఋతుచక్రంబునం దిది ప్రథమభాగము. మనకుగల ఆఱుఋతువులలోను వసంతము ప్రతినంతవత్సరమునందును మొదటవచ్చునది యగుటంజేసి యిది ప్రథమమున వర్ణింపబడినది. రెండవభాగమునందు మఱికొంత వసంతవర్ణనంబును దక్కినఋతువుల వర్ణనంబును బొందుపరుపబడును.

3. ఆంగ్లేయ గ్రంథభాండాగారంబులందు నిట్లు సత్కవులప్రబంధంబులందుండి యేర్చి కూర్చినభాగములతో నేర్పరుపబడిన గ్రంథములు చాలకలవు. ఆంధ్రభాషయం దిట్టివి యొకటి రెంటికన్న నధికముగలేవు. అల్పకాలంబున ననేకోత్తమ ప్రబంధ పఠన ఫలితంబు గల్గుటంజేసి యిట్టిగ్రంథరాజంబు లధికప్రయోజనకరంబు లనఁ జనును.

PUBLISHER.

సమర్థి రంగయ్య శ్రేష్ఠి గారు.

ఆంధ్రమహాజనులలో రంగయ్య శ్రేష్ఠిగారి నెఱుంగనివారు పెక్కండు లేరు. వీరినిగూర్చి ఆంధ్రపత్రిక 1909-వ సం॥ జూలై నెల 14-వ తేది సంచికయందు ఇట్లని వ్రాయఁబడియున్నది :—

ఎన్నూరువద్ద సంభవించిన కలకత్తా మెయిలుబండి ప్రమాదములో పరమపదవికిఁ జేరినవారిలో సమర్థి రంగయ్యశ్రేష్ఠిగా రొకరని గతసంచికలయందుఁ దెలుపఁబడినది. వీరి మృతరామువలన ఆంధ్రలోకమునకు గొప్పనష్టము సంభవించిన దనుటకు సందియములేదు. చెన్నపురిలో మిల్లరుకాలేజియని పిలువఁబడు క్రైస్తవ కళాశాలలో విద్యనభ్యసించిన ప్రతివిద్యార్థియు నీయనఘోరమరణమునకయి చుఁఖించకపోదు. శ్రేష్ఠిగారు వైశ్యకుల భూషణులు. చెన్నపురి పచ్చయప్ప విద్యాలయమునందు ప్రవేశించి ప్రవేశపరీక్షనరకు జదివి ఆ పరీక్షయందు 1865-వ సం॥ నందు జయమొందినవారిలో ప్రప్రథములుగ నిలిచిరి. రెండు సంవత్సరములు తరువాత శ్రేష్ఠిగారు ప్రథమశాస్త్ర పరీక్షయందుగూడ మొదటి తరగతిలోఁ గృతార్థులై, పట్టపరీక్షకుఁ జదువుటకుఁ జెన్నపురి ప్రెసిడెన్సీ కళాశాలలోఁ బ్రవేశించిరి. ఈయన యున్నత మేధానంపన్నతను గనిపెట్టి డాక్టరు మిల్లరుగారు తిమవిద్యాలయమొనందు గణితశాస్త్రోపాధ్యాయుఁడుగను, ఆంధ్రభాషాభ్యసనప్రవర్తకుఁడుగను నియమించిరి. ఈ పదవిలో ముప్పదియయిదు సంవత్సరములుండి, విద్యార్థిలోకముయొక్క మన్ననలను బడసినదేగాక, సహాపాధ్యాయులయొక్క గౌరవమునకుఁగూడ పాత్రులైరి. వీరి విద్యా

పాండిత్యములు చెన్నపురి విశ్వవిద్యాలయాధికారులకుఁ జేట తెల్లము గ వెల్లడియగుటంజేసి గణితశాస్త్ర పరీక్షాధికారిగ నియమించుట యేగాక, ఆంధ్రభాషపరీక్షాధికారసభాధ్యక్షుఁడుగ (Chairman of the Telugu Board of Examiners) నేర్పటచిరి. శ్రీశ్రీగారు ఆంగ్లేయభాషలో బి. ఏ. పరీక్షయందుఁ దేరి గణిత శాస్త్రమునందు గొప్ప పాండిత్యమును సంపాదించిరి. తెలుగు భాషయందు దీయనకుఁ గల పాండిత్యము నిరుపమానము. ఈ కాలములో ఇంగ్లీషు చదువగనే స్వభాషయందు దనురాగములేక మఱచిపోవు విద్యాధికులను నీయన చరిత్రము సిగ్గును పొందునట్లు చేయుచున్నది. క్రైస్తవకళాశాలలో యుద్యోగమును మానుకొని యువకార వేతనమును బుచ్చుకొనిన * పిదప శ్రీశ్రీగారు చెన్నపురి దొరతనము వారివలన ఆంధ్రభాషాంతరీకరణకర్త (తెలుగు ట్రాన్సులేటరు) గ నేమింపఁబడిరి. తెలుగుభాషలోఁ బ్రచురితమగు వార్తాపత్రికలను, గ్రంథములను, జదివి తత్సారాంశమును ప్రభుత్వమువారి కెఱుకపఱచుట నీ యుద్యోగియొక్క కర్తవ్యము. ఈ కార్యభారమును పదునేను వత్సరములనుండి వీరు నిర్విఘ్నముగ నిర్వర్తించుటయేగాక ఆంధ్రపత్రికాధిపతులకు ననేక సమయములందు నెట్టిమ హూపకారమునుజేసినది తత్పత్రికాధిపతులేయెఱుగుదురు. వీరు వ్రాసిన 'కాలచక్ర' మను గ్రంథము శాస్త్రోపాధ్యాయ పరీక్షకుఁ బఠనీయ గ్రంథముగ నిర్ణయింపఁబడినది. శ్రీశ్రీగారి కిరువురు పుత్రులును, నెక్క- పుత్రికయు, పౌత్రులును, పౌత్రికలును గలరు. వీరిలో సగ్రజుఁడు యం. ఏ., బి. యల్ పరీక్షయందు గృతార్థుఁడై విద్యావంతుఁడనఁ బ్రసిద్ధిగాంచి, చెన్నపురి యున్నతన్యాయ విచారణ స్థానమందు న్యాయవాదిగానున్న శ్రీరామానుజము శ్రీశ్రీగారు. వీ రనుగ్రహించి తమ జనకుని ఛాయాప్రతిమను మాకొసంగి మమ్మాదరించుటవల్లననే రంగయ్య శ్రీశ్రీగారి ఛాయాప్రతిమ ముద్రణచేయించి వారి స్వరూ

* “ పుచ్చుకొనినపిదప ” యనుటకుబదులు “ పుచ్చుకొనుటకు బూర్వమే ” యని యుండవలెను.

పము నిచ్చుట ముద్రించితిమి. ఇచ్చట శ్రీశ్రీగారు విశ్వవిద్యాలయ పరీక్షాధికారి యుడువులను ధరించియున్నారు.

ఈయన ఆంధ్రభాషాభివృద్ధికై చేసిన మ హూపకారమునకు ప్రతి ఆంధ్రుఁడును కృతజ్ఞుఁడై యుండవలయుననుట నిర్వివాదాంశము. ఆంధ్ర జాతీయసంఘ సంస్కరణమునకు నీయన నిరంతరము పాటుపడెను.

ఈయనఁగూర్చి కవులు వ్రాసినపద్యములఁ గొన్నింటి నీ క్రిందఁ బొందుపరిచితిమి,

శా॥ “శ్రీమద్వివ్యనిజాంఘ్రిపద్మములు సంసేవించుచు భక్తిచే
ధీమంతుండగు నాంజనేయుని ససద్దేహేంద్రియాతీతచి
ద్యామానందుఁడ వీవనేనని కృపన్బాధించు శ్రీజానకీ
రామ బ్రహ్మము” రక్షయెమనుచు మారంగాఖ్యధీమాన్యుని॥

క॥ శ్రీకరసద్గుణ విభవా,
ప్రాకట విద్యాప్రభావ, ప్రవిమలభావా,
లోకనుతసుస్వభావా,
రాకేందు యశఃప్రకాశ రంగయదేవా !

౧॥

సీ. పురుషోత్తముండని నరవరుల్ ప్రకటింపఁ,
జతురాననుండని చతురు లెంచ,
శంకరుం డితఁడని సర్వజ్ఞు లెదనెంచ
శ్రీనివాసుండని శిష్టులనఁగ,
విఘ్నలవాణీరమాకమనీయుఁ డనకపుల్,
సర్వమంగళశుభాస్పదుఁడన బుధు,
లాత్రిత వత్సలుం డని వరదుండని,
కరుణాశరధి యని ధరనుగల్గు

తే. గీ. సర్వసుజనులు పొగడంగ, సకలదిశల
భవదమలకీర్తిచంద్రికల్ పర్వ నిత్య
పూర్ణిమాభావమున బ్రహ్మ పొందినట్టి
నింద దీరె సమర్థివార్నిధి శశాంక॥

9॥

సీ. సౌభాగ్యమున కింద్రు సరిచెప్పనెంతమా
నీచవర్తన నింద మోచె నతఁడు. |
గాంధీర్యమున సాటి యంభోధి యంటిమా
కుంభజుం డరచేతగూర్చి త్రావె ;
నౌన్నత్యమున వింధ్య హిమ యంటిమా
యాయగస్త్వఁడు క్రుంగ నణిచె దాని ;
శేముషిం దుల యంచు శేషు భావించుమా
వక్రగాముల ప్రభుత్వంబు వడసె।

తే. గీ. నతఁడు ; నిక నెందు మీగుణనుతులు నేయ
నుపమ లొదవమి యరయుచు నున్నవాడు
స్వర్గభూవర్గలం దెల్ల సాటి మీకు
మీరె యనుమాట మరచియొ సూరు లెల్ల॥

3॥

సీ. హస్తీంద్రములు భూమియడుగు మూలల డాగె,
హస్తీంద్రుఁ డొక సంద్ర మందుఁ జేరె.
కూర్మరాజం బొండు కొండయండను తాతె,
వనమందుఁ జొచ్చె నవ్వరవరాహ,
మమరాగము లజంగమములై జడములయ్యె,
జలదంబు లడలుచు జలధిజేరె,
ముక్కలై చెక్కలై స్రుక్కెఁ జుక్కలటేడు,
కడఁగి వేల్పులగిడ్డి గడ్డిగఱచె,

తే. గీ. భవదమేయదురంధరత్వంబుతోడి
సాటిగనలేక, భవదీయ శశ్వదమల
దాసదాతృత్వములపెంపు దమ కొకింత
గలిగియుండుమి, వెతఁజెంది కలతనెంది॥

౪॥

సీ. శ్రీశోభితులు మీరు శ్రీశోభితుఁడు హరి,
భేద మావంతయులేదు మీకు,
పురుషోత్తములు మీరు పురుషోత్తముఁ డతఁడు,
దైన్వితభావములేదు తలఁచ మీకు,
కంజాక్షులరు మీరు కంజాక్షుఁ డాతఁడు,
నేక భావం బెందు నెనఁగు మీకు,
బుధపాలకులు మీరు బుధపాలకుఁ డతఁడు,
సారూప్య మొప్పురు జగతిమీకు,

తే. గీ. తజ్జులరు మీర లతఁడును తజ్జుఁ డరయ,
కువలయామోదదాయకు ల్లుణనిధాను,
తాడు రీరలు కువలయామోదదాయి,
గుణనిధానంబె యగుఁ గనుఁగొనఁగ నతఁడు॥

౫॥

కం. యుగయుగమును ప్రత్యక్షం
బుగ నుజనుల నాదరించి పోషించితి నీ
యుగమున నట్లుండమి తగ
వగునే యని యాసమర్థి యన్వయ మందు॥

౬॥

కం. కరుణావార్నిధి లక్ష్మీ
వరుడే రంగయ యనఁగ నవతరించెను, శ్రీ
హరిగాకయున్న నింతటి
వరవిబుధావనవిలాసవైఖరి యున్నే॥

౭॥

కం. అని సుకపు లనుదినంబును

వినుతింపగ నాశ్రితులగు విబుధావళి నం

దునినందను చందంబున

ననవరతముఁ బ్రోచు మిమ్ము నలవియె పొగడన్ ॥

౮॥

లయగ్రాహి చందురునియందమును, కుందములచందమును,

నిందుధరు పొందికను, చందనవికాసం,

బైందవి మనోహరత, వందితసితాబ్జకళ,

సుందరసురాగరమ, చిందముల పొల్పున్

బొంది, రజతాద్రి, సరవిందభవుసోదరి న

మందగతిఁ జిల్వదొరచందమును జూడన్

ముందుగను పాల్కుడలి యందమును గొంచఁ జని

యందెపుడు మీయశము విందులఁ జెలంగున్ ॥ ౯॥

కం. శరసంఖ్యాబ్దము లతిసుఖ

పరంపరలు మీదయావిభవము గలుగుటన్

నీరత మనుభవించితి భువి

సురతరుశాఖను వసించు శుకముచెలుపునన్ ॥

తే. గీ. చంద్రునకు నూలుపోగన్న చందమునను

మత్స్రజ్ఞతా సూచకమత్స్రతనవ

రత్నములఁ గూర్చి భక్తి పురస్కరముగ

సర్పణ మొనర్చితిని బ్రీతి ననఘచరిత॥

తే. గీ. అల్పచిత్రోడ మొనరించు సల్పకృతియె

ప్రేమఁ బురికొల్పఁజేసె శ్రీరామచంద్రు

హృదయసీమను; కావున నిదియ మీర

లధిక వాత్సల్యమునఁ గొను టబ్రమగునె ॥

కం. కనకపురిపార్థసారథి

యమ యనుపమసుగుణధనున కాత్మజుడను, శ్రీ

హనుమత్పదసేవకుడ, న

వనిభాస్కరుఁ డనెడి పేరఁ బరగెడివాడన్.

క. భాస్కరరావు.

ఉ. శ్రీకరహ సమర్థికులసింధుసుధాకర! మీయశఃప్రభా

నీకముతోసరిన్గనక నేను వియచ్చరితుండ, దామె? భూ

లోకనివాసి, నవ్వరొకొ లోకులు? అంచుఁగృశించి యద్భుడై

ప్రాకెడుగృష్టపక్షశశి, పండితవర్య! యిదేమిచిత్రమో!

కం. (దృశ్య) చల్లనిమానసయుతుడై ।

యెల్లదివ్విజప్రజముపొగడ హెచ్చినవాడై ।

సల్లలితపక్షపాతిగఁ ।

జెల్లెడినృపహంసతుల్యశీలును మీరల్ ॥

చ. “వరసుగుణా! సమృద్ధికులవార్నిధి చంద్రమ! పద్మినీద్యభా

సురచిరవిగ్రహస్ఫురణశోభిలి సత్పథవ ర్తియై ధరా

ధరశిరభూషపాదుడయి ధాత్రిని మిత్రుఁడుగాఁ దనర్చు భా

స్కరునకు మీకు భేద మింకఁ గానముగా వినఁగా కవిశ్వరా!

మచ్చసూర్యారావు.

కం. శ్రీయుతబుధహితమహితా

నీవయాకలుష ప్రభాతి కేషమసీమా

శ్రేయోధికతయునిగమో

క్తాయుష్యంబొప్పురంగ యార్యసుచర్యా.

కం. రాజాధిరాజవందిత, సౌజన్యనిధి కవీంద్రసన్నతచరితా,

భూజననిర్ణరభూజా, రాజీవదాశాక్షనక్ష, రంగయశ్రేష్ఠి ॥

గీ. తమయశంబున నిశలెల్ల నమలములయి,
వన్నెవారి నవిషయంబుగన్నవాడ,
గోరి దర్శించి దయచూడఁగొన్నవాడ,
వెట్టివాడనె మిము వీడవినుము ప్రోడ.

నాడెల్ల పురుషోత్తముడు.

ఉ. తాముదయాళురంచు వరధర్మపరాయణులంచు నాశ్రిత ।
స్తోమహితార్థసంఘటన తోషకులంచు బ్రశాంతులంచు ను
ద్దామరసజ్ఞులంచును వదాన్యులటంచు భవద్యశోలనః
న్నామనుకీర్తనల్విని గనన్వలె నంచును గోర్కెపుట్టదే॥

క॥ శ్రీకరుడై దిగ్విజయ ।

శ్రీకరుడై సర్వదావశీకరుడైల ।

శ్రీకరుడైశ్రీహరి రిపు ।

భీకరుడై మిమ్ముఁ బ్రోచుఁ బ్రయోగఁ డగుచు॥

ఖండవిల్లి రామచంద్రుడు.

ఉ. “రంగ!” యటంచు భక్తిగమరంగ యదూద్వహు రంగభర్తజీ
రంగ, యశంబున హరతురంగయమివ్రజసింహరాజిఁగే
రంగ యమాతృజాతు నెమరంగ యధార్థత, శ్రీసమర్థిమా
రంగయనెట్టిగారి కమరంగ యదృచ్ఛ గవుల్నుతింపరే ?
సెట్టి లక్ష్మీనరసింహము.

శ్లో. సామ్యోద్ధోఽభూదసామ్య శ్శుచిరశుచిరభూ చ్చుద్ధపక్షోఽ
ప్యశుద్ధః,

మందో వారస్వయం భద్రతిథిరపిచహ కింత్యభద్రాద్వితీయా
సాఘానాం ధార్మికాణాం విబుధపరిషదాం శ్రుణ్వితాం మా

నవానాం,

రంగయ్యశ్రేష్ఠివర్షే రఘుపతిచరణం రామరామేతియాతే,

శ్లో. సమర్థికులశేఖర స్సకలసద్గుణా లంకృతః,
సమర్థిజనపోషక స్సదయసామ్యవాగ్భూషణః,
సమస్తజనరంజక స్సదనదర్థవిజ్ఞ స్సుధీః,
సతాంసురతరూపమ స్సకిలహంత నాకంగతః.

శ్లో. పునర్వసూతారక చంద్రయోగే,
పుమానయం పుణ్యకృతీసమర్థః.
దివంగతస్తారక రామనామ,
స్మరణహినై వాస్యపునర్భవత్యమ్.

సిద్ధాంతి - శివశంకర శాస్త్రి.

గీ. భాగ్య భోగ్యములకు నాలవాల మరయ,
సిరికి స్థానంబు, లక్ష్మీకి నిరపుపట్టు,
పరగనై శ్వర్యమునకును బట్టుకొమ్మ,
వై శ్వసత్కులమయ్య నీవనుభయంచు.

గీ. సత్యమార్గాను చరులగుసత్కళాని
ధులు, కువలయమునకురా ర్తి దొరలసీని
మిత్రులరు, పుణ్యజనుల సమితినేర్ప
కున్నపురుషోత్తములుమీరు కులముచంచు.

సీ. జంగారికుంభిరాట్టంభోళి దంభోళి
ధరతురంగే భభిద్దరపటీర,
పారదశారదాశారద నారద
నారద కాశసూన ఘనసార,
సారకుండేంచు పాషాణ చందన చంద్ర
కలశవారాశ్చ శ్రీకల్పభూజ,
హరినీహార కంఠీరవామరఝరీ
సన్నిభంబైన నీసరసయశము,
శి

రాజీవజాండ కరండరాజమునకుఁ
గర్పారశకలమై గ్రాగుచుండ,
రూఢిదిక్కారసలోచనాకుచతటీ
సితపటాంచల శోభజేయుచుండఁ.

గీ. దనరితొమేల్బల్లియనిధరణిమెచ్చ
దీపితసమర్థకులపయోధిలలితాబ్జ
వైభవాడంబర విచిత్ర వరచరిత్ర
శేముషీధుర్య రంగయ శ్రేష్ఠివర్య.

గీ. అఖిల నిష్ఠురకార్యక్రియా నిపుణత
బహుసమర్థతగల్గుటఁ బట్టిసార్థ
కంబుగాఁ జెల్లె మీపేరు గణతిమీర
శ్రేష్ఠగుణధుర్య రంగయశ్రేష్ఠివర్య.

ఉ. తిరమైభూచక్రమండు తిలకముగతిఁదోడెంచుమద్రాసువీటఁ,
పరగఁబ్రజ్ఞాగ్రధుర్యుల్ పరిపరిగతులఁ బ్రస్తుతుల్ సేయ వాసం,
బురహిఁగావించి మోదంబును గను గుణధీపూర్ణునిఁ రంగయా
ఖ్యుఁ
నిరతంబుఁబ్రోచుగాతఁ నిరుపమకరుణా నిర్మలఁ దైవ
మెందుఁ,

క. సాంబశివరావు.

ఉ. సారస తారహార దర శారద శారద తార తారమం,
దార తుమార శారశర నారద పాతద మారచూరవి,
స్ఫార శతార తారధర శారద నారద సారసారస,
క్షీరపటీరహీరభరకీర్తి, స॥ రంగయఘండితాగ్రణి,

సీ. రాజ రాజనరేంద్ర రక్షితకవిరాజి
తాస్థాన సీమల సతిశయిల్లి,
సర్వజ్ఞసింగమత్మోపాల పాలిత
శ్రీనాథముఖుల చేజెన్నుమీటి,
పెద్దనప్రముఖ శోభిత కృష్ణరాయధి
ప్రౌఢిమ స్ఫూర్తిచేఁ బరిధవిల్లి,
నవనీతసంకాశ నవయశోన్వితజగ
ద్ధిత కవిరాజిచేఁ దేజరిల్లి,

తే-గీ॥ యాంద్రభాషావిలాసినిహాసు మీటి,
యిపుడు నినుఁ దండ్రిగామది నెంచి మించి,
చెంగలించి నీభుజపీఠి జేరె నార! ,
సారగాంభీర్య రంగయధీరవర్య.

హట్టి. కృష్ణమూర్తిరావు.

సీ. సకలాంద్రపండిత శాఖసంవర్ధన
కారణ జీవన పూరమనగ,
ఆంధ్రోక్తివల్లికా గ్రాభాతసుందర
సుమగుళుచ్చాఖండశోభ యనగ,
బహుకావ్యమయదుగ్ధపటునిర్మధనలబ్ధ
సంస్కర్షణసనీతి సారమనగ,
సర్వాంద్రకవికృతి స్వర్ణగుణాగుణ
సంశోధనకష సామాణమనగ.

తే-గీ॥ వెలయునెన్నని పాండిత్యవిలసనంబు,
పరమపుణ్యంపు చెయ్యులపసదనంబు,

కవిసితెలియంగఁ గలవారిఘనధనంబు,
అట్టిముదితార్య రంగయచెట్టివర్యా.

సీ. బహుతరాశలతోడఁ బారిచేరఁగవచ్చు
పండితజనముల పట్టుగొమ్మ
విద్యాధిక్యతజన వేద్యాంధ్రసంబంధ
కార్యపద్ధతిఁజూపు గాధదీప్తి
విద్యాపయః పానవిస్తరితామోద
బాలకావళిపాలిపాలవెల్లి
స్వాజ్ఞానుబద్ధ మహాంధ్రపాఠకజన
రచితోక్తి మణులకు రత్నశాణ.

తే-గీ॥ మనుచునెవ్వనిగాంచు విద్యాతిశయలు,
తలచుచునువేయి నొల్లను పాలుపుమీరఁ,
జెప్పికొనుచుండు రట్టిసీ చెలిమి యనెడు,
సిరులుఁజెందింపు రంగయచెట్టిమిన్న.

సింహాపలాకనము

మ. రమణిగంటిపేభాంతీ గురుకృపా ప్రాప్తౌ విద్యాపరి
శ్రమహూణప్రభుదత్తవార్షిక పరీక్షగ్రంథనిర్మాణరూ
పమహాసాంద్రయశశ్వరత్నమయవి భాజత్సర్వచంద్రాతపః
క్రమితాకాశధరాదిగంతరుని శ్రీరంగయశైలిఁఘనుఁ
రమణిగంటివె.

ఉభయముతోముఖ నామగోపన బంధము.

శ్రీ	శ్రీ	మనోహరాశిత జనమందారధామణీ చక్రసంత్రాణస	దయ
శ్రీ	రంగ	నాయకీసేవితపదపద్మ, యిద్రాదినిసత, భోగీంద్రశ	యన
జ	గ	దధిపితచరాచరభూతసంఘాత ఘనసాపముల ద్రోచికావ	నెజ్జ
ఆ	య	తస్థైర్యధైర్యా టోపగాంభీర్య భూరిమహామేఘభూధర	సమ
చే	నె	శక్తిత్యంబుచే సోమకాసురసంహరణాజిత సకల ని	గమ
ప	టి	శత్రుసమూహభంజన సజ్జనాచరిత సమర్పితసర్వస	వన
నా	గా	యుతబలాధ్యనాగేంద్రపర్యంక గురుతఃవిభవవైకుంఠని	లయ
గ	రు	డవాహన, నిత్యకళ్యాణగుణగణ, పాపమోచనశ్రీపదపద్మ	యుగ

గీ. వసుచరణాది రెండవ వర్ణకలిత
పురుషునకు నాయురైశ్వర్య పుత్రులనిడి
బ్రోచికరుణించి చరణాంత పూర్వవర్ణ
విదితవాంచ నెసంగ గావింపుమీశ ॥

శా. శ్రీమద్వాగ్దలనాధపుంశుదివిజజ్యేష్ఠఁశునద్యోయశః
కామురంగయశైలినిఁ విబుధసత్కల్పద్రుమప్రాయునిఁ
బ్రేమబుత్రుల నాయురర్థముల నుర్విసర్వకామ్యంబులు
ద్దామప్రక్రియ నిచ్చి బ్రోవుత శుభోధంచత్కృపాపూర్ణుడై.

మ. వరలక్ష్మీకుచకుంకుమాగరుల సదృశ్యండు సర్వేశుడై
హరిశ్రీరంగయశైలినిఁ సకలవిద్యాప్రాధిమోపేతునిఁ
శరదిందూద్భవచంద్రికామలయశస్సాంద్రగుణీధృత్యునిఁ
సిరులబుత్రులనిచ్చినంతతము రక్షించుగృహాయుక్తుడై.

శా. శ్రీభూభృతనయాపదాజ్ఞ ఘనకాశ్మీరోరుపత్రావళి
శోభాచంద్రినవత్తుడించువిలస జ్ఞాటుండుసంపూర్ణచం
ద్రాభూరంగయశైలినిఁ సకలసామ్రాజ్యాధికారాదిక
ప్రాభావౌన్నతిజెందివర్ధిలగ సంరక్షించుగౌరవగృహ.

శా॥ శ్రీలక్ష్మీయెలనాగ శౌరిపదసీరేజాత సేనామహా
 త్వాలభాయతవై భవైలసితులోకానందకార్యక్రియా
 లోలుకరంగయశెట్టినిక సుకవిసుశ్లోకావళిపాలకుఁ
 శ్రీలకబుత్రుల నిచ్చిబ్రోవుత కృపార్ద్రీభూతహృత్పద్మయై.
 చల్లా - వెంకటరామయ్య.

ఉ. శ్రీయుతశ్రీసమర్థికుల సింధుసుధాకర రంగయార్యవి
 ద్యాయుత సర్వసద్గుణవిహార కృపాకర శత్రు భీకరా
 ధీయుతసత్కవిత్వజల ధీ, సుగభీరపరోపకారయీ
 నాయనిశంభు లింగమను నామనవివాని యాదరింపుమా.

శా. శ్రీరమణీమనోహరుని చిత్తమునక స్తరియించునోయశే
 స్సారసముత్కరా పరమ సాత్విక లోకసరోజభాస్కరా ।
 మేరుసమానధీర మిము మేరురథక్తి నుతింతు నీయలం
 కారసుధాకరోదయసు కావ్యముగై కొని గారవింపుమా.

నాయని శంభులింగం.

చం. అమలుని, ఋక్షపాతము పరాసహనంబును స్వప్రయోజక
 త్వము, నను, దుర్గుణంబులను దగ్గర జేరఁగనీక, యెల్లకా
 లము మనయాంధ్రబాషకుఁ గళల్గడువృద్ధి యొనర్చురంగయా
 ఖ్యుమనుచుఁగాతఁగేళవుఁడుగూర్తిననామయమిచ్చుచుఁగృహణ

మ. తనకుం బ్రాభవ మొండు గల్గినను నేతన్మూల మేవాన్వనీకై
 నను నేకీడును గాకయుండ సతిమాన్యప్రక్రియకార్యసా
 ధనముజేసెడి రంగసెట్టి కిడు గాతఁ బుండరీకాక్షుండి
 మ్మనదీర్ఘాయు వనామయంబు విభవంబుదేహదార్ద్ర్యంబునుకొ,

మ. ప్రచురింపం బడుచుండునట్టి మనయాంధ్రగ్రంథముల్చూచి, ల
 ద్రచనల్చేసిన సత్కవీంద్రులకు నుత్సాహంబు సంధింప, శ్రే
 ష్ఠచిరాసక్తిని, యూనివర్సిటికిఁ బాఠగ్రంథముల్చేసిత
 ద్రచనల్, పాల్పెడిరంగయ్యసెట్టికిడుగాతఁవిష్టుఁడారోగ్యముఁ
 భవిషిల్లి - సీతారామశర్మ.

1. శ్రీరమణీధవాంఘ్రి సరసీమహాసేవిత భృంగవర్యునిక,
 భూరిసమస్తసంపదలచేఁ బొగడొందెడువైశ్యవర్యునిక,
 సారమతిక తెలుంగు నెగి చక్కఁగనేర్చిన పండితోత్తముఁ
 మారుని తండ్రి ప్రోచెడిని మాన్యుని రంగయశ్రేష్ఠిసజ్జనుక.

2. వెన్నునిముద్దుబిడ్డ మదివేడుకసేయుట మాని వాణిపే,
 రెన్నికఁ గన్నరాజపుపు నింటను బుట్టుకఁజెంది, నెల్లురక,
 తిన్నగమచ్చుసిద్ధి సభఁ జేటగుమాటల నేర్చి; కృష్ణునిక,
 పన్నుగఁజేతఁబట్టె; ముదిపాయమునం దుదిఁ జేరె రంగనిక.

3. శ్రీసుకవీంద్రసూరితతిచేరగఁ జేరి తదీయ శాస్త్రముల్,
 వానిగ నేర్పు; నేర్చి తనవారికి నేర్పడఁ జెప్పు; చెప్పిశ్రీ,
 భాసురవాక్ప్రసంగమునుముచ్చటఁగ్రోలును; గ్రోలి మెచ్చుచుక
 భాసురకీర్తిచే వెలుఁగుప్రాజ్ఞుఁడు రంగయశ్రేష్ఠినెమ్మడిక.

4. వినయసుగుణశీలా, విశ్రుతశ్రీలలోలా,
 జనవినుతను విద్యా, సత్కవిసాన్వితహృద్యా,
 మనసిజపితభక్తా, మాన్యసత్పుత్రియుక్తా,
 ప్రణతవిమలకీర్తి, రంగయ్యశ్రేష్ఠినామా.

శి. వెంకటరంగము.

To

M. R. Ry.

S. Rungiah Chettiar Garu, B. A.,

This Acrostic is most respectfully dedicated by
his ever grateful child P. GABRIEL PILLAI.

S o mayst thou live, oh ! noble sire on earth,
R emembered long by those in thee that found
U nbroken shelter ; thine e'er generous heart
N ay more, paternal love extended thus
G ifts far more precions than their worth ; e'er prompt
I n doing good, dispersing clouds of need
A n honor thou hast gained and thus a home
H igh far in Heaven thy future dwelling place,
C ommuning with the Omnipotent God.
H igh soars they name for charity well known
E'en higher far than that great Karna's, name
T he little mercy thou hast shown to me,
T hat little I, in all the world can't find.
I n thee I see my father, mother and all
A nd more my God on earth ; may God thee bless !
R ight long shalt thou live here to do more good !

Printed by Messrs. THOMPSON & Co.,

Under the Directions of

Mr. S. RAMANUJAM CHETTY, M.A., B.L.,

Hon. Magistrate,

2/5 Harris Road, Pudupet, MADRAS.

ఋతుచక్రము.

శ్రీరుచిరమహిమసీమా

ధీరజనశ్లేయదివ్యః తేజోభూమా

భూరికరుణాభిరామా

మూరసి మముః బ్రోవుమా మః హాగుణధామా.

శ్రీమదుపప్రార్థనంబు నేని వివిధవిద్యావిలాసభాసురు లగువిద్యద్రగేశరుల
మందానందజనకంబుగ ఋతుచక్రం బనుషేర వసంతాదులనర్జనంబు బహుకవికృత
కావ్యాదులయందుండి గ్రహించి సంఘటించెద.

ప్రథమారము, వసంత వర్ష సము.

అంతరపల్లవపత్రిచ

యాంకితముకుశసేనానః హరిఫలములం

తాంకము లగువనములు ని

శ్యాంకముగ నులింపబడు వః సంతమునందుక. (కావ్యాలంకార చూడామణి.) 1

వివిధవిద్యలు-వేదాదు లగుపలువిద్యలు:-అక్షాని వేదా శ్చత్వరో, మీమాంసా
శాస్త్రవిస్తరః, పురాణం ధర్మశాస్త్రం, విద్యా హ్యేతా శ్చతుర్దశ్, ఆయుర్వేదో ధను
ర్వేదో, గాఢర్ష శ్చేతి తే త్రయః, అర్థశాస్త్రం చతుర్థం, విద్యాహ్యష్టైదశైవతు.
కావ్యము-రసాత్మక మగువాక్యము, దోషములు దాని కసకర్షకములు, గుణాలంకారరీతు
లు తత్కృత హేతువులు.

* భారతము, ఆదిపర్వము, ఆశ్వాసము ౫.

(పాండురాజు శతశృంగపర్వతంబున నేవురుపుత్తులం బడసి యున్ననాతని పాలికి వనుదేవుపురోహితుండు గశ్యపుఁ డనం బరఁగువాఁ డరుగుఁడెని వనుదేవునందేశంబుఁ జెప్పి తత్కూమారులకుం గ్రమంబునఁ జౌలోపనఁ ను నంబు లానరించి వేదాధ్యయనంబు నేయించుచున్నంత వసంతసమయం బు చనుదెంచుచున్న.)

ల. గా. కమ్మనిలతొంతముల ♦ కు మ్మైనసి వచ్చుమఘు ♦ పమ్మలనుగీతనిన ♦ దమ్మలె. తమ్ములనల్పిసల ♦ యమ్ముల నుగంధముకు ♦ శమ్ములను నానుచు ము ♦ దమ్మె లమ్ము లనుకోకిలకు ♦ లమ్ములరవమ్ము మఘు ♦ రమ్మగుచు వీచె నని ♦ శమ్ము : రమ్మన నశోకనిక ♦ రమ్ములును జంపకచ ♦ యమ్ములును గింశుకచ ♦ నమ్ములుః
ల. గా. చందనతమాలతరు ♦ లందు నగురుద్రుమము ♦ లందుఁ గదళీవనము ♦ లం... కందతరుషండముల ♦ యందును విలోలదర ♦ విందనరసీవనము ♦ లందు వన్సరాజీ కందళితపుష్పమక ♦ రందరసముం దగులు ♦ చుం దనువు సౌరభము ♦ సౌంద్ర జన్ నందముగఁ బ్రోషితుల ♦ డెందము లలందురగఁ మందమలయానిల మ♦ మంద్యుతి ప్రి :

+ కావ్యాలంకారచూడామణి, ఉల్లాసము 3.

(కావ్యం పాదశబ్దాన్వితంబై వెలుంగు నందు ఋతువర్ణనంబున.)
మ. సగంఠా : డు లయ్యె గుణవి ♦ స్ఫారంబు ఘోరంబుగా
ఋణంబులు వా : తబిరుదా ♦ నీకంబుఁ గీ ర్తిచె మిం
నెరసెం గీరము లంగజ

* భారతము నాంధ్రీకి రింప నారంభించినవాఁడు నన్నయభట్టారకుఁడు. ఇతఁడేకా దశశతాబ్దముధ్యమున నుండినవాఁ డు. ఈకవి యాంధ్రీశబ్దచింతామణి యనువ్యాకరణము రచియించి వాగనుశాసనఁ డని ప్రసిద్ధిగాంచె. మఱియు నింద్రవిజయ మనుకావ్య మొక్కటియు లక్షణసారం బనుఛందోగ్రంథ మొక్కటియు నితనిచే వ్రాయఁబడియె. ఇవి దొరకవు. ఆయినన నివి రంగారాట్చందములో ను వాహరింపఁ బడియున్నవి.

2. లతాంతములకుఁ + మొనసి = లతాంతములకు మొనసి - ఇచట ద్రుతంబునకు మకారాదేశము విశేషంబు.

+ కావ్యాలంకారచూడామణి, రాజమహేంద్రపురాధీశ్వరుఁడును జగత్కవం

చె రహలాస్థులు పల్లవార్పులు తలి ♦ ర్చె న్విశ్వనాథావనీ
వరుతో నల్లుట చెల్లునే యనతయై ♦ వామాక్షి కీపట్టునఁ.

* నృసింహపురాణము, ఆశ్వాసము ౨.

(హిగ్యకశిపుండు తపం బొనర్చుచుండ నాతనినియతికిఁ బ్రత్యూహంబు గావి నూహించి సంక్రందనుండు రంభాప్రముఖాపురస్కరోజముఖుల నియెంచుడు నయ్యిండువదన లండఱుఁ గంధమాదనముం జొచ్చి రంత.)

వారలతి నె యాత్మ
భారవిఁ బల్లఁ గొని వ ♦ శంతుఁడు దనయా
కారంబు నె నక్కాం
రంబు రసమయ ♦ దర్పాపహుఁ డై.

ఇద నుంచె జైత్రుఁ డని ♦ యెల్లవనంబులకుం బ్రమోదముల్
పాదలగఁ మేలివార్తఁ గొని ♦ బోరన వచ్చినదాడికాఁ డన
స్త్రీదువనదేవతాముఖన ♦ విార మెదుర్కొన నుల్లసిల్లె నిం
పాదవగఁ దక్షిణానిల మ ♦ నూనమ సోహరభేలనంబులఁ.

నిండినయాకు డుల్ల నవ ♦ పల్లవముల్ తిలకింపఁ బూజాదల్
బడఁగఁ బర్వ లేఁగొనలు ♦ నిద్దము లై నిగుడంగ మ్రోకు లాం

నవుండును నైన విశ్వేశ్వరమహారాజున కంకితము చేయఁబడెను. ఈరాజు హూణు ౧330 సంవత్సరముదాక నుండినట్లు తోచెదను. కావున నీగ్రంథమును రచించిన 1౩౮౦పెద్దన పదునాలవశతాబ్దముమొదటిసగమునందున్నవాఁ డనవచ్చును. ఈగ్రంథవి ము రసరత్నాకర మనుసంస్కృతగ్రంథముననుండి గ్రహింపఁబడియె.

* ఈనృసింహపురాణము చమత్కృతిమత్కృతిగ రచియించుటచే నెఱ్ఱాప్రెగడంధురమేశ్వరుఁ డనువిరుదు గాంచె. శివున కత్యంతభక్తుఁ డగుటజేసి శంభుదాసుండ నఁ చేరు వడసె, ఈకవి పదునాలవశతాబ్దముమధ్యమున నున్నవాఁడు. ఇతఁడు భారత హియారణ్యపర్వభాగంబును, హరివంశంబును, రామాయణంబును, రచియించెను.

దొండ తలిచ్చే నామని న * ముజ్జ్వలయోగరసాదనక్రియం
గొండొకపాయముల్ మగుడఁ * గోరి భజించినసిద్ధుడో యనన్.

ఉ. ఎందును బుష్పసౌరభము * లెందు నమందమదాలిరంభంకృతం
బె ఁను సాంద్రపల్లవము * లెందును గోకిలకంతకూజితం
బె ఁను విస్ఫురత్ఫలము * లెందును గోమలకీరభాషితం
బందము లయ్యె మందమరు * దంచితచారునవాంతరంబులన్.

తే. సరసకింశుకకోరక * సంచయంబు
చెలువు తిలకించె భావినృ * సింహదేవు
దీప్తనఖపంక్తి ప్రకటదై * తేయరుధిర
సేకరుచి సుప్పతెలుగు నూ * చించినట్లు.

ఉ. కాముఁడు లోక మంతయును * గైకొని పట్టము గట్టికొన్నఁ బే
రామని సేయఁపండువుల * యం దొడఁగూడినదివ్యగంధము
ల్నా మెఱుఁగారుకొవ్వీరు లె * లర్చిననంపెఁగ లొప్పె గామన
భ్రామితకామిచిత్తశల * భంబులు గ్రంధుగఁ జెంది మ్రందఁగన్.

చ. ఆవీరశచారుకోరకచ * యంబులు లోకముచూడ్కులం దగం
దవులగఁ జేసె నెల్లెడలఁ * దద్వనభూముల గాఢరాగముల్
యువతులచిత్తవృత్తిముల * నూఁప ననంగుఁడు సంగ్రహించె నాఁ
బ్రవితతలీలఁ దోఁచెఁ గరు * రాజులఁ బువ్వులగుత్తు లామనిన్.

చ. తనియక క్రమ్మి వచ్చి చలి * దాఁకినచొక్కునఁ గన్ను మ్రోలఁ జం
చునఁ గసికాటుగాఁ గఱచు * చు న్నలిఁ జూతజపల్లవమ్ము గై
కొని విహరించుఁ గోయిలలు * గొమ్మలఁ గొమ్మలతియ్యమోవిమో
హనరుచిఁ బాసి వందుపథి * కావలి కేకటఁజేసి యామనిన్.

సీ. అంచ బోదల మోద * మారంగఁ జెక్కిళ్లు, గొట్టు చొండొంటిఁ దోడ్కొనుచున్
నలిబాలికలు ముదం * బెలరారఁ బింపిళ్లు, గూయుచు మగువులు * గోలి సో
జక్కవచా లక్క * జపువేడుకలఁ దివ్వు, దిరుగుచు నకరువుల్ * దిగిచికినఁగ
మలయానిలుఁడు గర్వ * మలరంగ గురువులు, వాఱుచు నెత్తావి * చూటలాడఁ

12. కసికాటు (కసిడి+కాటు)=అల్పపుఁగాటు.

బసిఁడిగద్దయగా మిడ్ల * పైఁ గరంబు, పీఠి నెలకొని సిరి పేరు * పెంపువడయు
కామినులచూడ్కిఁ తుల * కాంతి వడసి, దర్పమునఁ గాల్గె సుస్పారఁ * దమ్మివిరులు

వలివిరవాదికొవ్వీరుల * వాతుల మూతులు పెట్టి తేనియల్
గొలఁదికి మీఱఁ గోలికొని * కొవ్వనఁ జివ్వల నూని యొక్కమై
దలముగ దీటుకట్టుకొని * దాఁబెడుతేటులపేర నెల్లెడం
గలయఁగ వృక్షవాటికలఁ * గ్రమ్మె నకాలతమోనికాయముల్.

గాగడ్రమాఁకులమొదలులఁ * బుష్పరసము
రఁగి నెత్తావి యెందును * నెరయ సుష్పెఁ
గాచుకొఱకు నై మున్న యిం * పులు దలిర్పఁ
డఁక వనలక్ష్మి యుమిసిన * కల్లనంగ.

ఁచినయశోకములయం
చినతుమ్మెదలరవము * లిం పెనఁగ సెగిం
ఁచువనదేవతలచర
శాచలితము లైనయంది * యలమోఁత లనన్.

లనితచంద్రకాంతమణి * వేదులపై మృదుమారుతాహతిన్
ముగ రాలి తావి దగఁ * దాఱనిపువ్వు లయత్నశయ్యై
పుగ మాధవీవలయ * మల్ తరుణీతరుణవజంబులం
మసాజలీలకును * బేర్చుమదాసులభృంగగీతులన్.

లుకలపిండు సెప్పిదవుఁ * జిత్రసురాయాధలీల యేపునం
లఁగుమగుప్రతాపలుల * చిక్కనిమ్రోఁ తనుగర్జ్వు యుల్లస
ఫలరసపూర్ణముం దెరలి * పర్వట నౌదల కాలమేఘం
ప్రకృతియఁ దాలై భూరుహత * తుల్ మధువేళఁ బయోదవేళ నాన్.

14. ఈపద్యమందు ఛలాద్యపహ్నావము.

15. 16. ఈరెండుపద్యములందుఁ బుష్పరసమును, దుమ్మెదలరవమును, దోహద
ందు వచ్చెడుసూటికల్లుగాను పాదతాడనజాతము లైనయందియలమోఁతలుగాను
ప్రికింపఁబడియె, కల్లు త్రొగిట నిషిద్ధవ్యాపారమయ్యు విహారసమయమందుఁ దా
ని వర్ణించుట కవి సమయము.

చ. మనసిజమంత్రఘోషములు ♦ మన్మథునానతిమాట లిందిరా
తనయావలసహానములు ♦ దర్శకునార్పటెలుంగు లంగజ
న్నచదువులో మనోభవుని ♦ మోహనగీతు లనంగఁ జారుఖే
లనముల నెల్లదిక్కులఁ జె ♦ లంగె మదోత్కటకోకిలధ్వనుల్.

చ. ఆరుదుగఁ జేటితీగెగొన ♦ యం బెనఁగం బలుపచ్చవింట ని
బ్బరముగ మోపి కెందలిరు ♦ బత్తలికం బరువంపుమావిక్రొ
వ్విరిపలుగాఁడితూపు లిడి ♦ బీరపుగర్వము నెవ్వనంబులోఁ
బిరిగొనఁ దోలి తొప్పటిలఁ ♦ బెట్టె ననంగుడు పాంథలోకమున్.

* భోజరాజీయము, ఆశ్వాసము 3.

(కళింగదేశంబునంబుండరీకం బనుపురం బొండు గలదు, అప్పురం బేలునర
పాలుండు సంపాతి యనునాతం డగ్ర్యరూపలావణ్యరేఖ యగుచిత్రరేఖం
బెండిలియై యక్కాంతయందు సంతానంబు గానక కొంతకాలంబునకుఁ
బరమేశ్వరుననుగ్రహంబునంజేసి యొకకొమారిత యుద్భవిల్లుడు దానికిం
బుప్పగంధి యనునామం బిడి పేమంబునం బెనుచుండె, ఈమాడ్కినా
మానినియు గోమనం బెరుగుచుఁ గ్రమంబున జన్వనంబు ప్రాపించె నంత.)

క. జర యుడిపి మాకుఁ గ్రమ్మఱు
దరుణత్వం బొనఁగు మనుచు ♦ ధరణీదేవిం
బారిబారిఁ బూజించినక్రియఁ
దరమిడి కారాకు రాల్చెఁ ♦ దరుతతు లెల్లన్.

ఉ. పల్లవితక్షమాజములు ♦ బంధురకోరకీత్రదుమంబులం
బెల్లగుపుష్పితక్షితిజ ♦ బృందములు న్వనభూములందు శో
భిల్లఁ బ్రసూనసాయకుఁ డ ♦ భీష్టవిహార మొనర్ప వచ్చుచో
నుల్లమునందు వేడ్క లిగు ♦ రొత్త వనంతుఁ డలంకరించె నాన్.

* భోజరాజీయము కృష్ణామండలములోనిశ్రీకా కుళమునకుఁ బ్రభువుగా
డిన యంధవల్లభునికొల్వలో మెలఁగిన తిక్కనయనువానికిఁ బుత్తుఁడైన యనంతావ
నిచే వ్రాయఁబడియె. ఈయనంతామాత్యుఁడు హూణశకము 1434 సంవత్సరము
దరువాతఁ గొంతకాలముదాక నున్నట్లు లగపడుచున్నది, ఇతనిచే రసాభరణంబును
దస్యాకటియును రచియింపఁబడియున్నవి.

గ్రామనాయకుం డలరు ♦ గద్దియ యెక్కె వసంతవేళయం
గ్రామ నెల్లవారలుఁ ద ♦ దుత్సవసంపదసాంపు చూడ రం
గ్రామనాగలం దొఱగి ♦ యొంటి చరింపకుఁ డోవీటాలి యం
గ్రామతీరిఁ జాటునటు ♦ లామని గూయఁ దొడంగె గోయిలల్.
రమిడి పువ్వులగుత్తులఁ

రంగడిమకరందరసము ♦ తోయంబుగఁ ద

శ్రీగులలు చల్లులాడెడు

రము విటీపిటులువ్రాలె ♦ నానమయమునన్.

భరణగంధవాహనిక ♦ రావలి నెక్కికచోటఁ బుష్పరే

సపు లెగయంగ నప్పుడు మ ♦ సోధవుఁ డశ్వముఁ దోలుచో ఖుశో

సభా శీవరాగములు ♦ పర్యెసెకో యని యెల్లవారలుం

దిరిగి నెప్పు జగ ♦ తి న్వనభూములు గొన్నిచోటులన్.

గడ్డిగి యుమ్రాత గడు ♦ శ్రోత్రసుఖం బగుగర్జనాద్భుగం

ంబైదండముల్ బెరసి ♦ తోయదరీతిఁ జరింపఁ బూవులం

మనీశ్వరియల్ దొరగఁ ♦ గాఁ బురి విచ్చి మొగంబు లెత్తి మో

మున గాడుఁ గేకిసము ♦ దాయము కాంతవిలాస మొప్పగన్.

క్కడఁ జూచినం జీలుక ♦ లెయ్యెడఁ జూచినఁ గోకిలంబు లే

క్కడఁ జూచిన న్నమదే ♦ పట్నదసంఘము లెందుఁ జూచినం

క్కడఁ ప్రశారికారుతుల ♦ సాంపు నుతింపవశంబె పువ్వుడే

క్కడఁ పంచసాయకుఁ డె ♦ యెద్దెనఁ జూచిన నెవ్వనంబునన్.

* విక్రమార్కచరిత్రము, ఆశ్వాసము ౫.

(చరిత్రగుప్తుం డనుబ్రాహ్మణునకును రాగమంజరి యనుక్షత్రియస్త్రీకిని
జన్మించిన విక్రమార్కుం డనురాజమాడావాణి వదాన్యత్వంబునను బర్రాక్ర

23. ఈపద్యమందుఁ గోకిలములకూత లొక్కవిధముగానే యుత్పేక్షింపఁబడియె.

24. ఈపద్యమందుఁ బెక్కువిధముల నుత్పేక్షింపఁబడియున్నవి.

25. ఈపద్యమందు వసంతర్తువు వర్షర్తువుగా వర్ణింపఁబడియున్నది. 18 వ పద్య

కు ఇట్లే. అయినను దీనియందుఁ బ్రయోజన మెక్కువగా నున్నది.

26. ఈపద్యమునందును 8 వ పద్యమునందును వర్ణన మేక మయ్యును రచనాభేద

ముచునది.

* హూణశకము 1430-1447 సంవత్సరములకు మధ్యకాలమున విక్రమార్కచరిత్రము

మంబునను బేరువడసి యుద్ధంబున శకశ్శోణీశ్వరుని సంహరించి విదశ్శేఖ్య
రుని రక్షించి తద్విదర్భాధిపతనయ యైనయనంగవతి యనునతివం బరిణయం
దై యభిమతసుఖాబుల ననుభవించుచుండె నంత.)

సీ. రాజకీరకుమార ♦ రాజ కక్షరశిక్ష, యొనరింప వచ్చిన ♦ యొజ్జ యనగఁ
గలకంతనికురుంబ ♦ కములకు వాకట్టు, విడిపింప వచ్చిన ♦ వెజ్జనంగఁ
దరులతాదులకు వా ♦ ర్థకము మానగ మందు, నేయంగఁ వచ్చిన ♦ సిద్ధుఁ డనఁగ
సంప్రణయక్రోధ ♦ జంపతినివహంబుఁ, గలుప వచ్చినచెలి ♦ కాఁ డనంగ
తే. మందమారుతోద్ధాతము ♦ రందబిందు, సిక్తవట్టదజ్జారవ ♦ శ్రీవిలాస
మకరకేతుప్రతాపన ♦ మగ్రమై వ,నంత మేతెంచె నంతతో ♦ త్వవ నె ప్ప.

క. వలరాజుమూలబల మగు
నలిశుకపికములకుఁ జైత్రుఁ ♦ డభిమతభోజ్యం
బులఁ గూర్చె ననగఁ దరువుల
నలరులఁ దలిరులును బండ్లు ♦ నక్కజ మయ్యెన్.

క. కిసలయకింజల్కరస
ప్రసవశలాటుప్రభాప ♦ రంపర లెనకం
దెనఁగె మకరందవృష్టిఁ
బాసఁగంగా నిందధనువు ♦ పాడమినభంగిన్.

మ. కనదంభోజముఖీనపదరా ♦ గవ్యాప్తిపూర్వంబు గా
నను నుల్లాసముఁ బొందె నంపెఁగలు నా ♦ నాకానశ్రీప్రమో
దిను లభ్యాగమవేళఁ జైత్రునకు నా ♦ తిథ్యంబు గావింప నె
త్తిననీరాజనదీపమాలిక లనన్ ♦ దేదీప్యమానంబులై.

చ. పరువపుఋష్ప రేణువుల ♦ పై మకరందపువెల్లి డొల్లి బం
ధురవనదుర్గమార్గ మతి ♦ దుర్గమమై చెలువుంద నెందు న

రచియింపబడినది. ఈగ్రంథము రచించినవాడు జక్కన. ఇతఁడు పెద
త్యపుత్తుఁడు. కృతినాయకుడు సిద్ధనమంత్రి. ఈసిద్ధనమంత్రితిండియగు జన్న
విష్ణుపురాణమును దెలుగున రచించినవెన్నెలగంటిసూరన్నతాతయైన వె
ద్యుడును దోఁబుట్టువులు.

మందమందగతిఁ ♦ జెందె మహాబలుఁ డయ్యుఁ జాల దు
మయి కన్నెతావు లగు ♦ తావులవేఁగున వాయు వామనిన్.

32

మలఁ బట్టి తెచ్చి మన ♦ వీట భటావలి నెవ్వరైనఁ బూఁ
లపాలు నేయమియ ♦ తప్ప నుడి యని చాటుచున్నతం
ఘంటికారవము ♦ భంగిఁ జెలంగె నశోకతాడన
విలాసినిచరణ ♦ భూపణఘోషా మెల్లతోటలన్.

33

వనంతులక్షీ
మై నిరుపమాన ♦ తేజోగరిమం
తరళనయనా

మూలు చూడఁ జూడఁ ♦ దిలకము లొప్పెన్.

34

+ ఆముక్తమాల్యద, ఆశ్వాసము గ.

ముక్తమాల్యద- తమఁ డగువిష్ణుచిత్తుం డనువాఁడొకనాఁ డొకతులసీవనంబున
క్షీతాంగి యగుసెకబాలం గనుంగొని యత్యంతహృష్టఁ డై
గొనిపోయి తనకు శిశువుఁగాఁ గైకొని పెంచుచుండె.
మయి బాల్యంబు వాసి క్రమంబున యౌవనంబు ప్రాపించి శ్రీవిల్లుపు
రియందలివిష్ణువునం దతిభక్తి గల్గి ద్రావిడప్రబంధంబున నద్దేవుని బా
మంబు బూజించుచుండు. మఱియు నవ్వనిత తాను దాల్చి విడిచినపుష్ప
లికల స్వామి కిచ్చుటం జేసి యాముక్తమాల్యద యనుపేరం బరంగి
దేవునియంద యానక్తి గలదై యుండ నూర్చు డుత్తరాశం బ్రవే
శించె. ౩.)

ఈ పద్యమందలిదోహదమునకును 16 వ పద్యములో సున్నవర్ణనమునకును గల
ర్థించునది.

తిలికిత=పుట్టినగుఱుతులుగల. తిలకములు=బొట్టులు; బొట్టుగుచ్చెల్లు; బొట్టు
తరళనయనాతిలకంబులు=లోలాక్షీమతల్లికలు; మేటి నెలఁతలు, బొట్టుగునకు
ణము. ఆయావృక్షములకుఁ జేయఁదగినదోహదక్రియలు-ఆశోక శృర
వకుళో ముఖసీసనా, ఆలిష్టనా త్కురునక, స్తిలికో పీతశేఠవ, కరస్పశ్చన
ముఖారాగేణ చమ్పకః, నల్లాంతః కర్ణికారః, సిద్ధవారో ముఖానిలాత్,
ర్మిర్రాం, నమేరు ర్హానితేనవ.

ముక్తమాల్యద కృష్ణదేవరాయలచే రచియింపఁబడియె. ఈకృష్ణదేవరాయలది
మయి. ఇంటి పేరుసామవవారు. ఇతనిపూర్వ లంతకుమున్ను వసియించినగ్రామ

తే. కినిసి వలతేడు దండెత్తె • గేతు వగుట
మీన మీలఁ దోచు టుచితంబ • మేష మేమి
సని యనఁగ నేల విరహాఖ్యుఁ • బాంధయువతి
దాహమున కగ్ని రాఁగఁ ద • త్రడియు రాదె.

చ. ప్రియపరిరంభాద్రధిమ • పెల్లికఁ జైత్రుడు వచ్చి చేయుఁగా
వ్యయ మని సీతునందఁ చెలు • సత్పదపు ల్లడుగఁ వచ్చెఁ దా
రయమునఁ బేర్చి యాబుతువు • రాఁ జలి విచ్చి తొఱంగి రయ్యన
స్థ యుచితమేకదా విపది • ధైర్య మనం జనుమాట యింతకుఁ.

నామములంబట్టి సంపెటవా రనియు నెలగోలవా రనియు గృహనా మములు
ఈతని రాజధాని బల్లారిమండలములోనియానెగొండికి సమీపమునఁ ద
దున్న విజయనగరము. ఈవిజయనగరమునకు విద్యానగర మనియు నా
పట్టణము విద్యారణ్యస్వామి యని మహాప్రసిద్ధి గాంచిన మాధవాచార్యు
గట్టఁబడినది. ఈతఁడు హూణశకము 1484 వ సంవత్సరమునఁ బుట్టి
మున సింహాసన మెక్కి 1530 వ సంవత్సరముదాక నున్నట్లు తెలియవచ్చును
నాదరించి కవులను సమ్మానించి గ్రంథరచన చేయుచుటచేఁ గృష్ణదేవరాయ
భోజుఁ డని బిరుదు గలిగె. ఇతఁ డితరులచేఁ గావ్యములను జేయుచుటయేకాక త
విద్యానుఁడై సంస్కృతాంధ్రసంభాషణముల గ్రంథముల రచియింప సమర్థుఁడై య
ఈతఁడు కలింగదేశముపై దండెత్తి విజయవాటిం గొన్నిదినంబు లుండి శ్రీకాకుళం
డైనమగునూదను నేవించి బోయిన హరివాసరమునాటిరాత్రి యాదేవుఁడు స్వప్న
నం దోచి వేంకటేశ్వరున కంకితముగాఁ బెండ్లగుగంధమును జేయు మనఁ గా నీకృ
రాయలు విష్ణుచిత్రియ మనునామాంతరము గల యాముక్తమాల్యదను రచియిం
లీగ్రంథములోనేతాను దెల్పియున్నాఁడు. ఈతఁడు విజయవాటికిఁ (అనగా బెజ్జ
వచ్చినది హూణశకము 1515 వ సంవత్సర మగుటచేత నీగ్రంథము నాసంవత్సర
చేయ నుద్దేశించి యారంభించి యుండును. ఈపుస్తక మల్లసానిపెద్దన రచియించి యా
డని కొంతవట్టు చాడుకయున్నను గృష్ణదేవరాయలే రచియించినట్లు సిద్ధాంతము
యున్నది. ఈపుస్తకమందలిపద్యములు మొత్తముమీఁద శ్రుతి కలుపులుగా నీ
బెక్కుపద్యము లర్థగాంభీర్యము గలవిగా నుండుటయేగాక మృదువైనవిరచి
యున్నవి.

36. 'విపది ధైర్య మ భాభ్యుదయే త్నమా, నదసి వాక్కుటతా యాధి పి
యశసి చాభిరుచి ర్వ్యసనం శ్రుతౌ, ప్రకృతిసిద్ధ మిదం హి మహాత్మనా' మనిభర్త

శ. సృష్టబహుప్రణం బయిన • సీతున కల్కి నిజోష్ఠవల్లపూ
చ్చిష్టముఁ గొన్న దిమ్మను వి • సీ యన కింతులు మోచిఁ దన్నధూ
చ్చిష్టముఁ గొన్నయొచ్చె మఱు • జేసిన వారు కృతం బెఱింగి వి
స్పష్టముగా నెనర్చిరి వ • సంతున కూటబ దోహదంబులఁ.

37

౪. మనుపే చంద్రబలంబు గల్గి మలయం • పుంగవ్వులేగాడ్పుఁదే
రున నేతెంచులతాంతబాఁబునకు నూ • ర్యుండు న్నహిం గ్రొత్తగా
కూలించెఁ జలంబున నిర్విహిణీ • ప్రాణాపహరంబు నే
ర యూహించువిధాతకృత్య మది యే • లా మాన్మ నెప్పట్టునఁ.

38

యకటకోటజస్థిత

శీనుతనేవ నిట్లు • గనెనె తదాశా

డనఁగ నలనవృత్తి

సచ నాపోశ నించె • మిహికాజలధిక

39

లయతరున్దాయమ యిలఁ

తరువుల కెల్లఁ జేయఁ • గాఁ బోలనెఱుమి

లరించు నెపంబునఁ బరి

లితములుగ ననఁగ నచటి • మారుత మొలనెఁ.

40

పితల్లోకము. ఈల్లోకములోని 'విపది ధైర్య' మనునంశ మీపద్యమందు గ్రహించఁ
బన్నది.

37. వసంతుడు స్త్రీలకుఁ గల్గినయొచ్చెముం దొలగించఁగా స్త్రీలను దత్కృతం
మాటుగా దోహదంబులచే వసంతున కూటబ యొనర్చి రని వర్ణించుటచే నీ
ందలియలంకారము పరివృత్తి. పరివృత్తి యనఁగా వస్తువు నిచ్చి వస్తువును బుచ్చు
. దోహదలక్షణము— 'తరుగుల్లతాదీనా, మకాలే కుశలైరి కృతమ్, పుషా
దకంద్రవ్యం, దోహదం స్యా త్తత్క్రియా'. దోహద మనఁగాఁ దరుగుల్ల
ల కకాలమందుఁ బుష్పములు మొదలైనవానిని గల్గించెడుద్రవ్యమునకును, నట్టి
పను జేరు.

38. ఈపద్యమునందలియలంకార మర్థాంతరన్యాసము. నాలవపాదములోని
ప్లుతయతి.

మ. అరుణాంశుండు హిమర్తు వనజని డీ ♦ లై క్రుంకి పుష్పర్తువా
నరకలోదితుఁ డాచ మున్న యిడుటా ♦ శ్యామాంబితాలేపనం
కరసాంద్రాగ్నిశిఖారుణప్రభఁ గొనెం ♦ గాకున్నఁ గాలజ్ఞ ప
త్త్రిరుతం బెట్లు చెలంగు మానకుపిత ♦ స్త్రీకర్ణదంభశీయై.

తే. మృగమదాలేపమును మాని ♦ రగరుకలన
నెన్ని యెదమీఁది కొప్పిరి ♦ బన్నసరము
లాంటికులు వేరుపోచకుఁ ♦ గంటగింప
రైరి తుటిమెడుసరపువ్వు ♦ లం దతివలు.

చ. చిలువనుధారసాధరల ♦ చెల్వపుఁబుక్కిటితావిఁ దీయనై
వలపుల నందుతత్ప్రియుల ♦ వక్త్రవిషజ్వలసౌష్ఠ్య సౌజ్ఞనై
మొవడి తద్గుణద్వితయ ♦ వేధఁజుమీ యన ప్రానుపట్టుటల్
దలిరులు పుట్టుట ల్లంగఁ ♦ దాన్కొనెఁ జందనశైలవాతముల్.

మ. మదనవ్యందనతావ్యవృత్తిఁ దెలిపెం ♦ బాటిరభూభృద్వల
స్మృదువాతం బతిపక్వపాదపలతా ♦ వృంతావళీమాలరం
ద్రదళ త్వంకజకర్ణికాగణహరి ♦ ద్రాభంగభాభాసుర
చ్చదనచ్చద్దవివర్తికాంచనకన ♦ చ్చక్రచ్చటాచ్చీత్కృతిఁ.

వ. తదనంతరంబ.

41. కాలజ్ఞము=కోడి, కోయిల, 'వనస్తకాలే సంపాప్తే కాకగి కాక
పిక' యన్నట్లు కోయిలకూతలు వసంతకాలమందుఁ దెలియు నని భావము. ఈప
దనుమానానుప్రాణిత రూపకాలంకారము. అనుమానలక్షణము:— తెలిసికొన
యొకనస్తువును దద్యస్తుచిన్నముచే నిశ్చయించుట. అనుప్రాణితము=సమర్థింపఁ

42. ఇందు స్వభావప్రాక్యంకారము. వస్తువులస్వభావమును వర్ణించుట
లక్షణము.

44. చెట్లయందుండియుఁ దీఁగెలయందుండియుఁ బండుటాకులు తొడివ
తామరమిద్దలవలెను బనుపుతునకలవలెను బచ్చనై కొంచెముధ్వనితోఁ దిరుగుచుండె
నట్లు తిరుగుచుండుట మలయవాయు వసువట్టి మన్తధరభమునకుం గలబంగారుచక్ర
తిరుగుచున్నత్రా యన్నట్లుండె ననియు భావము. ఈపద్యమందు ఛలాద్యపన్నావన

41

సీ. త్పావశారక్తరాం ♦ కవ మరణ్యానీమ, ధూదితారుణీమ వ ♦ ట్లుగరగరసని
కోర్గతి తరుగరు ♦ తద్గరుద్గణ ముద్గి, దాహార్యజీమాత ♦ రోహితంబు
నవమిలిందప్రాఘు ♦ ణకనిమంత్రణకోభ, నాక్షతప్రతతి వా ♦ యనవిభక్త
పరభృతౌఘప్రాప్త ♦ పత్తిక మాలతీ, త్రాసామయావహి ♦ ర్ద్రృతజము
తే. ప్రమదవనవనదేవతా ♦ సముదయాంగ, రాగ మినజహరిజ్జగ ♦ త్వాణశాణ
కపణదళితదళాంతసం ♦ క్రాంతకాంతి, ఘనమణిశలాక చిగురాకుఁగలయ మొలచె.

తే. శరనిధుల మాఘ్యములు దీతై ♦ మరున కట్టి
యడలున జయింతు మనికదా ♦ యద్దినాళిఁ
గూరతిథిఁ గృష్ణరజనిఁ ద ♦ ద్వైరుఁ గనియుఁ
బెన్ద లివురాకుఁబట్టాలఁ ♦ బెట్టువడిరి.

తే. అవని నపుడు నమ్రాదితుం ♦ దైనయట్టి
మరునకుం గునుమర్తు వ ♦ స్తంత్రసాని
గోసినకొడవలి ♦ మ్రాలె విరహి
కం బయ్యెఁ గింశుక ♦ కోరకంబు.

చ. కు: మును లెల్లఁ గామినుల ♦ కొప్పల నుండ నటుండ లేమి నీ
గ్గఁ గఁగ వంగినట్లు జని ♦ యించె నన ల్పటి వంగి జీవితే
శనె బతి గొమ్ములం గరచి ♦ చల్లఁ దగ్గఁ త్తణికాంగరాగ మా
టనదె యటంచు రాగిలిన ♦ యట్టులు రాగిలి విచ్చెఁ గింశుకీఁ.

ఉ. నైపుణిఁ జందనాద్రిగహ ♦ సద్రుమసారభవీచి దామృప
ర్ణిపరిలబ్ధమాక్తికమ ♦ జిప్రకరంబులు దోచి దక్షిణా
శాపవసుండు నల్లువెదఁ ♦ జల్ల జనించెనకాక వీని కే
లా పాడమంగ నస్సాలప ♦ మప్పుడు నా వనిఁ దోచెఁ గ్రొన్నవల్.

46. ఈపద్యమందుఁ జిగురాకు పెక్కుతెఱంగు లైనయెట్టిదాళువస్తువులై యు
న్నట్లు వర్ణింపఁబడియున్నది.

50. ఇందు మొగ్గలవర్ణనము:—వనములలో ముత్యములవంటిరూపము గల్గి పరి
మళముతో మొగ్గలు పుట్టఁగా, మలయమారుతము తామ్రపర్ణినదిలోని ముత్యముల నేటి
మలయవృక్షపరిమళతరంగములలో ముంచి యాముత్యములనే విత్తినకారణంబుచేత నవి
మొలక లెత్తినవేకాని లేనిపక్షమం దీమొగ్గల కాశ్యంగార మేలవచ్చును ? రాదు,

క. వీరుద్భృమిగునమేశన

కై రతిపతి యేమి దుస్సి • హరితద్భృతిఁ బై

నా రెగయఁ బొటమరించిన

నారసములమొన లనంగ • నన లవి మించెన్.

51

చ. తనయుదరంబునం బొడమి • తామ్రురుచిచ్చట లుల్లసిల్లె గో

ల్కానుధరణీజనంతతికిఁ • గోరకదంతము లించుకంత ని

క్కినయది యాదిగాఁగఁ జెలఁ • గె న్వనలక్ష్మి గడుం జెలంగఁగాఁ

జనుఁ బ్రియుఁ డైనమాధవుని • సంగతి మీఁదటఁ జాలఁ గల్గుటన్.

52

సీ. మును నన ల్లమిఁ బట్టి • ముంగాళ్ల ముక్కుజోడనలఁ బీలిచి పసు • ర్కొనినవిడిచి

పరువంపువెరిగొందు • లరసి చా లైత్రోవఁ, బెట్టి యీరము లీఁగు • పిండుఁ దగిలి

క్రొవ్విరిఁ దొలుత మెఁక్కిఁడు గని యది వ్రాలు, తటి దానిఁ దాఁ బడఁదాకి క్రోలి

యాకురాలుపుగండ్ల • నానెడునాస నిం, తడు గూడి బం కంటి • యల్లార్చి

తే. యెట్టుకేలకు మెకఁ డబ్బఁ • బొట్ట నిండఁ, గ్రోలి యది గాలిఁ గదలినఁగూలు చుఁ

బ్రమదవనపాలికలు వేడ్కఁ • బట్ట నగుచు, మధునినాది తుధాభిమంస్తధుపచ ము,

సీ. మరుమాధమలయాహి • గరగూమ్య లనుగళ, న్ననసిజరభపరాం • జనకలికః

త్రాసధావచ్చిః • రత్నక్రబాష్పము, ల్వికపంచమస్వరో • ధృఢవీణ

లద్దాగమ స్తరం • దాసారజంబువు, ల్హిందోశసాక్షాన్త • కుందరోచు

లభినారికాంతుకో • ద్యస్తీలగుళికలు, జాత్యనుల్లసనాత్త • శాపతతులు

తే. వైత్రసంజీవనాషణ్ • జాతచేత, నాత్త జనిహేతుతరువున • ర్ద్రావియుపతి

కరవిగూతహసంతికాం • గారచయము, లకులపంక్తులు వసుల నఁజ్ఞాడఁ దొడఁగె. 54

52. తమబిడ్డలకు దంతములు మొలచునంతదాక బాలెంతలు పురుషుల జేరరా దనుస్తృతివాక్యముంబట్టి వనలక్ష్మి తనయందుఁ బుట్టినపుత్తనంతానమునకు మొగ్గ లనునట్టి దంతములు రాఁగాఁ బ్రియుఁ డైనమాధవసాంగత్యమును బ్రతీక్షించుకాలము దోచుటచే సంతోషపడె ననిభావము.

53. ఇందుఁ దుమ్మెదలవర్తనము వర్ణింపఁబడియె.

54. ఈపద్యములోఁ దుమ్మెదలనేకవిధము లైన నల్లనివస్త్రపులై యున్నట్లు వర్ణింపఁ బడియె. 'శి. గన్య వనస్తన్య పథౌ హి మౌళి రాగక' యని సంగీతశాస్త్రీప్రసిద్ధముగావున నప్పుడు హిందీ రాగము పాడవలయును.

తే. ద్విజతఁ గాంచియు మధుసేవ • విశువ లేక

జాలిఁ బాసినలేండ్లని • స్వనముఁ గూడు

కొనుటనో యనఁ గోకిల • స్వనము సెలఁగె

దనకు మఱి పంచమత్వంబు • దప్ప కుండ.

55

ఉ. పూచినమాపులం దవిలి • పూవిలుజోదున కమ్మె మాధవుం

డేచినశంక నాతఁ డవి • యే కొనియే పశికావళీజయ

శ్రీచణుఁ డయ్యె నట్టిద య • కృత్యముచే నగునట్టిపీడయున్

గోచర మానె దైవ మను • కూలమునై పరుమేలు దీక్షిన్.

56

మ. ఉరుశక్తి న్నధుమానదోగ్ధ పిదుకన్ • జ్యోత్స్నీగపీచంద్రమ

స్ఫుగ్ధాధిగ్రహతిముక్త మైననిబిడ • జ్యోత్స్నీపయగిపూరము

నిఁ బాటినగొజ్జెగ ల్గురియ ము • న్ని లైనయక్కమ్మనీ

ం గూడిన వేర్పరించు గము లై • రోలంబకాదంబయన్.

57

ఉ. సంచ దూఁడు గొని • తీరవనేక్షువువంకమీఁదుగా

నక పుట్లకేసరము • నందు వసింపఁగ నెక్కుసూలినుం

బ్రహ్మ సం దనారతమ • రందసరస్వరవిందగోష్ఠికి

స్వైగల మాడుతేంట్లు మరు • వింటికిఁ బూనె గూడ్పయత్వమున్.

58

56. గుఱ్ఱములకు శరీరములు పూచెనేని యవి కీడు సేయుట యశ్వశాస్త్రీ ప్రసిద్ధము. పూచుటచే గీడు చేయువలసినగుఱ్ఱములు జయప్రదము లైనట్లు వర్ణించుట వలన వ్యాఘాతాలంకారము. పద్యముకడపట నర్థాంతరన్యాసము. వ్యాఘాతలక్షణము:-ఏది యేకార్థమునకుఁ బ్రసిద్ధసాధనమో యాసాధనమే యాకార్యమునకు విరుద్ధ మైనమఱియొక కార్యమునకుఁ గూడ సాధనముగా గ్రహింపఁబడుట.

58. మన్తధధను వైనచెఱకునకు రెండలై తాడులు గల్గినట్లు వర్ణించుట—ఒక సర స్సులోనుండి హంస తామరతూడు త్రుంచుకొని దానిగట్టుననున్న చెఱకువంకమీఁదుగాఁ బొన్నచెట్టుపై వ్రాలఁగా నాచిననాళితంతువు లాచెఱకునకుఁ దగులుకొని యది యొక యలైత్రా డాయెను. మఱియు నాపొన్నపువ్వులతేనియకును సరస్సునందలితామరలకును నెడతెగక వాలుగట్టి యాచెఱకువంకమీఁదుగానే తిరుగు చున్నతుమ్మెదలు మఱియొక యలైత్రా డాయెను.

చ. నిడుదమఘాళిక ల్పడును ♦ నే కొని తీగెలు సాగఁ జుట్టుకొం
చడవిఁ గడారకాచకట ♦ కాకృతి నుల్ల మెలంగె గాడుపు
ల్పడగతి నధ్వనీనచరి ♦ పత్తునిశ్వసితానలం బెదు
ల్పడ మటి సార్పలై నులును ♦ అం దుద నుల్లగ సుక్తేనా యనక. 59

చ. తరుణు లవోనిదానమధు ♦ ధార నన ల్పకుళాళి నింపఁగాఁ
దరుణుల మేముఁ గామె యని ♦ తద్గత లై ననదేవత ల్పరక
ధర వకుళౌఘ మెల్లను న ♦ న ల్లనఁ గ్రాయఁగ నించుబుగ్గలక
దొరసె మధుపుపూర్ణత మ ♦ భూకములం బృథుపాండుపుష్పముల్. 60

చ. తరుణులకొంగిట న్ననుచు ♦ తమ్ము వృథా విరు లెత్తి చేసె మో
పరుగుఁ జై త్రుఁ డంచుఁ దద ♦ భావమ సౌభవపిన్న వెచ్చి ని
గ్ధరమధుపాలిఘామముఁ బ ♦ రాగపునీలును దేనెగట్టెచాఁ
దరుదుగఁ దాల్చఁగాఁ గొరపు ♦ లై యెఱుగం బడెఁ గొన్ని భూజముల్. 61

59. నుడిగాడ్పులవర్ణనము:—పువ్వులనుండి జాతెడుమకరందధారలు, పండఁ బడకుండ నడుమనే గ్రహించి తీగలుతీగలుగా సాగనట్లు చుట్టుకొనుచు వాఁ యివులు కపిలవర్ణము గలగాజులవలె నుల్లునుల్లుగాఁ దిరుగుచుండెను, అట్లు దిరుగుచుండట యెట్లుండె ననఁగా, విరహుల నేచ వచ్చినవాయువులు వారినిట్టార్చుచిచ్చుచే ముండుకొన్నవై మంటలతో నుల్లవలె ముడుచుకొని స్రుక్కిపోయెనొ యన్నట్లుండెను. ఇందుఁ గపిలవర్ణము గలమకరందధారలు గుండ్రముగాఁ దిరుగుట మంటలనుల్లవలె నుండె ననుట.

60. వకుళదోహదము:—‘వకుళో ముఖసీఘవా’ యని యున్నదిగాన ముఖమద్యముచే స్త్రీలందఱును బొగడచెట్లును బుష్పింపఁజేయఁగా వనదేవతలు గూడ ‘మేము స్త్రీలము గామా? దోహదముచేఁ బుష్పింపఁజేయలేమా?’ యని పొగడచెట్లును బుష్పింపఁజేయుటకై యుమియుటకొఱుక డెల్లనిమద్యముచే నిండించుకొన్న బుగ్గలలో యన్నట్లుగా నిప్పచెట్లుగానితేనెతోఁగూడిన తెల్లనిపువ్వు లుండె ననిభావము. ఈపద్యమందలి వర్ణనము నకును 15 వ పద్యమందలివర్ణనమునకును గలభేదమును గుర్తించునది. ఈపద్యముమొదలు 70 వపద్యముదాక దోహదములు వర్ణింపఁబడియున్నవి.

61. కురువకదోహదము:—‘అల్లిగనా త్కురువక’యని యుండుటచేఁ దరుణుల కొంగిట గురువకములు పుష్పించును. ఈపద్యమందు గమ్యాత్ప్రేక్ష.

ఆ. ఫలశలాటు లురల ♦ నశులకై తమమాడు
చెఱుప మాపు లంటి ♦ చెలువపిండు
మగుడ ననలు నింప ♦ మొగముఁ గన్నులు నెఱ్ఱ
వాటె మిగుల శౌక ♦ పైకములకు. 62

మ. అతులప్రేమరసార్ద్ర యోర్తు ప్రియహా ♦ న్నగ్నేడనంకేతవం
చిత యై తత్తుణాంగజజ్వరమిశ ♦ చ్చిత్తభ్రమం బూని నా
పతి సౌమ్యక్షమా కానవే యన నపు ♦ ప్పం బయ్యె గోఁ గంతలో
నతఁడుం దోచిన నవ్వుడు నిర్విసే బ్రాం ♦ తాంచన్న మేరుదుర్భుక్ష. 63

తే. స్థాణు వొక్కండు మగవాఁడు ♦ దలఁక కుమియ
ఫల మొనఁగె నట్టై కినియక ♦ పద్మవదన
వదనసురఁ గూర్చి మొనఁగ నీ ♦ వలదె నుమమ
యినను ననుమాడ్కి నుమిసిన ♦ ననిచెఁ బొగడ. 64

62. మామిడిదోహదము:—‘కరన్నరేన మాకంద’యని యున్నది గానఁ జెలువలు మామిడిచెట్టు నంటి పువ్వుల నించి రని చెప్పఁబడియె.

63. గోఁగు సురపాన్నలదోహదము:—ఒక స్త్రీ తనప్రియుని సంకేతస్థానమునఁ గానని దై వేదనతో, ‘సౌమ్యక్షమా నాపతిం గానవా’ యన్నమాత్రన ‘నల్లాపతిగి కర్తికార’ యని యున్నది గాన దగ్గఱ నున్నగోఁగు పుష్పింపఁ గలిగెను. అంతలో‘ఫలఁ దనభర్తకనఁ బడుటచే నాస్త్రీ’ నవ్వఁగా సురపాన్నచెట్టు ‘నమేరు ర్హస్వితేనచ’ యని యున్నది గాన వికసింప నాయెను.

64. వకుళదోహదము:—స్థాణువుపై (అనఁగా శివునిపై) బోయతిన్నప్పు యనువాఁడు పూజార్థము పుక్కిటిసుర నుమియఁగాఁ గోపింపక వానికి స్థాణువు (శివుఁడు) కామితఫలము నిచ్చె ననుశ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యకథ నాధారము చేసికొని ఒకమగవాఁడే తనమీఁద నుమియఁగా స్థాణువు (మొద్దు) ఫలము నే (పండు) యిచ్చెనుగదా, అట్లుండఁ బద్మముఖియొక్క వదనసురచేతఁ బుష్ప మైనను నీయవలదా యన్నట్లు (‘వకుళో ముఖసీఘవా’ యనుట ననుసరించి) తనమీఁద నుమియఁగానే పొగడచెట్టు పుష్పించె నని భావము. ఈపద్యమందలిదోహదమేలివపద్యమందుఁ జెప్పఁబడినదిగాని 60 వపద్యమందు దోహదమును వనల్పక్షి సంపూర్ణముచేసినట్లు వర్ణింపఁబడ దయ్యె.

తే. మధువుఁ గాంతలపుక్కిటి • మధువుఁ జేళ్ల

యీర్వఁ బన నూప బొగడవైఁ • నెలయ జాన

విరిసె దొల్లిటిదళములు • విరులు జడిసె

దీన నగ్గెల్గునకు నుచ్చి • తేఱు లార్చె.

65

ఉ. మేకొని తాచినకా భృగువు • మెచ్చినవానికి మర్త్యభార్య యా

శ్రీకి నివాసమై చెలిమి • నేయుట నిట్టిప్రశాంతి గల్గెనో

కా కన నాతి దన్నిన వి • కానము మెంది వనస్థలస్థితా

శోకము సేసె మెచ్చునఁ బ్ర • నూనరజగికనకాభిషేకముకా.

66

మ. అళు లేతద్వదనేందురాగమిశనా • పొందుర్భవతోర్కరఁ

బులతేనె ల్గుధ లంచు రా నెకతె నె • మ్రా మెత్తఁ జైత్రంపులు

వ్వులలోఁ దద్గుణు లొనె గంధఫలఁ బు • వ్వు ల్గుట్టి పోదోలె నె

చ్చెల చేఁజై తఱ చెందుఁ దల్లిబడికో • లేకురుఁగాదే మహికా.

67

65. మకుళమునుగుఱించి మఱియొక పర్వనము:—వసంతమాసమునకును మద్యమునకును మధు వని పేరుండుటచే నమాననామత్వవైరమువలనఁ దమతమసంపద పొగడ చెట్టుపైఁ గనఁబఱువఁగా స్త్రీలపుక్కిళ్లమధువుచేఁ జిగిరించి పుష్పించి యున్నయాకులను బువ్వులను రాల్చి వసంతర్తువు పొగడను బుష్పింపఁజేసె ననియు మరలఁ బూచినపువ్వుల కలరి తుమ్మెదలు మ్రోసెననియు భావము.

66. అశోకదోహదము:—తొల్లి భృగుమహర్షి తన్నఁగాఁ గోపింపక మెచ్చు కొన్నవిష్ణువునకు భార్య యొనసీతకును దనకును లంకలో నివాసస్థాన మగుటంబట్టి చెలిమి గలిగిన సంబంధముచేత నట్టిశాంతి గల్గెనో యన్నట్టు లశోకవృక్షము ద మ్మొక స్త్రీదన్నఁ గా (అశోక శృంగారాహత్యా)యని యుండుటచే) నప్పుడు పుష్పించి పచ్చనిపుష్పాడి చేత నాయంతికిఁ గనకాభిషేకము చేసినట్లుండెనని భావము.

67. చంపకదోహదము:—ఒక స్త్రీ ముఖ మెత్తఁగా 'ముఖరాగేణ చమ్మక' యని యనుచుగిన, దానిముఖచంద్రరాగమువలనఁ బుట్టినసంపదగమ్యలలోనితేనియ చంద్ర మధవరేనే తియ్యగా నుండు నని తుమ్మెదలు రాఁగా, సంపెంగచెట్టునందుఁ బుట్టుటచేఁ బూర్వవిరుద్ధగుణమే గల్గి పువ్వులు కూడఁ దుమ్మెదలను బాఱఁదోలెను. కాన బిడ్డలకుఁ దల్లిగుణమే యుండు నని భావము.

చ. అలఁచె బియాళు మ్రోర్తు ప్రియ • మాట వసంతముఁ బాడ నప్పు డ

వ్వెలఁదినపత్ని భక్తికిని • వేల్పులు మెత్తురు గాన రాగ మ

స్థలమునఁ దన్నుఁ బాడఁగ వ • నంతుఁడు దా దయఁజేసెఁగాక యా

యెల నిజశక్తి నా యనుచు • నీపనకుం గొదవెట్టె నీమనకా.

68

తే. అధరనుధఁ బ్రాణిజతఁ బ్రాణి • యగుచు మాక్తి

కాండమాలిక నిడెను నా • సాగ్రిమాక్తి

కంబ యనఁ జాలునన లిచ్చె • గతజరత్ను

మంపువావిలి మొగమూర్పు • నింప నోర్తు.

69

చ. ఘన మగునాకు రాలి తిల • కం బలిరి క్తత నున్న నోర్తు లోఁ

గనికర మూని కన్నుఁగవఁ • గాయజఁ డిల్లడ యిడ్డతూపులే

యనువుగ నించెఁగాక మఱి • యంటక ముట్టక యొక్కచేష్టలే

క నెగడెఁ జూడ్కి నంట యిది • గల్లనఁగా నలరించెఁ జూపులకా.

70

68. ప్రేమకణంబుదోహదము:—ఒక నాతి వసంతరాగము పాడఁగా 'గీత్యా ప్రియాళు ర్నితరా'మని యుండుటచేఁ జేంకణము పూచెను. అపుడు దానినవలి మెచ్చు కొనక యీనుచేత వేల్పులు భక్తికి మెత్తురు గావున వసంత మనియెడు తనపేరు గలరాగముచేతఁ దన్నుఁ బాడఁగా నావసంతదైవమే యీచెట్టును బుష్పింపఁజేసెనుగాని పుష్పించునట్లు పాటపాడునంతసామర్థ్య మీయమకుఁ గూడ నున్నదా?''యని తిరస్కరించె నని భావము.

69. వావిలిదోహదము:—ఒకనెలఁత నిట్టూర్పు నింపఁగా (నీందువారోముఖా నిలా' త్తనియుండుటచే) నట్టినిట్టూర్పువలనఁ బువ్వులు రాలిపోయినవావిలిచెట్టునందుఁ గ్రొత్తగా శ్రేణిగట్టి మొగ్గులు గనిపించెను. అట్లు చాలుగా మొగ్గులు గనిపించుట స్త్రీ యొక్కనాసాభూషణ మైనమాక్తికము శ్రేణిగా గుడ్డులు పెట్టెనో యన్నట్లుండెను. అధరమందలియమృతస్వరూపుచేతను, బ్రాణము గలముత్తేవుఁజిప్పలోఁ దాను బుట్టియుండుకారణముచేతను, దానును బ్రాణము గలదై స్త్రీయొక్కనాసాభూషణ మైనమాక్తికము గుడ్డు పెట్టుటకు సామర్థ్యము వహించియుండె నని వర్ణింపఁబడియె.

70. తిలకవృక్షదోహదము:—తిలకో పీత్తజేసచ'యనియుండుటచే బొట్టుగు చెట్టు నంటక ముట్టక తనచూపులచేతనే యొక స్త్రీ పుష్పింపఁజేసెను. ఈపద్యమునందలి దోహదమే 34వపద్యమునం దెట్లు వర్ణింపఁబడెనో గోపింపవలెను.

తే, సాంద్రమకరందవృష్టి రః సాతలంబుఁ

దొరఁగుపువ్వుల భువియుఁ బూఁ దూలి నభము

నీకమత్రయి మాధవుఁ డాకమించె

నురువికోచనజనితమఁ బూన్చ మడఁగ.

71

క. ఊడుకొనఁ బడుమధూళిక

యోడికలకుఁ గిందఁ గగ్గిమ్మి యుండెడుతేట్లక

నీడలు దిరిగియుఁ దిరుగని

జాడఁ దరు ల్వాల్చె నన్యఁ సంతమువేళక.

72

చ. శతదశమంజరీధవళఁ చైత్రనికామలచంద్రికాఘము

ల్యృతవియదంతకేళివనఁ వృక్షలతాంతరజశ్శటం గలం

కితఁ గని కామినీకమనఁ కేళియుఁ బోఁజెడవానగాటపి

కతకపరాగ మొక్కదెనఁ గ్రమ్మి యనన్భత మాన్వ కుండినక.

73

నీ, తైత్తిపాండిములు దుఁ పారాంతమునఁ జేరె, నిరులుకొద్దాక్షపంఁ దిరుల విరుల

వలయగానము లయుఁ కలకార్యమునఁ జేరె, మలయంపుఁగమ్మనీ వలల నలుల

సారభోల్లానముఁ జ్ఛాతి గ్రుంగఁగఁ జేరె, నలరారుకొదమక్రొ వులను నెలను

స్ఫుటజటామగ్గరంఁ బులు వ్రతిమ్యుతిఁ జేరె, నందనప్లక్షనంఁ తతుల వృతుల

స్వభృతపరభృతవినుతరఁ సాలపరిష, దహరహాగిక్ర పబహురహాగిఁ పృహరవిహర

మాణమానవతీపరిఁ ప్లానిమాని, వారివారిజవనగంధఁ వాహ మొలసె.

74

ఉ. సారెకుఁ గీరము ల్గలరఁ సాలముకాఖలలోనఁ దిమ్మరం

గా రహిఁ దన్తధూళికకుఁ గా నలిపంపులు వెంటఁ గుమ్మరం

71. పృక్వతవనంతవర్ణనముచేత నపృక్వతతివికృతిమపరిస్థాన్తి గలుగుటవలన నీచద్యమందలియలంకారము సమాసోక్తి.

73. చిల్లపాడి బురదనీటిలో రాల్చిన నీరు తేలుట పృసిద్ధ మగుటచే నావిషయ మిందు వర్ణింపఁబడియె.

74. ఈచద్యమందుఁ బర్యాయాలంకారము. పర్యాయలక్షణము—ఒకవస్తువు కృమముగా ననేకాధారంబులను బొందుటను వర్ణించుట.

75. చిల్కారొదలవర్ణనము.— తియ్యమామిడిచెట్టుకొమ్మలలోఁ దిరుగు చున్న చిలుకలవెంటఁ దుమ్మెదలు మెదలఁగా, నవి నరపణులవలె నుండఁ గావున వనలక్ష్మయుఁ

గా రొద మించె నందుఁ జేలుఁ క ల్వనలక్ష్మయుఁ దద్వచస్సుధాం

ధోరుచు లానఁగా నరపఁ బుల్లనుల ట్టిడి పెంపఁగాఁబరెక.

75

నీ. వ్రతిహంతృతాత్రికీఁ టత చన్న భృంగనం, ఘృతుటంగములచేతఁ గాయ మెత్తి

యమదికాగతమరుఁ త్రావణి యై తదలిరం, గన్ధలాబ్జినిఁ దమ్మిఁ కన్ను దెఱచి

ప్రాంతపుల్లమ్రనంఁ శ్రయితచ్చటాహతా, ద్గతి లేచి చెలిఁ జైత్తుఁ గాఁగిలించి

యరుపరాగపుకాటిఁ నుద్దండవాప్యత్వ, లనవత్సీమరఁ త్యన్య ముడిపి

క్రవ్వుఁ బరాశకటకాముఁ ఖమునఁ గీర, చలితకాఖాన్సుటాశోకఁ శరముఁ గూర్చుఁ

దద్రతికిఁగాఁగఁ జలికాలఁ దన్ని మంచు, పాండురాంగుండు విడిచి పోఁ బ్రదికిమరుఁడు.

నీ. సహకారఫలరసఁ సారభ్యములఁ గూడి, మాధ్వ మోవులఁ గదంఁ బముగ వలవ

మలయజోదరతఁ జంఁ భలఫలత్వగ్రత, శ్రీ మించుచెవుల గొఁ జ్ఛేఁగలు మెఱయ

శశికదశోదరఁ చ్చదపుఁబావడ లూరు, చకచకఁ బట్టి పాఁ లికిఁ బెనంగఁ

ద్రొక్కుతేట్లకుఁ గాఁకఁ లెక్కింపఁ జెరివిన, గంధఫలీపంక్తిఁ గబరు లలరఁ

గేలఁ గలంబుకపుఁదావికిని బులిమిన, ఘుస్పణములు మించ ననలఁ బేరెనఁగెడవన

ములు నమేరురజోవృష్టిఁ బూదిఁ జఱవఁబడఁతు లలిరిరి పొదరిండ్లఁ పటలతోడ. 77

* స్వారోచిషమనుసంభవము, ఆశ్వాసము. ౬.

(పారుఁ డనం బరగుబ్రహ్మర్షి యతిఘోరతపం బాచరించుచుండ నాఖం

జిల్కచల్కుల విని యలరుటకై మనుష్యులవలెనే చిలుకలకు గొలుసులు వేసి పెంచు నట్లుండఁగా నట్టిచిలుకలు రొదనేనెను.

76. కటకాముఖ మనునట్టియభినయహస్తవిశేషలక్షణము.—జుట్టననడిమివేళ్లనం దున బొటనవేళ్లు చొప్పించి యణచేతిచాయ వ్రాల్చి యుంగరపువ్రేలిని జటికెనవ్రేలిని నించుకంత వంచి పొడవుగాఁ బట్టినయది. ఈహస్తమును బువ్వులు కోయుట, బాణములను మెల్లగా నీడ్చుట, విడియ మిచ్చుట, మొద లగువానియందుఁ బ్రయోగింపవలయును.

* స్వారోచిషమనుసంభవమును రచించినవాఁ డల్లసానిపెద్దన, నందవరీక బ్రాహ్మణుఁడు. బల్లారిప్రాంతమునం దున్నదూపాడుపరగణాలోనిదొరాలగ్రామ మితని జన్మస్థానము. కృష్ణదేవరాయలయాస్థానకవీశ్వరుల కెల్ల శిరోమణి యైనవాఁడు. ఈయనకుఁ బూర్వమునం దున్నకవులు పురాణేతిహాసాదుల నాంధ్రీకరించిరి గాని యెవ్వరును న్యకల్పనములను మిక్కిలియెక్కువగాఁ జేర్చి పృబంధములుగా రచింపఁపరైరి. ఈ

డలుండు బడిసి తత్తపోవిఘ్నంబునకుం బుంజికన్థల యనునచ్చర
మచ్చెకంటిం బుచ్చిన నాలనయు మునిపాలి కరుదెంచుటయు.) †

చ. అను వగునుల్ల సుష్పమల * యానిలవాహము నెక్కి తేంట్ల న

ల్లినదిడువాగె బూని లవ * లీనవల్లిక లెమ్మెసామ్మ లై
పనుపడఁ జెట్లు వట్టి మను * పాఁతదళములతోడఁ దోలె నా
మునిదొర మంచురాజా మడి * మంచగఁ గోయిలగంట మ్రోయఁగఁ.

78

సీ. సానదేజీ పాటమరించి నెఱెవాసినయట్టి, యాకురాలుపుగండ్ల * యందుఁ దొరఁగి
యతిబాలకీరచ్చ * దాంతురాకృతిఁ బొల్పి, కరపీరకోరక * గతిఁ గ్రమమున
నరుణపుమొగ్గ లై * యరవిచ్చి పికిలియొఁ, కలదండలట్లు గుం * పు లయి పిదప
రేఖ లేన్నడక వ * ర్థిలి వెడల్పుయి రెమ్మ, పనరువాటుచు నిక్కఁ * బనరుకప్పు
పూఁటపూఁటకు నెక్కఁ గ * ప్పనకుఁ దగిన, మెఱుగు నానాఁటికిని మీఁద * గిటికొనంగ
సోగ యైయాకు వ్రాలంగ * జొంప మగుచు, జిగురు దళుకొత్తై దరులతా * శ్రీఁబలందు. 79

క. హిందోళంబునఁ బాడిరి

బృందారకనతులు విరహి * బృందార్తిగఁ దేఁ

చెం దేటులు వానంతిక

విందునఁ బికకితువు దాది * వెడలం దోలెఁ.

80

సీ. చలిగాలి బొందుమ * లైల పరాగము రేచి, నిలివంబునేసె వె * న్నైలరనంబు
వెన్నైలరన ముచ్చి * వెడలించె దీర్ఘికా, మందసాగంధిక * మునుననంబు
మధునదం బెగఁబోసె * మాకందమాలికా, క్రిడానువంగిభృం * గీరవంబు
భృంగీరవం బహం * కృతిఁ దీగ సాగించె, బోషితభర్తృకా * రోదనముల

కవియే మొదల మార్గంఁడేయపురాణములోనిమనుసంభవకథను స్వకపోలకల్పనలచేఁ బెంచి
స్వారోచిషమనుసంభవ (మనుచరిత్ర) మనుషేరఁ బ్రబంధరూపమున రచియించుటం
తేసి యీతని కాంధ్రకవితాపితామహుఁ డని బిరుదు గల్గినయది. ఇతఁడు హూణ
శకము 153వ సంవత్సరముదాక జీవించి యుండినట్లు తెలియవచ్చుచున్నది.

† నృసింహపురాణమునందును నిట్టిసందర్భముననే వసంతర్తువు వర్ణింపఁబడి యున్నది.

81. ప్రాపితభర్తృకాలక్షిణము:— కాంతుఁడు దేశాంతరగతుఁడు కాఁగా
భిన్నురా లైనస్త్రీ, (దేశాంతరగతే కాస్తే భిన్నా పోషితభర్తృకా.)

విపినపీఠుల నేతెంచె * గుపితమదన, నమదభుజవతసుమధను * ప్తంకృతములు
సరసమధుపాన నమ్రదో * త్వవవీరీన, యువతియువకోటికారిక * ల్నిపురులూత్త.

81

* కవికర్ణరసాయనము, ఆశ్వాసము. ౪.

(మాంధాతృనామకధూమిశుండు కుంతలపతిదుహితం జంచరీకచంచ
త్కుంతలనహిత నిర్వమలాంగి యనులతాంగిం జెట్టుపట్టి వివిధవిహా
రోద్దేశంబుల భేలనంబులం దెప్పలుదేలుచుండె నంత.)

ఉ. భానురలీల నయ్యె నిల * పై మధుమానము గర్వితేక్షుబా
ణానకృతాబ్జహాసము భ * యాకులపాంధవిము క్తదీర్ఘని
శ్వాసము కోపనాధృతివి * వానము కోకిలకీరపట్వదో
ల్లాసము దత్తభూరుహవి * లానము నర్దమసౌవికాన మై.

82

ఉ. ప్రియము భూరుహంబుల క * పాయము మంచున కాపతత్పవి
ప్రియము పాంధకోటికి ను * పాయము చిల్కలకు స్సమాపనా
ధ్యాయము కోపనాధృతికి * దాయము చల్లనిగాలి కెన్నఁగా
నాయము పుష్పబాణనకు * నామని నే మని పృస్తుతింపఁగఁ.

83

చ. తెగినమసౌభవుం చిరుగఁ * దెచ్చి కుజుంబుల కెల్లఁ బ్రాయము
ల్లగుడఁగ నిచ్చి యన్యభృత * మండలియూఁగతనంబు పుచ్చి ము
జ్జగముల వార్త కెక్కినవ * నంతభీషగ్వరుఁ డాపుఁ డయ్యునుం
దగుగతి మాన్వ లేడ మఱి * దక్షిణనాయువునందు జాడ్యముఁ.

84

క. తొలఁగి చిరకాలమునకుం

గలసినమాధవునిమీఁదఁ * గనలి వనశ్రీ

తలిరుల నెఱ్ఱంబాటుచుఁ

గలకంతప్రిధమవాక్య * గతులఁ గొఁగఁగఁ.

85

* కవికర్ణరసాయనము సంకుసాలనరసింహకవితే రచియింపఁ బడినది. ఈకవి
కృష్ణదేవరాయలకాలమం దున్నట్లు తెలియవచ్చెడిది. కృష్ణదేవరాయలు హూణశకము
1481వ సంవత్సరము మొదలు 1530వ సంవత్సరముదాక నుండినట్లు ప్రసిద్ధి.

84. ఈపద్యమందలివిషయములు కొన్ని 26 వ పద్యంబున నెట్లు వర్ణింపఁబడె నో
లక్షించునది.

ఉ. అనమయంబున న్నధున • మాగతలత్తీ వనప్రవేశముం
జేసినవేళఁ జూడఁ బాలి • చెం బికపట్టదభూతత్వప్రిగాఁ
బోసినమాంసపుంజముల • పోలికఁ బల్లవిత్తామనంచయం
బాసనపాత్రో లయ్యె వకు • భాగ్యదళస్తుతుశ్రవణానమరౌ.

86

ఉ. పొన్నలు నవ్వెఁ గొన్ననలఁ • బుష్పరసంబునఁ గేసరంబులు
త్పన్నజగున్నమై నుమిసెఁ • బాటలము ల్గునుమోదయంబుచే
గ న్నెఱు చేసెఁ దిట్టెఁ గల • కంఠగుతంబులఁ జాతము ల్వృథా
మున్నుగ నన్నిటిం గడచి • మోదుగు పువ్వుల విజ్జిపిఁగినన్.

87

చ. చిగురులచేతఁ గోయిలలఁ • జిత్రిఫలంబులచేతఁ జీల్కలం
దగుపువ్వుచేసెచే నలంఁ • దావులచే మలయానిలంబులన్
మొగడలచేఁ బ్రసూనశరు • మోదితుఁ జేసి యభిష్టదంబులై
పొగడిత కెక్కఁ గల్పకముఁ • బోలె రసాలకుజంబు లామనిన్.

88

సీ. వివిధవనీరమా • విమల సాంద్రకటాక్ష, పీఠాపరంపరా • విలసనములు
మలయమారుతచర • న్నత్రేభచరణావ, లంబితాయతశృంఖ • లాలికిలు
పథికజనావలీ • పృథినమాకర్షణ, పృద్ధ్యమ్ముక్తదోగి • పృగహములు
మధుజగ స్సాహస • మంత్రవాదిక రాజ్ఞ, వలమాననలినాక్ష • వలయితములు
ప్రథమకామారసవపరి • పాకకలన, వికనదభిమతరులతా • గృకరమంజు
మంజరీమధుమధురిమా • న్నాద మెనఁగ, మెలఁగె బహువిధగతులఁదు • మైదలగములు, 89

క. ముమరవుండే నెలజడి

చెవుల వనవీధు లెల్లఁ • జెన్నగుటఁ జామీ
కమ్మరితావిమోపరి
తెమైర లాయ్యెయ్య వెఱచి • తిరుగుట లెల్లన్.

90

చ. చలువలపుట్టినిండ్లు నవ • సౌరభిలత్తుల కంతరంగమురౌ
మెలపులకు న్నివాసములు • మెచ్చులచేగుగడ ల్విరక్తతా

89. ఈపద్యమందుఁ గలతుమైదలనర్థమునకును 54వపద్యంబునందలివర్ణనమునకుం
బోలిక చూచునది.

కలనల కెత్తుకోళ్లు తమ • కంబులకుం గయిదండ లామనిన్
మలయాచు వచ్చె గంధగిరి • మంధరబంధురగంధవాహమరౌ.

91

సీ. రేలవెన్నెలలు పం • ద్రెండుసూర్యులు సూపు, పేరెండ లై కాసి • నీరసించ
దక్షిణానిలము లు • ధృతి నేడుదెఱఁగులఁ, బెరిఁగెడుగాడ్పులై • పెల్లగింపఁ
గంజాయ దిక్కులఁ • బింజించుచిగురులు, కాలానలాభ్యులై • కాఁగఁ బెనుప
నలికుకఫికగర్జ • లడరఁ బూఁడేనియ, ఘోరాంత్యవృష్టియై • కురిసి కలఁప
తే. విరహవేదన లెనఁగి యు • ద్వేలగతుల, నద్భుతముగ నేకార్ణవ • మగుచు ముంప
నఖిలసుఖకారి యగువనం • తాగమంబు, పథికలోకంబునకు మహాప్రళయమయ్యె.

ఉ. పూచినపువ్వు లెల్ల నుతిఁ • బొందె మసూభివునంపకోలలై
వీచినగాడ్పు లెల్లఁ బొది • వెన్ మలయాచలమారుతంబులై
యేచినపల్క లెల్లఁ దగి • యెం బికభృంగళుకన్వరంబులై
చూచినరూప మెల్ల మద • చుంచిత మై విలసిల్లె నామనిన్.

93

చ. ప్రవనశరప్రతాపశిఖిఁ • బర్వఁగఁ జేయుటచే నివాళు మై
కుసుమరసాతివర్షమున • కుం గుదు రొటఁ బయోదకాల మై
రసికమసాంబుజంబు లల • రంగ శర త్రయి తాన శైలి
ల్లననముఁ జూపి పాంధనకు • లన్ వడఁకించె వనంత మత్తజిన్.

94

సకలకథాసారసంగ్రహము డి

తృతీయాశ్వాసము.

(నిషధదేశం తేలువీరసేనునికుమారుండు నలం డనువాఁడు విదర్భేశ్వరుఁ
డగుభీమభూమిశతనయ యైనదమయంతిరూపరేఖాతిశయంబుఁ బాఱుల

92. పండ్రెండుసూర్యులు:—మహద్విశేషగంభీరవాచకంబులకుఁ గొన్నియెడల
నమహత్కార్యంబు చూపఁబడి. ఉ. నమిద్ధమతులు యతులు పదివేలు, భార. ఆర. 5 ఆ.
సీ. మాఁ డర్బుదములు నమద్యద్భుజాటోపవిజయధారేయులు వీరభటులు, శైమిని
భార. 5 ఆ.

94 - 18వ 26వ 30వ పద్యములలోనివర్ణనమును జూచునది. అందు వర్ణనపుగా
మాత్ర వర్ణింపఁబడియె, ఇందుఁ బెక్కుఁబుతువులుగా వర్ణింపఁబడియున్నది. ఇది విశేషము.

❖ సకలకథాసారసంగ్రహమును రచించినకవి యయ్యలరాజురామభద్రుఁడు.
ఇందు పట్టకపర్వులు లోనగువారిచరిత్రము తొమ్మిదియాశ్వాసములుగా వ్రాయఁబడి

వలన విని, వలపుగొనుచుండి, యొక్కనాఁడు సుఖమునకుం జని, యందు విహరించుచుఁ దనచేతఁ బట్టువడినరాయంచచే దమయంతివృత్తాంతం బెంతయు నాలించి, నిన్నుదమయంతి వలచునట్లుగ నెనరించెద నని నుడివిన యారాజహంబును విడిచివుచ్చె. అహ్లాససౌకంబు నాకనంబునఁ గుండినవగరంబున కరిగి యందుద్యానంబున దమయంతిరాక నిరీక్షించుచుండె. ఇట నలుండు నిజనివాసంబునకుం జని కామాకులచిత్తుండై చక్రాం గాగమనంబు గోరుచుండె సంత.)

సీ. భావజసామ్రాజ్యం భవ్యనివాసంబు, శుకపికధ్వాననం భోభీతంబు
వనరమాసౌందర్యం వైభవనమయంబు, గురుతరజాతికా కుంతనంబు
యమతియువప్రియో త్వననన్నివేశంబు, పరిమళోత్కృష్టది గాఢసురంబు
మధుపానమోహితం మధుకరనికరంబు, వివిధభోగానందం విశ్రుతంబు
తే. లలితపల్లవితమమితఃఫలితవిలసి, తద్రుమంబు ద్విజోత్సవం దాయకంబు
ఘనతరోత్సాహమాధవా గమనకాల, మనఁగ విలసిల్లే ధర వనంతాగమంబు. 95

తే. ఘనతరారామలక్ష్మీ స తృణశలమన
రమణఁ డేతెంచు నని రత్నం రంగవల్లు
లూనరఁ దీర్చె ననంగను ననిలహతిని
రాలి విలసిల్లే జీర్ణతం ర్ణజంబు. 96

చ. ధవునినమాగంబునను దార తదిష్టవశాప్తిఁ బూని చి
త్రవితతభూషణాశులను దాల్చి వెనం జిగిరించె నట్ల మా
ధవునినమాగంబునను దారత దిష్టవశాప్తిఁ బూని చి
త్రవితతభూషణాశులను దాల్చి వెనం జిగిరించె వృక్షముల్. 97

చ. నవినయరీతిఁ బుష్పవతి చాల విశుద్ధతఁ బూని వేడ్కఁ ద
ధవు హితబుద్ధిఁ గూడి వెనఁ దత్ఫల మున్నతిఁ దాల్చినట్లు దా
యన్నది. దీని నీకవి బాల్యంబున రచించుటంజేసి యిందలికవిత్వ మప్రౌఢ మై లక్షణ
మతము గాక యుండును. ఇతఁడు వ్రాసిన తక్కిన గ్రంథములు వీర రాఘవుమీద సొక
శతకమును రామాభ్యుదయమును. ఇతనివాసనలము కవివంశములలోని యొంటిమెట్టు.
ఇతఁడు హూణశకము 1520వ సంవత్సరము మొదలుకొని యున్నట్లు ప్రసిద్ధి.

97, 98, 99 - ఈమూడుపద్యములలో యమక మున్నదిగాని యర్థపుష్టి యం
తగా లేదు,

నవిశరీతిఁ బుష్పవతి యై పరిశుద్ధతఁ బూని వేడ్క మా
ధవు హితబుద్ధిఁ గూడి వెనఁ దత్ఫల మున్నతిఁ దాల్చె వృక్షముల్. 98
ఉ. మాధవుశాసనంబునను మా ద్విజముఖ్యఫలప్రదాత్రి యై
దా ధరణిం జెలంగుగతిఁ దద్ద వనీరమ యొప్పి యవ్వ దా
మాధవునాజ్ఞ సద్విజనం మాజమునందు ఫల్గుప్రదాత్రి యై
దా ధరణిం జెలంగెను సు ధారసనత్ఫలవృక్షరాజి యై. 99

రామాభ్యుదయము

ప్రథమాశ్వాసము.

(అయోధ్యాపురి కధీశ్వరుం డయినపంక్తిరఘుండు త్రిశక్తులుంబోని శాస
ల్యాకై కేయా సుమిత్రలం బెండ్లియాడి యమందానందంబునం బొందే
పూజ్యం బగురాజ్యంబు సేయుచుండె నట్టియెడ.)

మ. జనితాశేషవియోగవన్నిచయని శ్వాసంబు సంసూచితా
వనిజోదగ్రవిలాసమత్తమధుపం వాత్రిత్యధాయాన మా
ర్తినీతాంతాకులకీరణిలపలా ర్థిస్తోమసుగాన మిం
పానరించె న్నధుమాన మష్టకపబం తోల్లూన మై యయ్యెడక. 100

తే. కాలకంఠసమిద్ధనం భృంబు మెఱయ
నతులతరవైఖరి సువర్ణం గతులు దొరయ
నలశుకాదుల కక్షయం ఫలదుఁ డగుచుఁ
జేరె మాధవుఁ డుపవనం శ్రీఁ దలిర్ప. 101

తే. మాధవవరప్రసాదసా మగ్నివలన
యామ్యదిక్కాంత నికటవం నాగజీర్ణ
పత్రచిత్రపరిష్కారం పటలి నడలి
యనిలడింభకగర్భిణి యగుట దెలిపె. 102

సీ. దక్షిణాశావనూ తనయుఁ డై వనలక్ష్మీ పెంపునఁ బొదరిండ్లఁ బెరిగి పెరిగి
తేటిజోటులజోలం పాటల బాటిల్లి, తీగయుయ్యాలలఁ దూగి తూగి
కమలాకరంబులఁ గన్తుపూఁదేనియ, యానుచు జల్లుపో రాడి యాడి
కమలఘాళిపాళి కాకేళికల బొల్చి, మందమందవిహార మొంది యొంది

ఈ రామాభ్యుదయమును రచించినవాఁ డయ్యలరాజు గామభద్రదకవి, 2గవనర
టలోనిటిప్పణి చూచునది.

తే. యాగమస్థితి యెఱిగి బా + ల్యంబుతఱిసి, మల్లలఁ బెనంగి పాంథుల + మర్మ మెఱిగి
పాము సేయచు మాధవ + స్వామియాజ్ఞఁ, గంతుజో డై మెలంగు లే + గాడ్పుఁగుజ్జ.

క. బలుమంచుమించుదొర వ్రా

నలయరుణాంశువులు వర్ష + నాకృతి తోఁచెం
జలితఱి చనుతఱిఁ దరువులఁ

దలిరులజ్జొంపములకెంపు + ధగధగ లెనఁగఁ,

104

చ. అలరె వనీవధూటి మధుఁ + డకపతిఁ జేరి తుమారబాష్పధా

ర లుడిపి పద్మ రాగహరి + రత్నవిభూషణమల్ ధరించుబా

గొలయఁగఁ బల్లవాళికుల + యోగమునం గడు నుల్లసిల్లును

త్కళికల మించె హర్షపుల + కంబులు దాల్చినభాతి నంతటఁ,

105

సీ. భూరికాంతారకే + దారముల్ నమకట్టి, కోడెగాడ్పుల జంట + గూడఁ గట్టి

పెలుచఁ గారాకుఁదె + ల్లలు పెల్లగిల దున్ని, తలిరాకుడాలునీ + రలవరించి

కళికాంకురంబుల + మొలకనారులు నాటి, వెలిగ జాదులసాంపుఁ + గలుపు దిగిచి

కాపుగా నుకుమార + కలకంఠి నియమించి, యాయాతరులఁ బోది + సేయనేర్చి

తే. వచ్చిక వసంతుఁ డనుపేరి + కమ్మతీఁడు, నెఱయ నెల్లెడ వలరాజు + కలుపు దీఱ
సార యామని వచ్చె నా + హ యటంచు, జగము దనియంగఁ బుష్పమంజరలు పండ్,

తే. అలవసంతధరాకాంతుఁ + డరుగుదేర

రాచిలుకచాలుబచ్చతో + రణము లమర

సాంద్రగతిఁ గట్టుమేల్కట్టు + చెంద్రకాచి

యంశుకంబులు నాఁ బూచెఁ + గింశుకములు,

107

క. తలఁప నుదాహరణాకృతిఁ

గళికల రంజిల్లి సరస + కవికావ్యమునుం

బలె నెడల ముత్రోకిల

కలన న్నధువేళ వనని + కాయం బలరెకఁ,

108

క. తరుణీమానమదాంధ

ద్విరదమణిఘ్నంబులు విరహి + దేహాశ్రవహ

స్తరదైత్యదంప్రలును నన

నరుణాంశుకకింశుకంబు + లామని నమరెకఁ.

109

109, ఇందలివర్ణనమునకును 9వపద్యములోనివర్ణనమునకును గలభేదమును గనుం
గొనునది.

ఉ. ఆక్రమ మొప్పఁ జైత్రుఁడు మ + దాళిమదావళపంక్తి మీఱ హే

తిక్రియ నూత్న పల్లవత + తిక్ ధరియించి యుదగ్రవైఖరిఁ

విక్రమ కాలు లైసతరు + వీరులపాఞాలు దీర్చి పాంధజై

త్రక్రమయాత్ర పూసె వల + రాయనికొ దళవాయచంద మై.

110

కృష్ణరాయవిజయము

చతుర్థాశ్వాసము.

(కృష్ణదేవరాయఁడు దిగ్విజయంబు సేయ వెడలి, యనేకరాజుల జయించి, వారివలనఁ గానికలం గైకొనుచుఁ దుదకు నుదయపురిం జేరి, తత్పురాధిపతి యగుగజపతి మోడించి, తన్ను శరణు వేఁడిన నాతని రక్షించె. అంత గజపతి, కృష్ణరాయనిమంత్రి యైనయప్పాజిం బిలుచుకొనిపోయి, తనతన యంగృష్టరాయండు పెండ్లియాడవలయు నను నెన్నికతో నంతకుమున్ననిజా జ్ఞమై జెలికఁతైలు దివ్యాలంకారభూషితం జేసి తోడ్కొనివచ్చియున్న యన్నాతి నాతనికిం గాన్పించి, యాయమ వెంచినచిల్క నాతని కర్పించి, యాచిలుకంజూపి, యిది చదువరి రాయలయెదురఁదనసొందర్యాతిశయంబు వర్ణింపుమనిమదీయపుత్రిక యనునఁగా వచ్చినయది యని నుడివి, పెక్కులు పనదనంబు లొనంగి, వీడ్కొలిపె. అప్పాజియుఁజిలుకం గొంపోయి యి య్యది గజపతినుతను వర్ణింప నెఱుంగు నని కృష్ణరాయని కొనంగ, నాతండు దానిఁబ్రీతిమై గైకొనుడు నక్కిరం బిట్టనియె, నాపేరుమాహానవాణి, పాల వెల్లిలోని వెన్నునిపూఁదోటలో మాకొలముసాము లుందురు. ఆజగన్నా యకుం డిల నవతరించుటంజేసి యప్పుడు మాతల్లిదండ్రులు స్వామిదర్శ నార్థమై వచ్చి యిటు కాశ్వతముగా నిల్చిరి. ఏను నత్తఱిం బ్రబలుచుఁ, బిన్ననాటన గజపతినుత చిలుకలం జక్కగాఁ బోషించు నని యాలించి, యాయమచే గారవంబువడయ నెంచి, యారమణిమణి తానే నన్నుఁ జూడ వలయు నని తలంచి, కేళీవనులకుం జని క్రువ్వురుచుంటి.)

ఉ. అంత వసంత మెంతయుఁ ద + నంత నసంతఘనాంతకాంతవ

న్యాతికదంతురీభవద + నంతలతాంతనితాంతకాంత మ

ఇ కృష్ణరాజవిజయము వేంకటాద్వయ డనునామాంతరంబు గలకుమారధూర్జటిచే రచియింపఁబడినది. ఈకుమారధూర్జటి శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యశ్రీకాళహస్తిశర్వరశతకములను

త్యంతశకుంతనంతతివ్యా ♦ దంతరనంతతచింతితార్థభా

స్వంతము పొల్చె నా విరహ ♦ వంతుల కెంతయు వింతవితగ్గఁ. 111

సీ. తొలుదొల్లఁ బండుటా ♦ కులు రాతె మహిమిద్ర, విలసిల్లె మలయాద్రీ ♦ మలయునీఁద
యొక్కొక్కకెందలి ♦ రుదయించెఁ దరురాజిఁ, దోర మై తనరె గం ♦ తుని నరాజి
చెలఁగె ది క్కటులఁ గో ♦ యిలరావములసౌరు, మెదలబాడె గండుఁడు ♦ మెదలబారు
రహిమితొ నపుడుమ ♦ రందధారలచిన్నె, పాలుపొందె మెఱుంగుఁబు ♦ పొడులవన్నె
తే. పొన్నగున్నలు నురపొన్న ♦ లన్నవ లగు, క్రొన్ననలచెన్నలలరిన ♦ విన్న నెనఁగె
నెన్న నన్నన్న యీచైత్ర ♦ మెంతవిత, నంతన మొనర్చె రమ్య మై ♦ జనుల కెల్ల.

ఉ. సారకుసారకుం గునుమ ♦ సాయకుఁ డగ్ధగ రాజిగుండీయల్
దూఱఁగ వేగ చే వెడల ♦ దూసి వెనక జలిపించురక్తసి
క్తారుణమాతనాయుధము ♦ లై మలయానిలమందమందనం
చారచలామ్రతరు ♦ జాలములక మెఱసెం గిసాలయల్. 113

ఉ. మత్తిలి వీర లియ్యెడల ♦ మమ్ము గణింపక మానినీమసూ
విత్తముల హరించెదరు ♦ వేగమె పాంథులు శిక్షనేయమే
యిత్తటి నంచుఁ జిత్తజాని ♦ భృత్యులు దత్తపాటు మీఱఁగా
నెత్తినబెత్తులట్ల తగ ♦ నెంతయుఁ జక్కనిపూవుఁదీవియల్. 114

సీ. వేశానతీపదా ♦ నివృతలాక్ష గగనల, క్షీకుచద్వయకుంకు ♦ మాకలనము
ధరకదంబకనము ♦ త్కటనూనరాజి ది, శాంగనాశోణప ♦ ట్టాంబరాధి
ముగ్ధభిల్లిగళ ♦ స్నిగ్ధగుంజాఫల, ప్రతతి యధ్వగమధు ♦ ప్రతవినుత్తు
చాంపేయతలి నుమా ♦ స్త్రోన్యందనారుణ, దీప్తిమద్వైజయం ♦ తీవితాన

రచియించినపూర్ణటికీఁ బాత్తుఁడు. ఈతఁ డాకుపీటిరా జైనచినవేంకటాద్రివేడి
కోలుమీఁద శ్రీరామాంకితముగా నీకృష్ణరాజవిజయం బొనరించె. ఈతనికవిత్వము రస
వంత మై యుండును. సావిత్రిచరిత్ర, యిందుమతీవివాహము, లోనగుగ్రంథముల నితఁడు
విరచించి యున్నాడు. ఈకవి హూణశకము 1560, 1570, సంవత్సరములదాఁక జీవించి
యుండు నట్లు చెప్పదురు.

115. ఈపద్యమనందుఁ జగురాకు పెక్కుతెఱంగు లైనయెఱ్ఱదాళువమ్మపు లై
యున్నట్లు వర్ణింపఁబడియుండుటచే నిది 46వపద్యములోనివర్ణనము ననుసరించి యున్నది.

తే. మమితతరుమానిబృందజ ♦ టాంకుపటలి, మాధవార్చితవల్లికా ♦ నూనినీవ

తంసమణిఘృణి తలిరాకు ♦ దనరె నపు డ, నంగవిక్రమవిహ్సార్ధి ♦ నతిశయించి, 115

రాఘవ పాండవీయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

(రామాయణము:-దశరథునకు రామలక్ష్మణభరతశత్రుఘ్ను లుద్భవించి
నానాఁటికుప్పొంగునట్టివనకంపుఁగళపెంపుచేఁ జిన్నికొన్నెలబోదలో
యనం బొదలుచు కైవక్రీడలం దవిలి రాజిలుచుండిరి. భారతము:-పాండు
భూపతికి ధర్మజభీమాద్భువనకులనహదేవులు పుట్టి యంత కంతకు మించు
వంతమగంటిమిం గంతీరకాబకంబులో యనం దేజరిల్లుచు మెండొరులం
గలసి మెలసి యుండిరి.)

ఉ. అంత వసంత మొప్పెఁ జర ♦ మాగ్రిమభాగచరాఖిలర్తుసా
మంత మనంతజాలకన ♦ మంజనరంజితకుంజకుంజరో
ద్వాంతనితాంతసాంద్రమధు ♦ దానవిజృంభితబంధరస్య
నాత్యంతనిరంతరీకృతది ♦ గంత మతాంతలతాంతకుంత మై, 116
సీ. అచ్చంపులేఁజగు ♦ రాకుజ్జింపముకెంపు, మేలిచెందిరపుఁగెం ♦ దూలి గాఁగ
గ్రుచ్చినట్లుగ జాదు ♦ కొన్న మొగ్గలగుంపు, ప్రకటపాటలబిందు ♦ పాలి గాఁగ
విచ్చినపరువంపు ♦ విరులతండముపెంపు, శోభితభూతిరిం ♦ ఛోలి గాఁగ
నిచ్చలం బైనతే ♦ నియవానజడిసొంపు, లాలితదానధా ♦ రాలి గాఁగ

డి రాఘవపాండవీయమును రచియించినవాఁడు పింగళిసూరన్న. కృష్ణామండలము
లోని పింగళిగ్రామసామమునంజేసి యీవంశమువారి కెల్ల నిట్టి పేరు గలిగె. ఈసూర
నార్యుని పూర్వులు మొదలఁ గృష్ణామండలములో నుండినవారయ్యను దరువాత దక్షిణ
దేశమునకుఁ బోఁగాఁ గృష్ణదేవరాయనియనంతరమున విజయనగరరాజ్యము చెడి
పెక్కండు చిన్నచిన్నరాజులయధీన మై యున్నపు డీతఁడు గందనపూలు (కర్నూలు)
మండలములోని యాకుపీడు సంద్యాల మొదలైనసంస్థానములలోఁ జేరినట్లు చూపబడినది.
ఈకవి కృష్ణదేవరాయనియాస్థానకవిత్వరులైనయెఱ్ఱదాళువమ్మలలో సొకరుం డనిచెప్పదురు.
ఈయన హూణశకము 16 వ శతాబ్దమధ్యమున జీవించినట్టివాఁడు. ఇతఁడు కావ్యరచన
యందు సర్వతోముఖభావభూర్వము గలవాఁడు. ఈతనికవిత్వము మృదుపదవిరచిత మై
ద్రాక్షపాకకల్పముగా నుండును. గరుడపురాణము, కళాపూర్ణోదయము, ప్రభావతీ
ప్రద్యుమ్నము, గిరిజాపరిణయము, లోనగుగ్రంథములను రచియించి యున్నాఁడు.

తే. సుమనరాగముల్ గేలిపాం ♦ సుపులుగాఁగఁ, భమురపంక్తులు పైవవ ♦ రణలుగాఁగఁ
బుడమి నెల్లెడ వాహ్యళి ♦ వెడలుమదను, మనపుటేనుఁగుపూలె నా ♦ మనిదనర్చె.

రగడ. పొలిచె మధులక్ష్మి సుర ♦ పొన్నలను బొన్నలను
దెలివిపడెఁ బుష్పాడుల ♦ దిన్నలను జిన్నలను
రంగుగఁ దనర్చునా ♦ రంగములనంగములఁ
బింగళత సెందె మద ♦ భృంగములనుంగములఁ
గొఱలెఁ జిగు రెలమావి ♦ గున్నలను జిన్నలను
బఱిచె మరుఁ డురుల ముది ♦ పన్నలను బిన్నలను
లఱిఁ జిక్కెఁ గరువలిబ ♦ లంగము లవంగముల
లులిత మై లవలీకు ♦ శుంగముల లుంగముల
వెలయుఁ గురువిందపూ ♦ విరువులును మురువులును
దెలిపె మదనునకుఁ బని ♦ తెరువులును హరువులును
దెరయుమఁ బలాశతరు ♦ బృందముల నందముల
విరిమొగ్గ లమరెఁ గురు ♦ విందములచందముల
నెన్నికగ వాసిందె ♦ నిరువులును బొరువులును
జిన్నిచెందోవలచేఁ ♦ జెరువులును దొరువులును
వేలఁ గొలు వమరె నర ♦ విందములఁ గుందముల
లీల దళుకొత్తఁగ మి ♦ లిందములఁదెందముల
మెనరె మలయాచలన ♦ మీరములు సారములు
కొద విరహి కయ్యె నతి ♦ ఘోరములుఁ గ్రూరములు
జడిగొనుమధూళికా ♦ సారములపూరముల
వడి దనరె నవసిందు ♦ వారములయ్యారముల
వదరెఁ గడుఁ గ్రొవ్వి పిక ♦ వారములుఁ గీరములుఁ
గదిరె నళులందు ఝం ♦ కారములు బీరములుఁ
గలఁగి పాంథులు కర్ణి ♦ కారముల వేరములఁ
దొలఁగి రిల ఘంటలకు ♦ మారములమారములఁ
బొదరె నంపెఁగలందుఁ ♦ బూవులును దావులును
గుదిగొనఁ దలిర్చెఁ గడుఁ ♦ గ్రోవులును మోవులును
సారె వడతాఁకు ♦ సంచారికలచేరికల
జారులు చరించి రభి ♦ సారికలకొరికల

నిగురుబోండ్లెన్నరై ♦ రీపులును గీపులును
డిగజాఱ విడిచి రటు ♦ తీపులును నాపులును
దదనంగతంత్రావ ♦ తారికలకారికల
చదు వంటెఁ గేలివన ♦ శారికలఁ గీరికల
మితి లేక పరఁగె రతి ♦ మెలపులును వలపులును
నతివ లెంతయు మఱచి ♦ రలపులును సొలపులును
బోజిమిగ వకుళకుజ ♦ పూగములఁ బూగముల
రాణ దనరాఁసె బ ♦ రాగముల రాగములఁ
బరఁగె మధుమదనులకు ♦ బలుపులును గెలుపులును
దెరెగె యువయువతులకుఁ ♦ బిలుపులును బొలుపులును
రంజిలిరి గాణ లను ♦ రాగముల రాగములఁ
బుంజితశ్రీఁ దనరు ♦ భోగములఁ జాగముల
నలముకొని పెంటిచెర ♦ లాటములుఁ గూటములు
నలిపె నహిపక్షిమృగ ♦ ఝూటములుఁ గీటములు
సారిది మధువృష్టి వం ♦ జాలకములఁ దిలకములఁ
గురిసెఁ జెదరుమఁ దేంట్ల ♦ కులకముల జలకములఁ
గయికొనియె ననువుపన ♦ గాటములు వాటములు
నయి తరులతలపెనఁగు శీలాటములు సోటములుఁ
బొరసె విరహిణుల కురు ♦ పులకములఁ దిలకములఁ
బరుగుఁదనము కపోల ♦ ఫలకముల నలకముల
సరిగె నానాలతా ♦ జాలములు సాలములుఁ
జరదళుల నయ్యె వా ♦ చాలములు నీలములుఁ
దళు కెనఁగఁ బల్లవవి ♦ తానముల సూనములఁ
బులియుఁ బికమధుసములు ♦ బోనములఁ బానముల
జవిగొనిరి గఱువలు పి ♦ సాళములు మేలములు
మివులఁ దపసికి నించె ♦ మేళములుఁ దాళములుఁ
దగ మనలు భనలనం ♦ తానముల గానముల
మగువ లెగఁజోపి రభి ♦ మానముల మానముల
వడిఁ ద్రిప్పి మరుఁడు జను ♦ వంతములు గుంతములు
నడలించె మునిజన ♦ స్వాంతములు శాంతములు

మందిరారామవన • మాలికలడోలికలః
బండెములు జరిగెఁ గుల • పాలికలకేలికల
నతతము నుగంధపువ • నంతములుఁ బంతములు
వ్రతులకును నయ్యె రన • వంతములుఁ గాంతములు
మరగి యెపుడును గంత • మాలికలపోలికలః
బరఁగ మగ లిడి రంక • పాలికల బాలికల

కళాపూర్ణోదయము ❖

సప్తమాశ్వాసము.

(కళాపూర్ణం డనువుడమితేడు మధురలాలనం బెండ్లియై యమ్మనిని
తోడఁ జలి నెలలు గడవెఁ దదనంతరంబు.)

మాలిని, వికసితఘననూనూ • ద్వేలజాలప్రవాళ
ప్రకటకపటరూఢ • ప్రాధికీర్తిప్రతాప
ప్రకటజయనమంచ • త్వంచబాణస్త్రపైగా
యకశుకపిక కాంతం • బై వనంతంబు వచ్చెన్.

భీమేశ్వరపురాణము †

పంచమాశ్వాసము.

(దాక్షారామంబునకు లోపామునా)నహితుం డై యరుగు చుండిన
యగస్త్యుండు మార్గంబున సాత్వవేయనితోఁ గూడి యాయనకు భీమ
మండలంబునం గలతీర్థవిశేషంబులం జూపుచు, దాక్షారామంబు సాచ్చి,
యచ్చటిమహిమం బెల్ల సమగ్రంబుగఁ దెల్పుచుఁ, బ్రసంగవశంబున
నిట్లనియె. తొల్లి బృహస్పతియుపదేశంబున దివస్వతి భూదానం బొనరింప

❖ కళాపూర్ణోదయమును రచించిన కవి పింగళిసూరన. 31వ పాటలోని టిప్పణి చూచునది.

† భీమేశ్వరపురాణమునకే భీమఖండ మనియుఁ బేరు. శ్రీమహాస్కాందంబునందలి గోదావరీఖండంబులో శ్రీదాక్షారామభీమేశ్వరమాహాత్మ్యం బుండుటంజేసి యయ్యది భీమేశ్వరపురాణ మనంబరఁగు. దానిని రచించినకవి శ్రీనాథుఁడు. ఇతఁడు పాఠశాలాటినియోగి బ్రాహ్మణుఁడు. పద్మపురాణమును దెలింగించినకమలనాభకవిపాత్రిుఁడు. మారయ

118

నెంచి నమస్తదేవతాసార్వభౌమం దైనభీమనాథునకు మార్గశీర్ష శుద్ధచతుర్దశి నాడురోహిణింగూడినసిద్ధయోగమునందు దాక్షారామనమేతం బగుభూమి వారవధూత్రిశతద్వయంబుతోడ దానంబుసేసె. అట్టిభూమిని భీమేశ్వరుండు ధామంబునుగాఁ గొని గజముఖునకు యువరాజపట్టంబు గట్టి యేకచ్ఛత్రంబుగాఁ బాలించుచుండె నట్లు.)

కా. శ్రీకంఠుండు త్రిలింగభూవలయుమున్ • శ్రీభీమనాథేశ్వరుం
డేకచ్ఛత్రముగా నమస్తభువనా • ధీశుండు పాలింపఁగాఁ
బాణోన్ముద్రితమాధపీవిదికల • ప్రత్యక్షసౌరభ్యల
క్షీకం బైనవనంతకాల ముదయుం • చెన్ సౌఖ్యసంధాయి యై.

120

తే. నకలదేవతామండలి • సార్వభౌమ
దక్షిణాపథకాశికా • ధవునిఁ గొల్వఁ
గునుమవినరంబు గానిక • గొంచు వచ్చె
నఖిలముతుచక్రవర్తి మ • ధ్వాగమంబు.

121

తే. కమిచె నురపొన్న వనలక్షి • కబరిమీఁద
నవదరించిన ముత్యాల • జల్లిపూలెఁ

పుత్తుఁడు. రాజమహేంద్రవర మేలుచుండినపంటకొలమురెడ్ల కాస్థానకవీశ్వరుఁడు. కవిత్రియంబునకుఁ దరువాతఁ బ్రసీద్ధి వడసినకవి యీతండ యని చెప్పవలయును. ఇమ్మహానీయుఁ డాంధ్రరాయనియొద్దఁ గవిసార్వభౌమం డనుబిరుదు గాంచినవాఁడు. ఇతండు వేమారెడ్డికిని వీరభద్రరెడ్డికిని నాస్థానకవి యగుటచే హూణశకము 1435వ సంవత్సరముదాఁక జీవించియుండినట్లు దెలియవచ్చుచున్నది. ఈకవీంద్రుఁడు, లక్షణయుక్తంబై రసవంతం బై యుండునట్లు కవిత్వము చెప్ప నేర్చినవారిలో, సెకరుం డని యెన్నంబడు. ఇతనిగ్రంథములందు శృంగారనైషధము సంస్కృతపదభూయిష్ట మై యతిప్రాధ మై యుండును. దీని నాంధ్రకావ్యపంచకములో ముఖ్యమైనదానినిగా గణింతురు. ఇతనికాశీఖండము నరసి మైజాత్యనమన్విత మై యత్యంతరమ్య మై యున్న దని చెప్పవచ్చును. ఇతఁడు వ్రాసినతక్కినగ్రంథములు మరుత్తరాట్మ్యరీతము పండితారాధ్యచరిత్రము కాలినాహననప్రకటి నిధినాటకము హరవిలాసము లోనగునవి.)

బూచె సంపెంగ యారామ + భూమియందుఁ
గునుమనారామచిచ్చుల + కోలవ్రారె.

122

కా. హేమంతావధిసంప్రబోధగురువుల్ + హృజ్జాతతేజోగ్నిధా
య్యామంత్రాత్మరముల్ పటిరగిరిధ + న్యామందవాతూలముల్
వేమాటుం గలశీతనూభవవహూ + వేణీధరాంత్రసనూ
నామోదగ్రహయాగువుల్ వోలసె దా + త్నారామమధ్యంబునక.

123

తే. పాంథనివహంబుపాలియు + త్పాతకారి
ధూమకేతువుఁ బోలి లేఁ + దోఁటనడుమ
విరిసెఁ గ్రొవ్వారి నాగకే + నరపుఁబువ్వు
మీఁదిఘామంబుభంగిఁ దు + మైదలు వెడల.

124

కా. నందుగ్ధార్ణవచంద్రమండలిఖి + జ్వాలాతటిద్వల్లరీ
కందర్పేంద్రశరాసనాచ్యుతతనూ + గంధర్వసంశోచ్ఛవల్
హిందోశంబునఁ బాడి రచ్చరలు భీ + మేకుం దిలొకాధిపుక్
మందారద్రుమవాటిఁనుండు సుమసా + మైరేఁకుముల్ గోలుచుక.

125

మ. అళికోలాహలసంభ్రమంబును శుక + న్యాజృంభియుక్ కారికా
కులనల్లాపములుక్ విహరవిహిన + త్తోడివిభాగంబునం
గలవుంస్కొకిలకంతకోమలకుహూ + కారప్రపంచంబుతోఁ
దలఁపించెక్ న్నరకాంతమూలరథినీ + ధాటిసమారంభముక్,

126

వ. మఱియును దత్సమయంబు భువనోత్సంగమంగళాలంకారం బైనదాత్నారామంబునఁ
బరిసరా రామంబులయందుఁ బరమపరిపాకభిదురఫలావేదదాడిమికుడంగక్రోడక్రీడిత
చిక్రోడయూధంబును బరిసమ్రతాప్రమాదమాడ తామకిసలయామేడితమదనసా
మ్రాజ్యపూజ్యంబును నవకుసుమమధుపానహర్షితపుష్పతరుపుష్పితలావణ్యవిశేషంబును
వనదేవతాతంత్రస్యమానాళినీచయలోచననిచయమేచకమోచారణ్యంబును బరిసరావనీ
రుహ నివహకులవనీసనీనన్యమానసీధుధునీజంబాలబాలవనవిభాగంబును మదచలవర
చంచరీకచక్రచరణతాడనచంచలచంపకదాడిమప్రసవమంజరీరజగీపుంజనమత్పింజరీకృత

123. మలయమారుతములు 91వపద్యంబునను వర్ణింపఁబడియున్నవి, ఇందలివర్ణనమునకును దానికిని భేదము గలదు.

కుంజంబును గంధసారగిరిగంధవాహుపవాహలహరికావిహరబహుళీభూతనూతనక్రముక
కుహళీగర్భనిర్భరామోదమోదంబును నగుచు జగదాహ్లాదంబు నంపాదించుచు
విజృంభించె.

127

తపతీసంవరణము

చతుర్థాశ్వాసము.

(హస్తీపురాధీశ్వరుం డయినసంవరణండు శుకంబునలనఁ దపతీవృత్తాంత
మంతయు నాలించి యన్నెలంతం దలంచుచుండె. చిలుక సంవరణుని
వృత్తాంతంబు దపతికిం దెలుప నయ్యుండువదనయూధారుణిం గాలయాపనం
బొనరింప వయస్యలతోడఁ బుడమి నవతరించె.)

ఉ. అంత వసుంధరం గలవ + నావళి ధోరణి కొప్పె భుగ్నహే
మంతము సుప్రసాదరుచి + మంతము భోగిజనప్రతానని
శ్చింతము మానినీజనవి + శేషదురంతము దర్శితాఖిల
స్వాంతము దీప్తిమంతము వ + సంతము గంధతరంగవంత మై.

128

మ. మలయత్తాధరమందునుండి మెదలెక్ + మందానిలాంకూరముల్
నలు వందం జిగురెత్తె భూజములు గం + దర్పాస్త్రశాలాకృతిం
గలయం బూచె నశోకవృక్షములు భృం + గవ్రాతజీవాతువుల్
పలుమాటుక్ భుజ మప్పళింపఁ దొడఁగెం + బంచాస్త్రుఁ డుద్యుక్తుఁ డై.

129

క. భృంగధ్వనిమంత్రంబుల
రంగద్ధ్రుమయాజకోత్క + రము నవదళవ
హ్నిం గునుమరసాలముచే
సంగజాపట్టాభిషేక + హవనముఁ జేసెక్.

130

ఈ గోలకొండనవా బయినమల్కిభరాము (ఇబ్రహీం మల్కు) సైద్ద నాస్థాన
కవీశ్వరుఁ డై యుండినయద్దంకిగంగాధరకవితేఁ దపతీసంవరణ మనియెడియీ ప్రబంధము
నిర్మింపఁబడియె. ఈ గంగాధరకవి వీరనామాత్యునిపుత్తుఁడు, యయాతిచరిత్రము
రచియించినపొన్నికంటితెలగనార్యుఁడుగాక తనగ్రంథమును మహమ్మదీయుల కంకితము
సేసినతెలుఁగుకవి యీతఁ డొకఁడు. ఈకవి హూణశకము 1550 వ సంవత్సరముమొదల
కొని యున్నవాఁడు.

ఉ. పల్లవగుచ్చకచ్చపులః * బంగరుశంజతెఱంగు మిరచఁగాఁ
జల్లనిమందమారుతవ * శంబునఁ బుచ్చాడిఁ గ్రాయఁ గ్రోవ్విరుల్
బల్లిద మొప్ప మానినుల * పైఁ గడు నాగ్రహ మెత్తి యంగభూ
భల్లవయంబు కోవమునఁ * బావకకీలలు గ్రక్కెనా యనన్. 131

ఉ. కేళివనాంతరాళమునఁ * గేనరనూననరన్నరందముల్
గోలి విటివిటుల్ శిశిర * కుంజములందు వసంతవేళకుం
బాళ మెటింగి కిన్నెరలు * బంగరువీణలు మేళవించి హిం
దోళ మొనర్చి పాడిరి మ * నోభవదిగ్విజయాంకిగీతముల్. 132

క. మరుదంతురములు వొలసిన
సారిదిం జనియించుచిగురు * జొంపము లమరెన్
విరహులగుండియ లవియం
బరువడి జలిపించుమరుని * పట్టెము లనఁగన్. 133

యయాతిచరిత్రము.

చతుర్థాశ్వాసము.

(మున్నెకప్పుడు వేల్పుటొజ్జకొడు కై నకచుండు శుక్రనియొద్దఁ నంజీవని
యనువిద్దియం గఱవ వచ్చి యుండె. అట్టియెడ శుక్రనికూతురు దేవయాన
యనంబరఁగినకన్నయ యక్కచుం గనుంగొని యాతనిపై వలపుగొని యువ్వి
ష్టారుమనంబునఁ దనకోర్కి నివ్వటిల నెవ్వరవేనిఁ గలజే యని వగచు
చుండి యెట్టికేలకఁ దనయిచ్చ నెఱింగింప నాతండు చెవులు మూసి
కొనుచుఁ జదువు నెప్పినయతఁడుం దండియు నెక్కురూప కావున నీవు
నాకుఁ జెలియల వైతివి నిన్నుఁ జెట్టవట్టుట పాడి గా దని పలికె. అంత
దేవయాన యిదిగి యక్కచుం జూచి నీకు నంజీవని పంపునేయకుండుత

133. ఇందలివిషయమునకును 113వపద్యములోనివిషయమునకును సుకింతపోలిక
యున్నది.

ఇ యయాతిచరిత్రము శుద్ధాంధ్రగ్రంథములలో మొదటిది. అన్నివిధంబులచే ని
య్యది, కూచించుచిత్తున రచియించినయచ్చతెనుఁగుఁబ్రములకంటె, మే లైనది. ఏత
త్కృతికర్త పొన్నికంటి తెలగనాధ్యుడు. ఇతఁడు, తపతీసంపరణకృతినాయకుఁ డైన
యిథరామునెద్దఁ గొలుపున్నయమీనుభానునకుఁ, దనరచియించినయయాతిచరిత్రము నంకిత

మని నెపించిన నతండు నాకుఁ బంపునేయకున్న నావలన నేర్పినవారికేనిఁ
బనిసేయజే యని నుడివి యంతఃభోక కినుకమై నీ విట్లు పని మాలిన
పాట నన్నుఁ బల్కితి గావున నీకు నేలవేలుపు శుగండు గా కుండుత
మని పల్కి తననెలపునకుం జనియె. దేవయానయు పుషపద్యనికూతురు
శర్మిష్ఠ దన్నుఁ గొలువం బాటలం దేటమాటలం దోటలం బ్రొద్దు
గడపుచుండె నంత).

చ. కరువలిరక్కనుల్ గినుకఁ * గ్రమ్మి వడంకఁగ మాఁకువేల్పులన్
దొరఁకొని యాకురెంటెముల * దోచినఁ గోవెల కూఁకఁ జెప్పఁగా
నరయుమ వారలం గడిమి * నామనివెన్నుడు నెంపఁ జిందునె
త్తురుబలె లేఁజిగుళ్లరెఁ * దోపులఁ జూపఱచూడ్కినండు నై. 134

సీ. అలమింటఁ జెలఁగురా * చిలుకలచాలుపుల్, వేలుపుమన్నీని * విండ్లు గాఁగఁ
బూఁదేనియలఁ జాలఁ * బొదలులేటలుమోఁత, రిహి మించునులుములఁరవలి గాఁగ
మోక లై పొడ వైన * చీకటిమాఁకుల, చాళ్లు గార్కొన్నమొ * యిళ్లు గాఁగ
మొతు రీయక బాటు * విరిదేనియలసోన, వదలక కురియుపెన్ * వాన గాఁగ
తే. వేడుకలు మీఱఁ దోటల * నాడుకొమరు, వెలఁదు లెల్లను మెఱుఁగుఁడి * వియలు గాఁగఁ
గ్రమ్మి యుప్పొంగుచునుదొల * కారువ్రాలె, వలపు నెఱపుచు నామని * పాలుపుమీఁతె.

తే. ఎలమిమై జాజియారంపు * లేనుఁగులను
సెంచునామని యనుతెఱ * సూరిమెకము

ముసేనను. ఇథరామప్రభువు (ఇబ్రహీంమల్లు) కుతుపహంశీయు లైనగోలకొండ
నవాబులలో మూడవవాడు. ఈనవాబు హూణశకము 1550వసంవత్సరముమొదలు
1581వ సంవత్సరమునాఁక రాజ్యపాలన మొనరించె. ఇతనిప్రభుత్వకాలమందుఁ దిరుమల
దేవరాయనికొడు కై నశ్రీరంగ రాయఁడు విజయనగరరాజయి యుండెను. ఈశ్రీరంగ
రాయఁడు హూణశకము 1574వసంవత్సరముమొదలు 1585వసంవత్సరమునాఁక రాజ్యము
సేసినట్టు గానంబడుచున్నది. కావున యయాతిచరిత్రము హూణశకము 1574-1581
సంవత్సరములకు మధ్యకాలమందు రచియింపఁబడినది.

135. ఇందలివిషయమే 12, 26, 30, 94 ఈపద్యములలో నెంతవట్టు వర్ణింపఁ
బడెనో చూచుకొనునది.

గోల్లవంగను దగి మోడు * గులను మొగ్గ
లమరె దమరంగు మి న్నెల్ల * నలమిగొనఁగ.

క. క్రందుకొనువిగురుజొంపము

లం దగ బలుమాపు లంత * లలి నెల్లెడలం

జెందిరవుఁగాలిపడగల

నందం బగుమరునితేరు * లనఁగాఁ బాలు పై.

మత్తకోకిల. ఏచె మావులుఁ గ్రోవులుం దగు * నిప్పలుం గురివెందలుం

బూచె నిప్పులు దాడినిప్పులుఁ * బొన్నలున్ నురపొన్నలుం

గాచె జిన్నలకన్న మున్నుగ * గంగరావులు మోవులున్

రాచె గొప్పుల నింగి గోగులు * రావులుం గడుతీవులున్.

కా. వ్రేలుంగొప్పులు నేల దారసిలినన్ * వెళ్లంగ రా కుండఁగా

లోలోఁ ద్రిప్పురునాలిగాడ్పులు పగ * ఖ్లక్ లేలు బూదావులుం

జాలన్ మ్రుచ్చిలి పోవఁ బట్టుకొని ప * జ్జం బచ్చగండాల్లో

సోలం గావలిఁబెట్టె నామని యనం * జూపట్టె లేదోటలన్.

తే. అమరె బుప్పొడి కుప్ప లై * యంత నంత

మెట్టదామరపాకుల * మీఁద జాతీ

వైడిమాలాలివేవిల్లు * వాయుఁ దోట

కలిమిచెలి వెట్టుకలవంట * కంబు లనఁగ.

చ. చలిమిరిగాడ్పుచే నెగసి * నన్నపును శ్లగు చాకనంపుమం

దల నలరారె బుప్పొడులు * దట్టముగా మదిఁ గ్రమ్మకూర్చి చేఁ

గలగి విరాలిఁ గుందుతెఱ * గంటి నెలంతలమీఁదఁ జొన్నుపూ

విలుతునిపైఁడిమట్టలుఁగ * వేలములుంబలె సొంపుపెంపునన్

క. అగినెవిరుల్ గరువలిచే

నెగయం దోఁ దేటిచాల్పు * లేఁగుం దఱుఁ నై

తొగరాచపదువులన్ వెను

తగులుచు నెలదిండిపిండు * దాన్కొనుపగిదిన్.

136

137

138

139

140

141

142

మ. ఎలమిం దుమైద్రమోత వానెరవ లై * యింపొంద మత్తిల్లుకో

వెలసీకారులకూఁకపాట లమరన్ * వే నేడ్కతో నాలిగా

డ్పులపేరం గలనట్టువుల్ గఱపఁ గో * పుల్ నూపులేదీపపా

త్రల కయ్యామని పూవుముతైపునరుల్ * దాల్పంగ నిచ్చెం గడున్.

143

ప. మఱియు విరితేనియ లాని పూని మత్తిలి తత్తఱంబునం దిరుగుతేటిమొత్తంబుల

యెఱకలనన్నం గరువలిగట్టివనట్టువ గఱప నామనిరాత్రేనికడ నాడుతీవపాతరల

ముందఱఁ గ్రందుగా నెత్తినమవ్వంపుదుప్పటంబులతెరలమురువు లనం గ్రమ్మపూ

దుమ్మలముమ్మరంబులం గొమ్మలం గానక త్రిమ్మరుకలికిరాచిలకలపలుకులొదల నెదలు

గలంగ మెలంగుతెరువరుల నేయ బానటంబు చిలికినమరునిచిలుకులుంబోనితుమ్మెద

దిమ్మల నలరునలరులం గాంచి వలతేనికానిపనికిఁ గినుకం గనుఁగొనుతోటకలిమి

చెలియచూపులసొంపునం గెంపుపోననంబు లగుదాననంబులు దాననంబులు చీకటి

ప్రూఁకుమూఁకలలోన నిరులదొరలు దమదాయ యగువేడివెలుంగు నింగికి వెఱచి,

పఱచిన నతనిమైపుట్టుగులం బట్టి లో నిడుకొన్నవడుపున నున్నం గేకినలుగొట్టునిగ్గ

పట్టిపిండునుంబోలెఁ జెలంగుకోవెల లొగరుంజిగురు లుమియం గని మున్నీటి

నీటితో నానినమానికంబులు వెడలించు నించుమొగులుండెగ లని బెట్టుగా నాడు

జాట్టునట్టువపిట్టలు కట్టలక లేచి చిలువతెఱవ లనుతలంపుపెంపున జడల కొడియ

వడివడిం దీవయుయ్యెల లూఁగుమగువలనగవువెన్నలలోన టిక్కలపెక్కువలుంబోలె

గానిపించుపొన్న మొగలును బొన్న మొగలహత్తినముతైపుండొడవు లయ్యెడ నిడి పూఁ

దేనియలజలకం బాడుతోపువేలుపుఁజానకు దిద్దిననిద్దంపుఁబనుపుముద్దలయొద్దికం దగు

పెద్దనివ్వపండ్లును నివ్వపండ్లయచ్చపుఁబచ్చడాలు చాల న్నీటుచుం గారుగోగుల

పైఁ బర్వఁ జనుపకంబు లని కలంగి తొలంగి చేరక తిరుగుత త్తఱంబుల తేటిమొత్తంబులం

గేలిసేసి మించుతీవెనాలయెలుంగు లనం బలుకులు గల కలికిచిలుకలును జీలుక

ముక్కుల సెక్కుంబడుదొండపండ్లచెన్ను గని తమయన్నులమోవులపోలిక లని

విరాలిం జాలింబడు తెరువరులంజూచి వగచుమ్రోతులకన్నీరునుంబోలె జోరనం జాటు

పూఁదేనియలును బూఁదేనియకాలువవల్ల నుల్లంబడి వడివడిం దిరుగుమరునికొంపు

బొంగరంబులుంబోనిమెట్టదామర మొగడలును దామర మొగడలం దెగడు చిన్నివన్నెలు

గలకన్నీరు లన్ను చూపం బూఁదేనియ లాని దీనియలయందుం బాడునేర్పలకు

మెచ్చి పచ్చవిల్కొడు గురియించువిరివానలుంబోలె గరువలిచే దొరఁగుపరువంపు

ననలునుం గలిగి ; ఎలరాయనిలాయంబునుంబోలె మావులకుం దానకం లై చానల

136. ఇందలివిషయమును 9వపద్యమునందలివిషయముతో సరిపోల్చి చూచుకొనునది.

141. సుడిగాడ్పులవర్ణనము 59వపద్యమునం దెల్లున్నదో కనుగొననగును.

సోయగంబులుంబోలె బాపటల సాంపుమీటి వెలయాండ్రచెక్కుల పెక్కువం గోరంట
లలిం బాదలి తోపు చూపఱకుం బేరామని గా నామని యొప్పె. 144

వసుచరిత్రము

ప్రథమా శ్వాసము.

(చేదిదేశంబునం గలయధిష్ఠానపురవరంబును దనకు రాజధానింగాఁ జేసి
కొని, వసుం డనురాజు నిరంతరయశగీప్రతాప సంపన్నుం డయి, తనశౌ
ర్యంబునజేసి పురందరుండు దనకు నఖుం డై వెలయు నత్యంతభోగనమ
న్వితుం డయి, ధర్మోత్తరంబుగాఁ బ్రజాపరిపాలనం బొనరించుచు, దనపురి
కనతిమారంబున నున్నకోలాహలపర్వతంబును గ్రీడాశైలంబునుగాఁ గొని
వర్తించుచుండె. అంతం బుడమిచేడియ వనంతలక్ష్మిచే నుప్పార్చె.)

క. ఆగతి నభిమతభోగ

శ్రీ గలభువి కొనఁగె నుల్ల • సితపత్త్రితా

సౌగంధ్యము నవకలికా

సౌగంధ్యము నైత్రలక్ష్మి • సైరంధ్రిక్రియఁ.

145

సీ. లలనాజనాపాంగ • వలనావనదనంగ, తులనాభికాభంగ • దోగీప్రసంగ

మలసానిలవిలోల • దళసానవరసాల, ఫలసాదరశుకాల • పనవికాల

ఇ వసుచరిత్రంబు రామరాజభూషణకవిచే రచియింపఁబడినది. ఈరామరాజ
భూషణునకే బట్టుమూర్తి యనుమఱియొకనామంబు గల దని కొందఱును బట్టుమూర్తి
నామంబునం బరంగువాఁడు మఱియొక్కరుం డని కొందఱును జెప్పదురు. రామరాజ
భూషణుండు సాహిత్యంబునందకాక సంగీతంబునందును ననమానప్రజ్ఞగలవాఁడు. ఇతని
నమకాలికు లయ్యలరాజు రామభద్రుండు లో నగువాఁడు. ఈతనిజన్మభూమి బట్టుపల్లె.
ఈబట్టుపల్లె కడపమండలములోని పులివెందులతాలూకాలో నున్న ట్టాక్కరును బల్లారి
మండలములోనిపాలమండలముదగ్గఱ నున్నట్లు మఱియొక్కరును వ్రాసి యున్నారు.
వసుచరిత్రము హూణశకము 1570వసంవత్సరమునకుఁ దర్వాత రచియింపఁబడినది.
ఇయ్యది శ్లేషకావ్యంబులలో నుత్తమం బయినయది. ఇందలివర్ణనంబు లత్యంత
శ్లాఘాపాత్రంబులు. కవిత్యంబు మృదుపదవిరచితం బై రసవంతం బై యలంకార
భూయిష్ఠంబై మిక్కిలిక్రావ్యం బై యుండు. ద్వ్యర్థికావ్య మైనహరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యా
నంబును నీ రామ రాజభూషణకవిచే రచియింపఁబడినది.

మలినీగరుదనీక • మలినీకృతఘనీక, మలినీసుఖితకోక • కులవహూక
మతికాంతనలతాంత • లతికాంతరనితాంత, సురుచిరోత్సవతాంత • సుతనుకాంత
తే. మకృతకామోదకురువకా • వికలవశళ, ముకుళనకలవనాంతప్ర • మోదచలిత
కలితకలకంఠకులకంఠ • కాకలీవి, భాసురము వొల్పు మధుమాన • వానరంబు, 146

చ. ఒనర హిమావగుంతనము • లూడ్చి తెమల్చినపత్తిభంగముల్

నన నసియాడుచుఁ మొగడ • చక్కులు పల్లవపాణిఁ గప్పనూ

తనలతికాలతాంగుల ను • దారగతిం జలి వాపి నెయ్యపుం

బెనఁకువ నేర్చె దక్షిణన • మీరఁబుఁ దొయ్యన తావు లంటుచుఁ.

147

మ. అలరుంగైదుపుజోదునూర్చి నయిదో • డై మాధవశ్రీతపగి

ఫల మై యాడుమరుత్కుమారుఁ బ్రియ మొ • ప్పం దేనెనీ రాచ్చి పెం

దెలిపూజొంపపుఁబాత్తులం బాదివి ధా • త్రిజాతముల్ జోలవా

డై లనత్పల్లవజోల నుంచి కలకం • తీనాదగీతంబులఁ.

148

సీ. మును సుమసౌరాగ • మున వసంతము నూపెఁ, గాననేందిర యశో • కంపుఁగొమ్మ
కాకొమ్మ నగుచు నె • య్యమునఁ గ్రొన్ననలేనె, మెలఁగెడు సరసాళి • మీఁదఁ జల్లె
నానరసాళి సో • యగపుఁబాటలతోడఁ, జని మాధవిప్రవాళ • కాటిఁ దుడిచె
నామాధవి పరాగ • మక్షీరాగము మించఁ, బఱతెంచుకలకంఠి • పై విదిరై
తే. నిట్లు లతికలు హితకోటి • నెనసి యపుడు, మదనదేవ్రాత్యవక్రీడఁ • బాదలు ననిన
వరులుఁ దరుఁబులు విరులయోఁవరుల వఱలు, సిరుల వలరాచజాతరల్ • నేయు టరుదె,

మ. అరిగాఁ బంచమ మేవగించి నవలా • లన్వేళ హిందోళనై

ఖరి నూపం బిజాత మాత్మరవభం • గవ్యాకులం బై వనీ

ధర నాలంబితపల్లవవ్రతవిధుల్ • దాల్పం దదీయధ్వనిఁ

సరిగాఁ గైకొనియొక వసంతము మహా • సంపూర్ణభావ్రాన్నతిఁ.

150

మ. కరఘాతంబుల కోర్వలేక హిమనం • ఘాతంబు శీతక్షమా

ధరదుర్గంబు భజింపఁగా నలజగ • త్కంపప్రదాస్తోకభీ

కరదోషాయతీతిలఁ జుట్టుకొని ల • గ్రల్ వట్టి దట్టింతు నం

చరవిందావుఁ డుదీచి కేఁగెఁ బ్రబలుం • డై మాని దాక్షిణ్యముఁ.

151

మ. చివురుంగైదుపుజేల్పు నైత్రమున న • షీణధ్వజోక్షేపనై

భవుఁ డై తెమైరతేరిపైఁ గదలి రాఁ • బ్రత్యగసాలాగ్రహ

ర్ష్యవీటంకంబులు వ్రాకి వల్లివనజా ♦ స్కల్ నల్లి రుత్ఫుల్లప
ల్లివనాస్తంబుల భావిభావుకఫలో ♦ ల్లానంబుతోఁ గొవ్విరుల్. 152

మ. మహిళామండలమంజులభిమరకా ♦ మర్దంబు శ్యామాముహూ
ర్నహురున్నీలితపత్రిభేదనిపుణం ♦ బుం బద్ధి నీకంకణ
గ్రహణాపాదియు నై నగంధవిటప ♦ ప్రిప్తిక్ విజృంభించుచున్
విహరించెన్ మఘమత్తగంధవహ మ ♦ వ్యేక్త వనాంతంబునన్. 153

నీ. ఏపారుపాదిరిండ్ల ♦ నాపాటలాశోక, దీపార్పిఁ గనకక ♦ లాప మరసె
సాలావలు దాటి ♦ యేలాలతావార, బాణాతతి పరాగ ♦ పటము లూడ్చె
నానామధువనవ్య ♦ గానామృతము మెచ్చి, నూనానవము లెల్ల ♦ జూట లిచ్చె
శంకారహితధీర ♦ హుంకారశుకభటా, హంకారముల ఫలా ♦ హతి యొనర్చె
తే. ననుచు నాగంధవచునిధా ♦ ర్త్యములు దెలుపు, లీలవిరిసినవిరులు రా ♦ లినరజంబు
లాలికినరనంబు లురలిన ♦ ఫలము లధిపు, మోల నిడి పల్కి రుద్యాన ♦ పాలు రవుడు.

క. స్వామీ యే మని పొగడెద
మామనికిన్ మనికి యైన ♦ యారామమునం
గామనిశితాస్త్రములు ద
తోక్తమలతిరలతలు చిగురు ♦ గొమ్మలచేవల్. 155

తే. నాధ చివురులు రంజిలై ♦ ననలు మొలిచె
నలరె విరు లెల్ల బూపలు ♦ దలలునూపెఁ
బసిమి నిరవొండెఁ బిందియల్ ♦ బలిసె నవశ
లాటువులు సాంద్రరుచుల ఫ ♦ లంబు లెనఁగె. 156

ఉ. కేళివనాళి నీయెడ శు ♦ కీనినదాగ్ధటి చెప్ప నేల భూ
పాలక నీలకంఠములు ♦ పాయక మోయ లతాంతవాసనా
జాలము సోడు ముట్ట నుర ♦ సాలము వీడ్కొని వచ్చువట్పదీ
మాలికఁ దోచునబ్బరపు ♦ మబ్బులయుబ్బులు గుబ్బిల్లఁగన్. 157

క. మహనీయమగురురీసం
గ్రహమునఁ గాలువలు వఱపి ♦ గనిమలుగ రజం
బహరహము నెఱపి మాకున్
నహకారము లయ్యె నచటి ♦ నహకారంబుల్. 158

మ. బలకప్రంపుటనంటికప్పరపుఁది ♦ స్పల్ గప్పి యుప్పొంగుజా
ల్లగొజ్జంగలనీరు నజ్జకపుఁగే ♦ శాకూళికిం డిగ్గి త
జ్జలనూత్రంబులు వ్రాకి తుంపురులుగా ♦ జాటున్ నిదానూంతునా
వలి వీడ్కొన్నతమంబు గాంచి వనిలో ♦ వర్తించుమంచో యనన్. 159

శ. ఆయారమ్మల బొల్పుకొమ్మలబెడం ♦ గాపల్లవశ్రేణిరం
గాయాతాపుల మించుపూఁబరపు లా ♦ హా యెన్నఁగా శక్యమే
యాయుద్యానముసాటి నైతరథ మె ♦ ట్టో నాయతశ్రీయుతం
బై యొక్కొక్కనగంబె నైతరథ మై ♦ యందున్ విజృంభింపఁగన్. 160

నీ. ఇమ్ము లై మరుహజా ♦ రమ్ము లై పాద లుండ, పూఁజవికెలు వేరె ♦ పూనవలదు
తెప్ప లై నెత్తావి ♦ కుప్ప లై పుప్పొళ్లు, రల గంధపాడి త్రోవఁ ♦ జీలకవలదు
సార మై హిమజలా ♦ సార మై పూఁదేసె, నెరయ గేళాకూళి ♦ నింపవలదు
మొత్త మై మారుతా ♦ యత్త మై గంబూర, మెగయ వితానముల్ ♦ విగియవలదు

తే. స్వామి యారామశుభవైభ ♦ వములు నూడ
నెవుడు విచ్చేయుదురొ యంచు ♦ నెదురునూచు
నహజసౌభాగ్యములు గూర్చు ♦ నైత్రుఁ డతఁడు
గూర్చి భవదీయవనపాల ♦ కుండు గాఁడె. 161

హరిశ్చంద్ర నలోపాఖ్యానము

ప్రథమద్వితీయాశ్వాసములు.

(హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము:—ఒక్కనాఁ డింద్రుండు స్వర్గంబునఁ బే
రోలగం బుండి యందుండుమునులం గాంచి యేమహాత్ముం డప్రతిమాననత్వ
వైభవాధ్యం డని యడుగ వసిష్ఠుండు నూర్యవంశసంభవుం డగు హరి
శ్చంద్రుం డని పలికె. అష్టాటలకు విశ్వామిత్రుండు గినిసి వసిష్ఠునితోడఁ
గలహించె. అట్టియెడ నమృహర్ష లిద్దఱును బ్రతిష్ఠలు గావించిరి. ఇంద్ర
సభలోనివారందఱును సభను విడిచి పోయిరి. తదనంతరంబు.

నలోపాఖ్యానము:— నిషధేశ్వరుం డగునలుండు దమయంతిసౌంద
ర్యాదుల వినుచు దానియం దత్యంతానురాగము గలవాఁ డై యన్యచింత

ఓహరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానమును రచించినవాఁడు రామరాజభూషణుఁడు. 42
వపారటలోనిటిప్పణిచూచునది. మొట్టమొదట ద్వ్యర్థికావ్యంబు రచించినవాఁడు

దొంగి యుండె. చమయంతియుఁ దనతండ్రి యయినభీమునికొల్వ
కూటంబున నలునిగుణవిశేషంబుల మును లభివర్ణింపఁగా విని యతనియం
దధికాభిలాషంబు గల్గి వర్తించుచు యావనంబునం బొంది విరహజేదనచే
మిక్కిలి కృశించి మున్నఘాదులకు భయంపడుచుండె నంత.)

సీ. మైత్రికుండై రాగఁ సామగ్రి నెఱపి త, పన్యాంత మై ఫలఁ ప్రాప్తి నడరి
మధువై నవామోదఁ మహిమఁ దాండ్కిని కాల, గురువై యశేషాధ్వఁ గులఁగలంచి
సుమనగీప్రసూతియై • శుకలీలఁ దనరి మా, ధవుండై వలశభే • దన మొనర్చి
యామనియై భూజఁ నైకదుర్గతిఁ బాపి, నురభియై హరిహరఁ స్ఫురణ మెలఁగి
తే సారనవప్రయోక్తయై • నకలవిప్ర, వరకుభప్రదనానానఁ • వముల నెనఁగి
యనని నలరె వసంత మఁ త్యంతమధుర, పంచమస్వరపూర్ణతా • భవ్య మగుచు, 162

ఉ. పంచమశుద్ధి గల్గునెడఁ భావిఫలోదయధన్య లై లతా
చంచలలోచనల్ ప్రసవఁ సంపదపెంపు వహింపఁగా విజృం
భించుతదీయలక్ష్మిఁ దెలి • పెన్ నకలాగమపారగద్విజా
భ్యంచితపక్షపాతకలి • తాఠివినూతనజాతపత్త్రముల్. 163

ఉ. పూని మహాననీవలయఁ పోషణభార మపారవిక్రమ
శ్రీనిధి మాధవుం డవతఁ రించిన నేయెడ జాతినంకరం
బూనక పూర్ణకామ మయి • యొప్పె జగంబు నదానవానునం
ధానపరాయణుడై జగఁ • ణంబున కబ్బె నభీప్సితార్థముల్. 164

మ. తనమిత్రుండు మహావనప్రియబలా • ధారుండు విశ్వాతిమా
హనవల్లీవలయైకజాలకకరుం • డై రా మ్యుగవ్యాప్తి నే

వేములవాడభీమకవి యని చెప్పబడియెం గాని యతనిరాఘవపాండవీయము నామావ
శిష్టంబ యయియున్నది. ద్వ్యర్థికావ్యంబు నిజంబుగ వ్రాసినవాఁడు పింగళినూరన, తాదృశ
గ్రంథంబు రాఘవపాండవీయంబు, తెలుగునఁ దక్కుంగలద్వ్యర్థికావ్యములు తిరుమల
బుక్కుపట్టణవేంకటాచార్యకృత మయినయచలాత్తజాపరిణయంబు శ్రీపాదవేంకటాచల
కవికృత మగురామకృష్ణాపాఖ్యానంబు లోనగునవి. నెల్లూరిరాఘవకవిప్రణీత మైనయొక
యాదవరాఘవపాండవీయమును, నెలకూచిబాలసరస్వతివీరిచిత మైనమఱియొకయాదవ
రాఘవపాండవీయమును, ద్వ్యర్థికావ్యము లయి విలసిల్లుచున్నవి.

చినప్రాచీనపురిందమాళి దనకుం • జేదోడుగాఁ బూనెఁ బ
చ్చనివిల్ శంబరవైరి యధ్వగమృగే • ట్టావిభ్రమాపాది యై.

165

సీ. సరసధారావికా • సప్రసవంబు లై, యెనఁగనూపుల నెన్ని • యేని మనిసి
ప్రకటగంధాంధపు • వృంధయావృతము లై, యలరుపున్నాగఁ • టుల నమర్చి
చక్రచక్రమణవా • చాలలీలఁ జెలంగు, పటుపత్త్రైరధపరం • పరలఁ గూర్చి
చండాంశునూతన • మండలాగ్రస్ఫూర్తిఁ, దనరారు దళముల • తఱచుఁ బెనఁచి
తే, చిత్రైపత్త్రైముఖోజ్జ్వల • శ్రీలఁ దగున, పారశరజాతములు నించి • పరమమైత్రి
నెఱపునామనిపడవాలు • నేర్పుకలిమి, జగముల జయించెఁ బ్రదుక్తుమ్ • చక్రవర్తి.
మ. అలరంజేసి నితాంతనూతనలతాం • గాన్లేషముల్ నల్పు ని
శ్వలలీలక మధుపాంగనాసమితికిన్ • సంధించుఁ దామ్రాక్షి యా
కలకంతం బలికించు నేర్పున భుజం • గగ్రామధామైకసం
కలనాభ్యాసవిలాసపాటవమునక • గంధానిలాంకూరముల్. 167

సీ. అతిముక్తపంక్తికి • నతులితామోదమృ, ద్వీకామితాన్లేష • వృత్తి గలిగె
శుకముఖద్విజరాజి • కకలంకవిలసన, శ్యామావిహారకా • శలము గలిగె
గురువిభవాశోక • కోటికి నభినవ, ప్రమదాళిరాగవై • భవము గలిగె
బరమహంసోత్తమ • ప్రతతి కప్రతిమాన, పద్మినీరసనిగుం • భవము గలిగె
తే. నఖిలభువనైకమోహకుం • డైనమాధ, పునకు నీవనవాసిరం • జన మయత్న
కార్యలేశంబు ను మ్తంచుఁగమ్మగాడ్పు, గడిమి మ్రోయించెఁ గలకంఠఁకంఠఘంటంబు.
చ. చిగురుమేఱుంగునంజలును • జిక్కనిక్రొన్ననచుక్కగుంపు లిం
పగుపుపురెమ్మక్రొన్నెలలు • నచ్చపుఁబుప్పాడి చిన్నివెన్నెల
ల్లగనతలంబుఁ గప్ప నభి • లక్షణదాభ్యుదయంబు లయ్యు నే
వగఁ బగ లూనెనొ సురభి • వైభవముల్ పథికాంగనాకిన్. 169

చంద్రభానుచరిత్రము

తృతీయాశ్వాసము.

చంద్రభానుం డనునత్యానూనుండు గుండినగరంబున కరిగి యం దున్న
తుంబురునమీపంబున శివ్యత్వంబు వహించి రుక్త బాహుస్పృశతనయుతో
విపంచికం / అచుచుండె.)

ఈ చంద్ర, చరిత్రంబును రచించినకవి తేజిగొప్పలమల్లన, ఇతఁడు దత్తాత్రేయ
యోగీంద్రుని సేవించి తత్ప్రసాదంబునంజేసి కవిత్వవైభవంబు వడసినవాఁడు. ఇతని

ఉ. అంతదిగంతదురుల ♦ తాంతనిశాంతనితాంతకాంతవ

న్యాతికతాంతపాంథజన ♦ తాంతరనంతతృంతనప్రథా

తృంతనమంతతస్సరదు ♦ దంతపరంతపకాంతినంతతి

క్రాంతదురంతకుంతరతి ♦ కాంతము నొల్పి వనంత మెంతయున్, 170

ఉ. పూని వనంతహలికుడు ♦ పాంగెడురాగరనంబుచే గడు

న్నానగ నాన్ని మాననపు ♦ నట్టులు దున్ని మనోజకందలిం

గానఁజేసి యంత నెగఁ ♦ గట్టియట్టిహలంబులో యనం

గా నెఱసెం బలాశకలి ♦ కల్ మునుమున్ను వనాంతిరంబున్, 171

క. ఎలదీవెచెలులు వలిగా, డ్వులపై దేనియవనంత ♦ ములు నల్లఁగఁ జే

తులఁ బూనిననేత్రపుఁది, త్తులు నాఁ దలిరాకుఁబొదలఁ ♦ దోఁచెన్ మొగ్గల్. 172

ఉ. మావుల మారుకొంజిలుక ♦ మావులవిద్దియ దిద్ది గందపుం

దావుల గాడ్పుసాహిణి ల ♦ తాకశ పూని మిళిందయుక్తమా

తేవిరిక త్రిగ్లఁగఁ గద ♦ లించుచు ధే యని కూఁత వైచె నా

నావిధపల్లవాశనక ♦ నత్కలకంఠకుహారవార్ధిటిన్. 173

ఉ. ఆలమున దిశల్ గెలిచి ♦ యాడఁగఁబోవ వియుక్తరక్తముల్

హళిని నుట్టి పూవుఁబొద ♦ లన్నులదోనుల నించి చిల్కతే

జీలకుఁ జూపఁ బోలు నన ♦ సింగిణిజో నటుగాక యున్నో

నేల వహించుఁ గెంపుజిగి ♦ నీకదళీసుమకీరతుండముల్. 174

సీ. శాపనివృత్తికై ♦ చనుదెంచువెడఱేల్పు, రాచతాఁచన భృంగ ♦ రాజి దనర

సంగడిశాస్త్రముల్ ♦ నదివెడుశిష్యుల, చెలువునఁ గెలయుకో ♦ యిలలు సెలఁగ

విన్నం దనకు మన ♦ వికి డాయువింధ్యశృంగములు నాఁ బుప్పడి ♦ గట్టు లెనఁగఁ

గట్టినకావిలో ♦ కలచెఱంగులరీతి, నెడ నెడఁ దలిరాకు ♦ లెగసియాడ

తే. నెలమిఁ దనుఁ గన్నదివిజపంత్తు ♦ లెదురుకొనఁగ

సారెఁ బెల్లుల్లి యువజన ♦ శ్రమజలాద్ధి

నిముడుకొని దక్షిణము వాసి ♦ యేగుదెంచె

గొరుకునడలోడఁ బవమాన ♦ కుంభజాండు, 175

కవిత్వము రనయుక్త మై మనోహర మై యుండును, ఈతఁడ ౪ శకము 1585వ

సంవత్సరమునకును 1614వసంవత్సరమునకును నడుమ నీగ్రంథము రచించినాఁడు.

పాండురంగమాహాత్మ్యము

చతుర్థాశ్వాసము.

(రాధ మాధవుం దనకు నధినాథుంగాఁ గోరి గోవర్ధనధరాధరనమీపవర్తి యగు
ఋణవిమోచనతీర్థంబునం దపంబు గావించుచుండ శిశిరంబు గడచె.)

క. అంత వనంతము జితహే

మంతము దీపించి మత్త ♦ మధుకరకలభా

క్రాంత మురుపుష్పరసవే

శంతము సకలద్రువులఁ బి ♦ సాశము చెలఁగెన్. 176

ఉ. కెంజిగురాకుడాలు దుల ♦ కించినధాతుపటంబుచాయఁ జే

యం జదురెక్కుపుప్పాదుల ♦ నంటినతేఱులు భూతిభృష్టా

పుంజముఁ బోలఁగా విపిన ♦ భూములలో మధులక్ష్మి పొల్పె నీ

లాంజనవర్ణుఁ గోరి తప ♦ మట్లొనరించుమృగాక్షిక్రవడిన్.

ఇ పాండురంగమాహాత్మ్యము తెనాలిరామకృష్ణకవిచే రచియింపబడినది. ఈ రామకృష్ణకవి పదునాఱవశతాబ్దాంతమునం దున్నవాఁడు. ఇతనినివానశలము కృష్ణా మండలమునందలి తెనాలియగ్రహారము. ఈతనిపూర్వులు కాఁపురము చేసినతావు తెనాలికి రెండుకోసులదూరమం దున్న గార్లపాడుగ్రామ మనియు, నితఁ డక్కడనుండి తెనాలికి వచ్చి కాఁపురము చేరె ననియుఁ జెప్పదురు. ఇతఁడు బాల్యంబునయప్పడు బట్టుపల్లె యను నట్టిగ్రామంబునం దుండుబట్టురాజులతోఁ జెలిమి సేసి, తత్సాంగత్యంబున సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యమును గవిత్వకాశలంబును సంపాదించి, తనబుద్ధిబలముచేఁ బ్రబంధకవీశ్వరతం గాంచి వన్నె కెక్కి నని చెప్పుదురు. ఇతనికవిత్వంబునందలివర్ణనంబులు రమ్యంబు లయి యుండును. పాండురంగవిభునిపదగుంభనంబు నని చెప్పిన ట్టితనికవిత మేలిమాటల కూర్పుచే నెంతయు విలసిల్లుచుండు. అందు వాక్యరచనయు భిన్నభిన్నవిధంబుల నెప్ప నిరర్థకపదాపేతం బై యుండు. పాండురంగమాహాత్మ్యమునకే పాండురంగవిజయ మను నామాంతరంబు గలదు. పాండురంగవిజయ మనుపేర రామకృష్ణకవివరచిత మైనమఱి యొకగ్రంథ మున్నదని కొందఱు నుడువుదురు, గాని యయ్యది విశ్వాపార్వంబు గాదు. ఈకవి యిందుధరోపాఖ్యాన మనునట్టి గ్రంథంబును గూడ రచించినట్టు తెలియ వచ్చుచున్నది.

వైజయంతీవిలాసము

ప్రథమాశ్వాసము.

(మండగుడి యనునట్టియగ్రహారంబున పసింపుచుండిననారాయణాభి ధానుని కుమారుం డైనవిప్రనారాయణుం డనుబాప్తాంబుండు వైష్ణవాచారనంపన్నుం డై భగవద్వెంట్టరీమంత్రిజవపరాయణుం డయి కాలంబు గడపుచు దేవార్చనా నిమిత్తంబు దా సెక్కిపూఁదోట పెట్టించి దానిం బోధిసేయుచు నుండె.)

క. శ్రీధరసేవారతుఁ డగు

నాధరణీసురునితోడ • సలరించుటకై

సాధుగతి వచ్చెనో యన

మాధవుఁ డేతెంచె వనర • మాధవుఁ డంతకా.

178

మదనప్రతాపాగ్ని • మంజరులౌలై లే, మావులఁ జిగురుజొం • పములు వొలిచె

ననమాయుధునికీర్తి • ననులకై వడి మల్లి, కాకుంజవిత్తి మొ • గ్గలు దనచ్చె

స్తరగజకర్ణచా • మరము లై పున్నాగ, ములఁ బ్రమానగుశుచ్చ • ములు ఘటిల్లె

జలజాస్త్రబలరేణు • వులు నాఁగ నంపెంగ, గమి మరుద్గతపరా • గములు సె

తే. గునుమబాణునాసీర • ఘోషమాణ, కాహళీశంఖతుత్తుంభి • కలతెఱంగు

దాల్చె నానావనీరుహ • ధ్వజదుదార, కీరకలకంతనమదభృం • గీకులంబు.

179

పీ. అంగజకృత్తంత • రంగజాయాకాంత, ఘోరభాయవ్యక్తిం • కారుతములు

జరదురంగమపరి • స్ఫురదుపహ్వరగిరి, స్వైరసంచారని • ర్భీరుతములు

స్తరసమీకస్వీన్న • నరసమూహాత్పన్న, భూరిఘర్తాంభకృ • రారుతములు

పథికమర్దనమహా • రథికమస్తధనహా, యోరుపీఠవిహార • చారుతములు

తే. హరిగతి నంచరించె గా • వేరికాప్ర, తీరసారసకమలక • హ్లాఠకుముద

సారసారభ్యవంభార • భారవహన, మారపరిచారమగుమాన • మారుతములు.

180

ఋ సారంగురత్నమృత్యు యనునాతఁడు విప్రనారాయణచరిత్రం బనునామాంతరంబు గల యీ వైజయంతీవిలాసమును రచియించెను. విప్రనారాయణునకే తొండరడిప్పాడి యాశ్వా రని ద్రావిడనామము. ఈతమ్మయ్యకవిత్వంబు మసౌజ్ఞ మై యుండును గాని యిందుఁ గవిత్రియంబువారిప్రయోగంబులకు విరుద్ధంబు లైనప్రయోగంబులు గానంబడుచున్నవి. హూణశకము 1581వసంవత్సరమునకును 1611వసంవత్సరమునకును మధ్యకాలమందు వైజయంతీవిలాసము రచియింపబడినది.

180. మారుతములు 91, 123, ఈరెండుపద్యంబులందును వర్ణింపబడి యున్నవి.

న, అప్పుడు వన్యాభిరామంబులు, వర్జితయామంబులు, వాచాలశుకపికస్త్రామంబులు, వల మానభృంగంబులు, వాహ్యభివిహారదనంగంబులు, వర్తిష్టుమలయపవమానంబులు, వర్జితజాతిప్రమానంబులు, వాసితలతావితానంబులు, వల్లత్పరాగధూనరంబులు వై యమ్మధుమానవానరంబు లూపె.

181

చారుచంద్రోదయము

చతుర్థాశ్వాసము.

(శ్రీకృష్ణునకు వైదర్భియందు నిజకాంతిజితచంద్రుం డయినచారుచంద్రుం డను కొమరుం డుదయించి నను ప్రవిద్యలం దేటి వర్జిల్లుచు సెక్కితటిలై వత్ కాద్రీయందు విహరించుచు సెక్కికోసం గని యందున్నయొకపుప్పాడితిన్నియం గూర్చుండ, శాంతభూషణుండును పేర వెలయుసిద్ధుం డొకరుండు వచ్చి మానసోత్తరభూధరంబు దా నాశ్రయించి యుండఁ బుష్కరుం డను రక్కసుండు దన్ను బాధించుచున్నాఁ డతనిం జంపు మని యభ్యర్థించె, అంతఁ జారుచంద్రుం డారక్కసుం డ్రుంచిన నాతని కాసిద్ధుండు త్రికాలవేది యనుకీరరాజంబును బనదనంబుగ సెనంగిన దానిం గొని దానివలన సెక్కిభావిశుభంబు తెలియఁ గోరి యడిగిన నాశుకంబు చారు చంద్రుం జూచి యిట్లునియె. వింధ్యనవిధంబున రత్న కేతనపురంబునం బద్మాకరుం డను భూవరునకుఁ గలభాషిణి యనుభార్య యొప్పు. ఆపద్మాకరుండు సంతానంబునకై విష్ణుంగూర్చి తపం బొనరించె, అట్లులు పద్మాకరుండు తపం బొనరించుచుండ నాకనాథుండుశశిరేఖం బిలిచి యాతనితపోవిఘ్నం బొనరింప నియోగించుడు శశి లేఖాద్యస్పృగీకాంతలు భూమికి దిగి వచ్చి యాతనితపోమహిమంబునంజేసి చెంతం జేర భీరువులై పాకారి కారీతియెఱింగించిరి, అంతఁ బద్మాకరునకుఁ బద్మా వల్లభుండు సాక్షాత్కరించి యభీష్టవరం బొనంగిన నారాజు తనయురొకరుడెంచి కొంతకాలంబునఁ దనభార్యయందుఁ బుట్టినకుమారునకు ముకరధ్వజం డనియుఁ గుమారికుఁ డద్యతి యనియుఁ జేరిడి పెంచుచుండఁ గుముద్యతి మిక్కిలి యందగ్గయయై యొప్పుచున్నది. యన్నాతి నీకుం దగి యున్నది యనఁ జారుచంద్రుం డాచిలుక నాచెలువపాలికి ననుసఁ బోయి యాయనసౌందర్యంబును గుముద్యతికి వర్ణించి చెప్పె, అవల నావెఁది యారుక్మిణీనందనుం దలచి తలచి మరులుగొనుచుండె.)

ఋ నందవరీకులౌద్భవుఁ డైనచెన్నమరాజు చారుచంద్రోదయం బనం బరంగ నీగంధంబును రచియించె. ఇతండు తాడిపత్రియందు విలసిల్లినట్టి గోపాలకృష్ణస్వామి

13022

చ. తనరె వనంత మంతట ని * తాంతలతాంతనిశాంతమీనకే

తనరణతాంతకాంతవని * తాజనతాతనుతాపరూపభం

జనచణసారసారభవి * సారనమీరకికోరవారన

ర్తనదళదంబుజాతమిలి * తద్రభమర్తభమరీతరంగ మై.

182

చ. జలదము పాడునీటఁ దము * సంతతమున్ మును పుచ్చుకొన్న య

వ్వలకయి యడ్డగింప ఫల * పువ్వము లయ్యెడ నేమి లేమి వా

టిల గతి లేక పత్తిము లి * డెం దరుకోటి యనంగ సంతతా

నిలవాతిఁ బండుటాకుగమి * నిండె నభోంగణసీమ నామనికా.

183

సీ. త్నారాజఫణిరాజ * కాభాఫణవాత, నమువగ్రతరమణి * నముదయంబు

ఘనపాదపానీక * కందర్పకుంభింద్ర, గురుధాతుచర్చాని * గుంఫనంబు

వనుధారువాహ్మహ * వనదేవతాభవ్య, సాధపట్టపట * ధ్వజప్రజంబు

బంధురానోకవా * ప్రాప్త్యషేణ్యపయోద, నిర్మిద్రసాదామ * నీచయంబు.

తే. వరవయోహృద్యనిరవద్య * వల్లరీవ, భూనమాశ్లేషమోదనా * భానమాన

విటవపట్టుకుంతుమలేవ * విలసనంబు, తలిరుజొంపంబు వసుల నెంతయుఁ దనర్చె.

చ. అలికలభేంద్రనీలమణి * హారములున్ సుమమంజరీతలం

బులు చలియింపఁగాఁ జోగురు * బొంకపులింకపుఁగేలు ద్రిష్టుచున్

మలయనమీరన ర్తకుఁడు * మాటికి మాటికి హెచ్చరింపఁగాఁ

దలిరుమిటారిప్రాయపుల * తాననితల్ నటియించి రింపునన్.

185

మ. సాబ గొండన్ సుమనీధు వాని తనువుల్ * సొల్పొందఁగా లాహిరిన్

జబులై పుప్పొడిఁ బచ్చ రాపుతకచూల్ * సంజాతమూల్ నేసి వే

యశుగ్రహంబునంజేసి కవిత్వసిద్ధి వడసినవాడు. ఇక్కని హూణశకము 1574వ

సంవత్సరమునకును 1614వసంవత్సరమునకును మధ్యకాలమునఁ బ్ర. యున్నవాడు.

183. ఆప్వలకై పత్తిములు వ్రాసి యిచ్చులొకమర్మాద యిందు స్ఫురించు చున్నది.

184. ఇట్లే చిగురాకు పలుకెఱంగులైనయెఱ్ఱదాగునస్తువులయి యున్నట్లు 46వ, 115వపద్యములయందును జెప్పబడియె.

185. ఇందు లతావనితలు నటియించినట్లు వ్రాయబడియె. 143వ పద్యమునందుఁ గలవర్ణనమునకును నిందలిదానికిని భేదము చూచునది.

డ్యబడిం జిల్కకళానులం జాలుకగాఁ * గావించునమ్మరుబల్

హవిసీరాతు లనంగఁ దుమ్మెదలు సొం * పారెన్ వనీపీఘులన్.

186

సీ. తనిపువుఁదేనియల్ * దనివి దీఱఁగఁ గ్రోలి, చెలరేఁగి గానముల్ * నేయునకులు

నతిసారభాంకురం * బాకంతముగ మేసి, క్రొవ్వి కూఁకలువెట్టు * కోకిలములు

లలితమాధుర్యన * త్ఫలరసంబులు ద్రావి, కలకలంబులు నేయు * చిలుకగములు

ఛాయాతరుచ్చాయ * జలనమాలిక యంచు, సారె నర్తించుమ * యూరతతులు

తే. నవనవామోదభరితనా * నాప్రదీప్ర, భూజరాజానమమరంద * రాజి రాఁజి

మలయనిలయానిలాంకూర * మహితమహిత, నిత్యతైత్యా వసుల్ వసుల్ * నెగడెనపుడు.

చమత్కారమంజరి. ౩

ప్రథమాశ్వాసము.

(నమ స్తనంపదలకుఁ బ్రా పయి తనరారుద్వారకాపురంబుయదుపుంగపుం డైన

శ్రీకృష్ణం డేలుచు వివిధమహోత్సవంబులం దవిలి వర్ణింపుండె.)

ఉ. అంతటఁ బండి పచ్చపచ * నైనదళంబులు రాలెఁ దద్యన

ప్రాంతములన్ ఫలం బిడున * మర్థతతో మధుమాసలక్ష్మీ తా

నెంతయువేడ్చ రా నలమ * పీరుహదేవత పచ్చబట్టలన్

వింతలుగాఁ బదంబులకు * వేగముతో మడుఁ గిచ్చురంగునన్.

188

మ. చెలు వారంగఁ బలాభభూజములు పూ * చెన్ మానవోఘంబు త

త్కలికారాజికిఁ జిల్కముక్కుల కభి * ఖ్యాతారతమ్యక్రమం

బులు చర్చించుచుఁ జిల్క లెంత యనఁ ద * స్థూలంబుగాఁ బొంక మై

పాలుపొందెన్ ధరఁ గింశుకంబు లనఁ ద * మృజుంబు లన్వర్థతన్.

189

ఇ చమత్కారమంజరికి లక్షణావివాహం బని నామాంతరంబు గలదు. ఇయ్యది సింహాద్రివేంకటాచార్యునిచే రచియింపఁబడియె. ఇతఁడు భద్రాచలరామభద్రు నిష్ఠ దైవంబుగా వర్ణించుటచే నీ వేంకటాచార్యుఁడు గోదావరిమండలములోనివాఁడనిభావించ వలయు. ఈతనికికవిత్వంబు ప్రాణం బై యుండును గాని యిం దక్కడక్కడ వ్యాకరణ విరుద్ధంబు లయినప్రయోగంబులు గానంబడుచున్నవి. అప్పకవికిఁ బూర్వంబున నున్న లాక్షణికు లెవ్వరు నీతనిగ్రంథముం దేక్కొనక యుండుటంజేసి యీకవి హూణశకము 1630, 1640, సంవత్సరప్రాంతములం దుండి యుండవచ్చును.

189. ఇందుఁ గింశుకము లనునామమునకు వ్యుత్పత్తిర్థము కల్పింపబడి యున్నది గాన నిందలియలంకారము నిరుక్తి.

తే. పత్తిపుష్పఫలరసనం • పదలు వేడె

ధరణి నమ్మాధవుడు ఘన • తరుల నెల్ల

పత్తిపుష్పఫలరసనం • పద లానంగె

ధరణి నమ్మాధవుడు ఘన • తరుల కెల్ల.

190

తే. పరగ విటపాళిః గూడియు • బహుపలాశ

మయ్య నెంతయు బహుకోశ • హరి యయ్య

భూజనంఘంబు నుచు సోవి • భుక్త్య మొండె

నహమా మాధవసేవ ని • రథ మగునె.

191

సీ. ఘనత రాగావృత్తిః • గని నారదాభిఖ్య, నదలించువిమలగా • త్రాశులకును

శ్రుతియోగ్యవాన్వైఖ్య • రులఁ జెలంగెడుసుర, నవనప్రియద్విజ • సంఘమునకు

మెచ్చ నవరసాల • మృదులతాపద్ధతిఁ, దవలి పక్కెడునాకు • కవితులకు

మహిః బల్లవాలోక • మంజులాన్యస్సార్థిఁ, గలయువనాటలు • గణములకును

తే. నందడిలి వేడ్క బలుమక • రందవాహ, ములు నహహారభూరిన • ముజ్జ్వలప్ర

వాళము లభిష్టఫలములు • నోలి సెనగి,యావనంతంబు రతిరాజు • తీవి నెఱపె.

భానుమతీపరిణయము ❖

ద్వి తీ యా శ్వా సము.

(ద్వారకాపురంబున శ్రీకృష్ణునకుఁ బినతండ్రి యైనభానుం డనుచుదుకుంజరుం డొక్కఁ డుండె. అతనికిఁ భానుమతి యనుసొక్కకన్నియ జనియించి రూప లావణ్యరేఖల నెంతయు సొంపు మీటి తల్లిదండ్రుల కత్యంతంబు ముద్దుగొల్పుచుఁ బెరుగుచుఁ గ్రమక్రమంబున సంపాద్యమానయై భువనమోహనసౌందర్య విశేషంబున సుస్థమండె. అట్టియెడ శ్రీకృష్ణుండు దనసేవకు వచ్చిననారదుం జూచి రుక్మిణీసత్యభామలతోడ నున్న భానుమతిం జూపి యీరమణి నేరికి నియ్యఁ దగు నని యడిగిన నియ్యలనాగకు సహదేవుండ తగువాఁ డని యవ్వేల్పుఁదపసి నుడివె; అది వినినకోరి భానుమతియు సహదేవునియందు మిక్కిలియనురాగంబు గల్గి వత్తిల్లుచుండె.)

❖ భానుమతీపరిణయంబును రచించినవాఁడు రెంటూరి రంగరాజు. ఇతని కవిత్వంబు ద్రాక్షపాకప్రాయ మై మసౌజ్జ మై యుండును. భానుమతీపరిణయంబు హూణశకము 1610వ సంవత్సరంబుప్రాంతమున విరచింపఁబడినయది.

ఉ. అంత ఎనంతకాలము న • మంచితసాలము శోకిలారవా

క్రాంతదిగంతరాళము శు • కప్రియలీలము మత్తభృంగవి

క్రాంతలతాంతజాలము ప • రాగవికాలము పాంథకామిని

కాంతమనోవిరాలము జ • గత్త్రయమోహనలీలఁ దోఁచినన్.

193

సీ. బలితంపుగుత్తుల • పై రజంబులు రాలఁ, జలికినకన్నూరి • చెలువు మీఱ

మెఱుఁ గారుకొదమకు • మైసకురుల్ సెదరంగ, విరిసినవపత్రి • విధము లేనఁగ

గప్పునియూన్పులే • దెప్పెరల్ నిగుడంగ, ననలేనెచెమటసో • నలు చెలంగ

లలి రత్న కళికావ • శులు పెనఁగొని యుండఁ, బారావతధ్వని • పంతు మెఱయఁ

తే. దళకుఁగెమ్మావి పంటిరే • ఖలఁ దలిర్ప, భుజలతాలింగనంబునఁ • బొనఁగ మదన

కేళి నలుపును వనదేవ • తాలతొంగి, శుభ మెల్లన్ వసంతవ • ల్లభునిఁ గూడి.

194

చ. పరిసరవృక్షమూలములఁ • బట్టినమవృపుఁబువ్వఁదీవెలం

బరఁగినసంజ్ఞకెంజిగురు • మావులఁ గన్దెన సెప్ప నెంతయున్

విరమాల గెల్వ వచ్చు నన • విల్వఁ డటంచు వనంతవాహిని

శ్వరుఁ డలరించుక్రిందళుకు • జండురుకావినడారులో యనన్.

195

సీ. చికిలికెంపులఁ బోలు • చిగురుటాకులడాలు, చెంగావించువా • చెలువు గాఁగ

హరినీలములపెంపు • నలరుతుమైదగుంపు, పర్వినయగరుధూ • పంబు గాఁగ

ముత్యాలజిగి గుల్కు • మొల్లమొగ్గలతల్కు, రంగవల్లికలదె • డంగు గాఁగ

గరుడిపచ్చలఁ గేరు • కల్కిచిల్కలబారు, పచ్చనితోరణ • పంక్తి గాఁగ

తే. మలయూహరత మేతెంచు • తలిరుటాకు, గములనందులు సోరణ • గండ్లు గాఁగ

జైత్రుఁ డోలగ మై యున్న • ననన మనఁగ, మవ్వమిగుల్ తగుజ్జలే • మావి దనరు.

సీ. నిగనిగమనఁ దూలు • నిండుచెంగావితో, విడ జాటి మడిగొన్న • విరులతోడ

నెఱు పైనమెఱుఁగుగో • రొత్తునందులతోడ, రాలు చుండెశుంగంధ • రజమతోడ

నెలమిఁ బైకొని చుట్టు • నెనయుకొమ్మలతోడ, నెఱకెంపుఁబండ్లవ • న్నియలతోడఁ

గలకంఠులకుఁ జూడఁ • జెలు వైనవగతోడ, వలసెప్ప వెలిమించు • వలువతోడఁ

తే. జాల వినుతింప రాణించు • నకలలోక, మోహనాకారగతులతో • మొనసి వేడ్క

నెంచఁ దగుక్రియఁ గడు విజృంభించి యొక్క, బాలపల్లవనహకారఁపతి నెలంగె.

190, 196, 197. మామిడిచెట్టు 195వపద్యమునందు గుడారుగాను, 196వపద్యమునందు మన్నగునికొల్వుకూటముగాను, 197 వపద్యమునందు విటపతిగాను, పర్వంపఁబడియున్నది.

మ. ఆలగంధాద్రిమరుద్భుజంగుడు లతా • భ్రాక్షీవతంసంబుకెం
దలిరుంజందురుకావిపయ్యెద ఘనా • నందంబుతో నూడ్చినం
జెలువారక విరిగుబ్బగుత్తులు ప్రకా • శించెక మహానీలహా
రలతాపుంజములుకబలెక మొసె నా • రా మత్తభృంగావళుల్. 198

ఉ. బారుల దీరి పూజాదల • పజ్జల జేరి పరిభ్రమించుచుం
బేరెము వాటి తేనియల • పెల్లునఁ దేటి లతాకుడుంగముల్
సారెకుఁ దూటి సారభము • జాడలఁ దాటి పురందరోపలా
గారుమఁ గేరి షట్పదని • కాయము మీటి తనర్పు నామనిక. 199

ఉ. మూఁగి విపంచిచందమున • మ్రోఁగి లతానవకుంజడోలలం
దూఁగి మరందధారలను • దోఁగి మనోహరగంధలీలచే
పీఁగి నుచంపకంబు గని • ప్రేఁగి ప్రమానగుళుచ్చపంక్తిలో
నీఁగి నరోవరంబులకు • నేఁగి యశీవ్రజ మొప్పు నామనిక. 200

చ. సుమముల వ్రాలి వ్రాలి పరి • శుద్ధవనంతకళాబ్జిమత్తరం
గములను దేలి తేలి యతి • కాంతసుధామధురోల్లనస్తరం
దముచవిఁ గ్రోలి క్రోలి నవ • దక్షిణగంధపహానుకూలనం
భ్రమమున సోలి సోలి మద • బంధరముల్ విహరించు నామనిక. 201

తే. పుష్పకాండవిలాసంబుఁ • బూని యున్న
పుగులతరునంగతి నటించు • భృంగ మొకటి
పుష్పకాండవిలాసంబుఁ • బోవ నాడుఁ
బుగులతరునంగతి నటించు • భృంగిఁ గేరి. 202

సీ. కేళీనరోపిధి • నాళికవాటిమ, ధూళీఝరీరాజఁ • దేలి తేలి
చోళీమహాభోగ • మాళీనవప్రసూ, నాళీసుగంధంబు • లాని యాని
లోలిభవత్పుష్ప • ధూళీచరద్భృంగ, పాళీనిరోధాష్టిఁ • చాలి తాలి
తాళీవనీనారి • కేళీరసాలకం, కేళీహితచ్ఛాయఁ • గెరలి కెరలి

తే. మెలఁగు నామని మణిదరీ • వలయునిలము, నిలయనందనచందనా • కలితలలిత
వలితలవలీనికుంజాబ్జ • వదనమదన, కదనఘర్తాపహం బైన • గంధవహము. 203

199, 200, 201, 202, ఈపద్యములందు భృంగవిహారములు వివిధములుగాఁబట్టింపఁ
బడియున్నవి.

(వసుదేవునికుమారుండైనగడుం దనంబరంగినవాఁడు కేకయేంద్రుకన్వీయ
యయినభద్ర యనునట్టిభద్రనాగగమనం గాంచి తద్విలాసంబుల కెంతయు
సంతసించి యమ్మానీసీరూపరేఖావిలాసంబులఁ దనయగ్రజుండుగ్రీకృష్ణున
కెఱింగింప నగ్రదాగ్రజుండును ననుజునివచనంబు లాలకించి యాజవ్యసి
నెన్నుండు మాడఁగల్గునోయని యువ్వెళులూరు చుండె నానమయంబున.)

సీ. సురసాలసమశీల • సురసాలతరుజాల, సరసాలవావాల • పరిసరంబు
మలయాగతటభాగ • నిలయాగమాభోగ, వలయాగతనదాగ • తిలసితంబు
వనితాజననమాజ • జనితాజరమనోజ, జనతాజయవిరాజ • దనునయంబు
సురతాంతసునితాంత • పరితాంతనదుదంత, భరితాంతరసకాంత • వరచయంబు
తే. గహనహచరనహచరా • వహితమహిత, వికచరుచికులవిచకిల • నకలవకుశ
విసరమధురనమధురన • దనమకుసుమ, నముదయము పొల్చె మధుమాస • నముదయంబు,
సీ. వరపర్వవిన్నూర్తి • వనరాసు లుప్పొంగె, దగువిధిఁ జంద్రుఁడు • తగ్గన్ మించె
ధర్తాశఁ గనె జగ • తస్మిణ్ణధారారూఢి, యతనువైభవలీల • లతిశయించె
సుమనస్సమూహముల్ • సాంపుచే నింపారె, జగతి సాఫల్యంబు • సంగ్రహించె
శుకముఖద్విజరాజ • నూత్తులు విలసిల్లె, సారసస్థితి హంస • చయము లమరె
తే. యోగివితతికి నానందముదయ మండె, వేడ్కఁ దను జాతిహరణప్రవృత్తి యనుచు
నకలజనములు గలుగింప • నరనరీతి, భూరిగతిఁ బొల్పు మాధవా • భ్యుదయమహిమ.
కా, శ్యామాళుల్ పురుషవ్రజంబు సుమనో • వ్యాప్తిక ఫలశ్రీలచే
నామోదింపఁగ నమృహావని విభుం • డై మాధవుం డొప్పె నా
శ్యామాళుల్ పురుషవ్రజంబు సుమనో • వ్యాప్తిక ఫలశ్రీలచే
నామోదింపఁగ నమృహావని విభుం • డై మాధవుం డొప్పెడే. 206

ఋ భద్రావరణయం బని నామాంతరంబు గలముకుందవిలాసమును విరచించినకవి
కాణాదపెద్దనసోమయాజి. ఇతండు సంస్కృతాంధభాషలం జక్కగ నేర్చినవాఁడు.
ఇతనిగ్రంథంబులు శబ్దాలంకారంబులచే నిండి చిత్రకవిత్వంబుల కాటప ట్టైయుండు.
ఈతనికవిత్వము రసవంతం బై కవిజనానందజనకం బై యొప్పారు. ఇక్కవి పదునేడవ
శతాబ్దాదికే దరువాత నున్నవాఁడు. ఇతఁడు రచించినమఱియొకగ్రంథ మధ్యాత్మ
రామాయణము.

క. పేరు వహించి వసంతుడు

సౌరభ్యము గాంచఁ దత్ప్రీతి ♦ నవసంతతియున్

సౌరభ్యము గాంచెను బలి

యారయ నత్పురుషకులము ♦ లట్టివ కావే.

207

సీ. కలరవంబులరకం ♦ బులఁ బికంబులు గేరె,రమణఁ గీరములు జేరెములు వాతొ

బొదలుపూఁబొదలు నం ♦ పదలసొం పలరారె, జాతభీతిని జాతి ♦ రీతిఁ దాతొ

బొలుపొంద నుమబ్బంద ♦ ముల మరందము లూరె,దద్బిందువుల మిళిం ♦ దములు సేరె

మరుహేతి విరహిమ ♦ ర్ముల వేమఱుఁ దూతొ, శమనదిగ్వాతపో ♦ తములు వాతొ

తే. రవి రవళిఁ దేతొఁ బఠికన్దై ♦ ర్యములుజాతొ, దాప మేపారె జనము శి ♦ తలముగోరె

సుమరజము గూరె వనవిహా ♦ రములు మీతొ, మాతొ శిశిరంబు దెంపారె ♦ మగుదినంబు.

ఉ. చందనశైలసానువుల ♦ నందులఁ జల్లనిమల్లికాలతా

మందిరసీమలన్ రతిసు ♦ మాళములం బయికోన్నదేవతా

మందమరాళగామినుల ♦ మైవలపుంజెనుటల్ హరింపఁ గాఁ

బొందుగ వీచువీవనలఁ ♦ బోలి చరించె నమీర మత్తటిన్.

209

క. హెచ్చినకూర్చి వసంతుడు

నెచ్చెలి యై రా బితాన ♦ నెమ్మి నకీబుల్

హెచ్చరిక దెలుప మదనుఁడు

వచ్చెన్ జయ మంద విరహా ♦ వచ్చయమందున్.

210

క. మాకందమాకరందర

సాకరసీకరపరంప ♦ రామోదపరీ

పాకవశోన్నదమగుకర

పాకములన్నరునినల్ల ♦ పజ యనఁ దిరిగెన్.

211

క. నెరి రెక్కొనలు మొనలుగ

నరదళికులకములు నాయ ♦ నపుములుకులుగా

శరములనరు లగువిరులన్

మరుతూణము లనఁగఁ దనరె ♦ మగుదినవనముల్.

212

207. సురభి యనఁగా వసంతర్తువును వాననగలదియును గాన, వసంతమును బువ్వులును సౌరభ్యమును బొందుట యుక్తమే యని యెఱుంగ నగు.

క. ఆవసములఁ గీరావలి

యావలితగతిన్ భ్రమించు ♦ నందం బలరెం

గావా దిరిగెడుమారుని

మావులు నా నపుడు నికట ♦ మండలగతులన్.

213

క. ఆవిరులు గల్గెములుగాఁ

బావనచలనంబు గమన ♦ భావముగాఁ బ

త్త్రావలి పల్వణములుగ

మావు లమరె నపుడు మరుని ♦ మావులలీలన్.

214

సీ. పద్మిను లానవ ♦ పరిపూర్తిచే మించి, మగుపాళి కేళికై ♦ మలయు చుండ

ఘనతరుల్ విటపనం ♦ గతులఁ జాల నెనంగి, పరలతాతనుయుక్తిఁ ♦ బరిధవిల్లి

బహునుమనస్తతుల్ ♦ పల్లవావళిఁ గూడి, కడ కై నకొమ్మలఁగలసి మెలఁగఁ

గూఁతఁ బంచమవృత్తి ♦ గొని వనప్రియరాజి, గణికాప్తవత్ప్రభం ♦ గము లొనర్పఁ

తే. గృతరజోన్యాప్తి మంచివా ♦ రిని గలంచి, జాతిహీనతఁ దెంచి కు ♦ జాతి నించి

యతిశయించి దపస్సూక్తిఁ నపహరించి, మగువిభుం డాత్మ విభవైక ♦ మహిమఁ దలిపె.

సీ. నిండుచల్వలు దేలు ♦ పండు వెన్నెలనీరు, చండాంశురుచితీరు ♦ సంఘటించెఁ

గలయ మెల్లన పాటు ♦ మలయానిలముసౌరు, విలయానలముతీరు ♦ వెగటు నించెఁ

గలకలమ్ముల జేరు ♦ నళికులమ్ములచేరు, చిలుకుటమ్ములతీరు ♦ గలక మించె

మిసమినమ్ముల మీటు ♦ కెనలయమ్ముల మారు, ననిచయమ్ములతీరు ♦ నావహించె

తే. సంతతామోదలహరీని ♦ శాంత మగున, సంతము దురంతకల్పాంత ♦ సమయ మయ్యె

సంత రతికాంతలతికాంత ♦ కాంతకుంత, తాంతహృదయాంత లై యున్న ♦ కాంతలకును.

చ. ధర మగుహారి లీలఁ గొనఁ ♦ దా సురసాలము పై మరుద్వరం

డురునుమ సూదశోద్ధతుల ♦ నూన్వఁగఁ గృష్ణశిలీముఖావళి

లైలునె దివిం దదీయజవ ♦ లీలఁ జనంగ నపూర్వవైఖరిం

బురిఁ గొని వచ్చి తత్తరువు ♦ పూసై నటం బ్రమదాశ్రయంబునన్.

217

క. కోకిలకలకలలీల

కేకులకేకలకులాళి ♦ కిలకిలకళా

217. ఈపద్యంబున వసంతర్తువృద్ధనందే కాక పారిజాతాపహరణాగ్రము గూడఁ జూపట్టుచున్నది.

కాకలికేళాహుళుల

లోకాశులు కేళి కళిక • లోలాకుల లై.

218

క. నవములు భూసురులకు నా

నవములు నళివినరములకు • సరసవసంతో

త్వనములు జనులకు సతతో

త్వనములుగా నమరెఁ గునుమ • నమయముల మహి.

219

రాజవాహనవిజయము. ❖

తృతీయాశ్వాసము.

(మగధవిషయంబునందలి కుసుమపురంబు పాలించుచుండిన రాజహంసు నకుఁ దదీయధర్మపత్ని యైనవసుమతియందు రాజవాహనం డనుకొమ రుండుదయించి దినదినంబునకు శుక్లపక్షచంద్రుండునుబోలె వర్ణలి నిరవద్య రూపంబున నెంతయు ఖ్యాతి వహించి నమస్తవిద్యల నభ్యసించి సం పాప్తయోగావసుం డై యొకనాఁడు వేటప్రాయ నిఖిలమృగంబులం జెండాడి యెట్టకేలకు వేట పాలించి మాళవేంద్రుం డైనమానసారసుద్యాన వనంబున కరిగి యందు మెలంగుచుండె.)

ఉ. జాతికిఁ జుక్కవారో విటప • జాతికిఁ బువ్వులవాఁడు శంబరా

రాతికి నేస్తకాఁ డివపు • రాతికిఁ డంకముఖంబు యామినీ

భూతికి సాంధ్యనిద్ర నల • భూతికి పంచమశుద్ధి తుమ్మెదలో

వాతికి మేఠ గోరుతరు • వాతికి వచ్చె వసంతుఁ డంతట.

220

❖ రాజవాహనవిజయమునందలియితీవృత్తము దండివరచిత మైనదశకుమారచరిత్రము నందుండి గ్రహింపఁబడినది. దీనిని వ్రాసినకవి కాకమానిమూర్తి. ఇతఁడు పెన్నానంశ మునఁ బుట్టినవాఁడు. ఇతనితండ్రిపేరు రామలింగభట్టు. ఈతనికవిత్వము రసయుక్తమై వివిధశబ్దార్థాలంకారసహిత మై యుండు. ఇతని కనర్గళ మైనకవితాధార యున్నట్లు లీతనిరచించినగ్రంథములం జదివినప్పుడు స్పష్టముగాఁ దెలియ వచ్చుచున్నది. ఇతని గ్రంథములందు లాక్షణికవిరుద్ధము లైనప్రయోగములు గొన్ని చూపట్టుటయే కాక యన్య దేశ్యపదములను విశేషించి ప్రయోగింపఁబడి యున్నవి. ఈకవి హూణశకము 1670 వ సంవత్సరప్రాంతములం దుండినట్లు దోచుచున్నది. ఇతఁడు రచించినగ్రంథములు రాజవాహనవిజయము గాక పాంచాలీపరిణయమును, బహుళాశ్వచరిత్రమును,

క. కాంతలతాంతామోదా

క్రాంతానంతంబు పాంథ • కాంతస్వాంతా

త్యంతాగ్నితాళవృంతము

శాంతహిమాశాంత మవ్య • సంతం బలరు.

221

మ. అధికారంబులు పల్లవాలి కిడి బా • కాదిక్షమాజోద్ధతి

మధురత్వంబు ఘటించి గోపికలన • స్తానంబు నిండించి తా

మధువున్ మున్ సుమసోనివాసమునకున్ • మన్నించి శైలీముఖా

న్యధ్యతోద్గీర్ణిక జిక్కి మాధవుఁడు రా • ధాఖ్యాబలానక్తుఁ డై.

222

క. మగధపతిఁ గాంచి వెలిమరుఁ

డగుడెంచె నటంచుఁ జైత్రుఁ • డలరులమేల్క

ట్టిగురులతోరణములు దగ

నగ నగర మలంకరించె • నా వన మొనరెన్

223

శా. పూచెం బొన్నలు గ్రొన్ననల్ మొనసె సాంఘుల్ మీతె సంపెంగి పె

ల్లేచెం బువ్వనమృద్ధి మల్లియలచా • లిందిందిరీబృందముం

బోచెం గుండము లందుగుల్ చిగురుగుం • పుల్ నింపె నింపారఁగాఁ

గాచెన్ బాలరసాలసాలములు సిం • గారంబుగా నామనిన్.

224

సీ. అంగనాగ్రాది • సాంగోపమానంబు, ననవిల్తుసానదే • తీనలకోరి

స్తుతసంకుమదగంధ • చూర్ణసారభదాత, రాచిల్లవారయల్లె • తొడు దెలియ

నధ్వగచేతోహు • తాళనవ్యజనంబు, బుడుతతెమ్మెరయును • రిడినదంట

రత్యంతతాంతహృ • ద్రసపునస్థితికర్త, చిటుతుకఁ దల కెక్కఁ • జేయునంట

తే. గర్వితారామభూమ్యలం • కారకారి, చూడఁ గలవానిచెలికాని • జోడుకోడె

శోభనస్వాంతనామధే • యాభినవము, క్రొవ్వి యయ్యెడఁ గ్రొవ్విరి • నివ్వటిల్లె. 225

చంద్రాంగదచరిత్రము. ❖

చతుర్థాశ్వాసము.

(నిషధాఖ్యపట్టణమునకు రా జైనయంద్రసేనుం డనురాజు విష్ణుపునసుగ్ర

హంబునఁ గమల యనుభార్యయందుఁ జంద్రాంగదుం డనుకొడుకుం బడసె.

225. ఇందుఁ గ్రొంబువ్వు పెక్కువిధంబుల వర్ణింపఁబడి యున్నది.

❖ చంద్రాంగదచరిత్రము రచించినకవి ప్రాచీనుఁడై వేంకటపతి, ఇతనితండ్రి పర్వ లాఖ్యుఁడు. ఇతఁడు హూణశకము 1700నంవత్సరప్రాంతములం దున్నట్లు గన్పట్టెడిని.

చంద్రాంగదుండును రూపంబున మస్తభుని మించి సకలవిద్యలం గఱచి ప్రాప్తయౌవనం దై యొక్కనాడువేట కరిగి యొకగొరువంకం దటిమి కొని పోవుచు సెక్కడఁ దారాగణపరివృత యై యున్నరోహిణియుం బోలెఁ బెక్కింద్రరామామణులనడుమఁ జెన్నారసెక్కచిన్నారికిన్ని యం గని విరాళిగానియె. అన్నెలంతయు నతనిం గని తత్సందర్శవిశేషంబున కచ్చెరువడి తమిం జొక్కుచుఁ గొండొకకాలం బందు విహరించి యవ్వనినుండి వెడలి చనియె. అంత సగ్గోరువంక యారాజకుమారుచేరువం జేరి చక్కనియింతి యై యాతని కిట్లనియె. నీవు గన్నయాచిన్నిబాల చిత్ర సేనవృపతికుమారిక. చంద్రశేఖరునిప్రసాదంబున జన్మించినయది. ఒక్కనాడు చిత్రసేనుడు తననభిలాసిసిద్ధాంత శాస్త్రజ్ఞులవలనఁ దనకుమారిక పదివేలవత్సరములు జీవించు ననియుఁ బదునాల్గవయేటఁ బరిగండంబుఁ జెందు ననియు నెఱిగి యత్యంతచింతాక్రాంతం దై యుండె. అంతసెక తటి నత్యప్రతిజ్ఞుండనువిప్రుఁడొకండు రాజుం గనుఁగొన వచ్చి తత్ప్రతిని గాంచి పదివేలవత్సరములు సౌభాగ్యగరిమం గాంచి మనుమని దీవించె. చిత్రసేనుడు దైవజ్ఞులనిర్ణయంబు నాద్విజున కెఱింగింప నవ్విప్రుండును దనవచనంబు నిలిపికొన నెంచి దుర్గాదేవినిగుఱించి చిరంబుగఁ దపం బాచరించె. అద్దేవియుఁ బ్రసన్న యై చిత్రసేనుపుత్రికం జిరాయు వై బ్రదికెడు చంద్రాంగదున కిచ్చిన నీయభీష్టంబు సిద్ధించు ననియవ్విప్రున కెఱింగించి యతనియెదురనే చిత్రరేఖ యనుపేర సుప్సవన్నుఁ బిలిచి చిత్రసేన రాజకుమారిక నెట్లేనిఁ జంద్రాంగదునకుఁ గూర్పు మని నుడివి యంతర్నిత యయ్యె. సేనును జిత్రసేనపార్థివుదేవిచెంతం జేరి నెచ్చెలి నై యుండఁ జిత్రసేనుదేవి నావాాయుచిత్రరుహపున కెంతయు సంతసించి నాకుమారికకుఁ దగినరాజకుమారుని భూమి సంతయుఁ బరికించి లిఖించి తెచ్చుని వేడికొన నమస్తరాజకుమారులం జూచినట్టుల వ్రాసి యిదిగో నిన్నును నిందు లిఖించికొని పోవుచు నీవు వేటాడం గనుఁగొని వనవిహారంబు నకు వచ్చి యున్నయక్కన్నియ నీకుం జూప నిదియ నమయం బనియెంచి నీవు మృగయాసక్తుండ వగుటంజేసి వేటాడం దగినజంతువ నైతి నేని నన్నుఁ

ఈతనికవిత్వము రసవంత మై పూర్వకవులరచన బోలి నవీనవర్ణనంబులు పెక్కులు గలిగి ప్రాథమై యుండు.

దటిమి కొని వత్తు వని భావించి శారికావేషధారిణి నై పాటుచు, నట్లే నన్ను నీవు దటిమికొని రాని న్నెలయించికొని వచ్చి యెట్లకేలకు నవ్వరారోహ చెంతకుం గొనిపోయి దానిని నీవు సూచన ట్లొనరించితి నని నుడివె. చంద్రాంగదుండు గోరువంక యై వచ్చినయాచిత్రరేఖచే నాచెలిం దనకుఁ గూర్పు సెప్పించుకొని తన పురంబున కేగి తత్తరుణీన క్తచిత్తుం దై మెలంగుచు వర్షాదిశిశిరాంతర్దువులు గడపె నంత.)

చ. దశ మగునైంద్రసేనతనం తాపభరంబు నహింప లేమిచే
బలె శిశిరర్దు వేగఁ గనుం పట్టె వసంత మనంగకాంత మై
చెలుపునఁ దన్నుఁ బోలునపుం చిత్తము డిందుపడంగ మిక్కిలి
వలపు ఘటించి తత్ప్రియ నం వశ్యముఁ గూర్చు దలంచియో యనన్. 226

సీ. బలి పాండుపత్నీఘం ములు నేలకుఁ దొరంగ, ఘనవనప్రియలీలం కడు వెలుంగఁ
జాగురే వే మారుం శరములు వికసింపఁ గువలయం బొకవంతం కొమరు నింప
బాపురే యెండ యేం ర్వుడలోక మొఱి పొంద, వని సారసవనంబుం పైసపుం జెంద
నయ్యారె పథికనం పాతి వడంక దొడంగ, నిల తోఁపుఁబచ్చడం బులఁ జెలంగఁ
తే. గనదమితజాతిమిన్నూర్తిగడకుఁ బాయఁ, బుడమిఁ గనుపట్టి మిగుల నందృత మొనర్చె
జారుతరమూర్తి నకలర్దు చక్రవర్తి, మఘండు దనయందు నకలర్దు మయత దోఁచ.

మ. వనజాపుండు ప్రవృద్ధుఁడై నముచితం వ్యాపారతః దక్షిణా
వనికిం బట్టముఁ గట్టి పట్టి హిమవం ద్వన్యాగ్రపీఠం దపం
బనవద్యస్థితి నల్పంగా నరుగుచాం యం బోయె దా నుత్తరం
బునకుం దాపననాథవైఖరి గరం మూర్ధజ్జటాపాళి యై, 228

సీ. జాతిసౌభాగ్యమాం ద్దనహేమరేఖిను, లుదితాస్త్రమదనశీం ధ్నోదయములు
సురభిపురస్సుగ్ధరం త్కరదీపికావళు, లలమధ్యకర్కరీ కాననములు
గుజఘాతభగ్ననం కులబాలరవిఘ్నబల్, ద్రులతామిధోరాగం విలసనములు
పికనమాహ్వనకం ల్వితమాంసఖండముల్, మారుతప్రాపితం మలయధాతు
తే. లమితవనదేవతాకేళి కానమాన, చంద్రశాలావినిర్దాణం నముచితోత్తి
తప్రవాళమణిస్తంభం తతు లపార, కలనం బల్లవాంకూరముల్ గలయ మొలిచె.

229. ఇట్లే చిగురాకు పలుతెఱంగు లైనయెఱ్ఱనివస్తువు లై యున్నట్లు 46వ, 115వ, 184 వ పద్యంబులందును వర్ణింపఁబడి యున్నది.

సీ. జాతివైభవము ♦ చ్ఛాటనమంత్రంబు, గామప్రతాపాగ్ని ♦ సామిధేని
సౌరభాగమనూచి ♦ పాహూనినాదంబు, శైశిరసమయాభి ♦ చారనూత్తి
తరులతాపరిణయా ♦ త్వవకాలశుభగీతి, బాలానిలగ్రతరి ♦ పరితలిరుద
మనమానకినలయ ♦ గ్రసనాన్ననూక్తంబు, పథికమసాంబుజ ♦ ప్రళయగర్జ
తే, ఘనవీరమనూతి ♦ కాన్థలాయ, మాననానాదిగంతరో ♦ ద్యావవాటి
ఘటితశుద్ధిపుణ్యాహసం ♦ కల్ప మొనఁగెఁ, గౌతుకాకుంకళకంత ♦ కంతరవము.

చ. శిశిరభగీరథాహృతవి ♦ నృత్యరకుభృహిమాభృహినిజా
భృశతరవేగలీల నుర ♦ భిన్నరఘనరుఁ డాఁగి నిల్పిచో
విశదముగా లతాజటల ♦ వెల్గుడుతత్కణబృంద మో యనన్
దశదిశలం గుడుంగనము ♦ దాయములం దగఁ గోరకచ్చటల్.

231

చ. తొడిమలచుట్టుఁ జుట్టుకొను ♦ తుమ్మెదలం గనుపట్టుమొగ్గపూఁ
దుడుములు గంటి కిం పెనఁగెఁ ♦ దొట్టినకిన్న మనంబులోవలం
గడుఁదమకంబు రేప బలు ♦ కాననపుంజెఱసాల సీతులే
బుడుతలఁ బట్టి మాధవుఁడు ♦ పూనిక నంకెల లూన్పెసా యనన్.

232

మ. తలిరుంగేలికి వీలకంకణము లై ♦ తక్కుల్ పచారించుకు
ట్టలదంతావళికప్పుఁగ ప్పయి నిగా ♦ ధన్యచ్చగుచ్చస్తన
స్థలికిన్ మారకతోపలాగ్రనర మై ♦ చంచద్వనీదేవతా
లలనానంతరికిన్ ఘటించెఁ గడుఁజె ♦ ల్వం బత్తటిం దుమ్మెదల్.

233

మ. కలయం జొక్కపుముక్కు తొక్కజిగిమొ ♦ క్కల్ నిక్క రాచిల్కపి
ల్కలు గుజ్జంజిగురాకుమావిపాదలోఁ ♦ గా వేడెముల్ వెట్టి దృ
గ్జలజాతంబుల కింపుఁ గూరిచె భవి ♦ వ్యతౌష్ణపాలానమ్రా
జ్జ్వలవర్షాగమనూచిసౌరపరివే ♦ ప్పశీ విడంబించుచున్.

234

చ. హరునకు వెట్టఁ జుట్టినహి ♦ మాలయవాటికఁ జేరి యచ్చట
స్తరుఁడు తదీయశాసనము ♦ నన్ విరహిప్రకరంబు మెంప దు
మ్మరగతిఁ బెట్ట బో మెనఁగఁ ♦ గైకొని వచ్చినలీల వచ్చఁ గ్రా
వ్విరిరవమవ్వచాల్ గొని ది ♦ విన్ మలయాచలవాతపోతముల్.

235

మ. తలిరుంగేల మరుత్తిశోరగమితా ♦ త్యచ్చప్రసూనాంతరో
జ్జ్వలకింజల్కనమాఖ్యకోద్రవము లెం ♦ చ న్నించి లేఁదేటిపి
ల్కలపేరం దగుబొగ్గుజీనువలజో ♦ క్లం బట్టి యాడించె న
ర్తిలతాంతాయుధుఁ గూడి మాధవుఁడు జా ♦ తిన్మాత్రనూత్రయ్యతిన్.

236

మ. అలరుంబుట్ట శిరోవిలగ్నమధుబిం ♦ ద్వాసక్తరేణుచ్చలా
కలితస్సారఫణామణీకమధులింట్కూలాహి వే వెల్పుడన్
నిలిపెన్ సంపగితావికొమ్మతగటి ♦ నిద్దంపు బెత్తంపువే
టులఁ దధూళివిభూతిలిప్తుఁడయి గా ♦ డ్దుం జోగి యెంతే రహిన్.

237

మ. తలిరుంజొంపపుడాలు పూరజపునిద్దాజాలు బల్లేటిగం
టలచాల్క విరితేనెమేలు తరులం ♦ టం బ్రాఁకు లేఁదీవచే
ర్కలబారీలు జగాచొకాయలగుజా ♦ గామానటి లాప్పఁగా
వలరాదంతులకైవడిన్ వనము త్రో ♦ వన్ దిమ్మరున్ దెమ్మెదల్.

238

సీ. ఇగురుగై జీతంపు ♦ తెక్కుటిలకు గుజ్జ, పటపుమామిడి కట్టు ♦ బడిగఁ జేసి
చలువపూఁదేనెగా ♦ సపునల్ల ప్రజలకు, నలకుటీరమ్ము లింమ్ముగఁజేసి
పాలు పొందుపండుకా ♦ వలిపాశైగాండ్రకు, గన్ను దాడిమ మిచ్చి ♦ కుదురుపటిచి
వలితావియేర్పాటు ♦ వడిగలనొరకుఁ బు, ప్పొడిదిన్నెగము లేలు ♦ బడిగఁ జేసి
తే. తలిరువిలుకాఁడుకెరలిపాఁ ♦ జలుఘటించె, వాత్తివిరహులమిఁదదం ♦ డెత్తడలఁచి
రతియుఁ దనప్రేమలఁ గడువడి ♦ రతులఁదేలఁ, బంతమాడుచుఁజాలవ ♦ సంతవేళ.

మ. తలిరుం గైదుపురాయఁ డధ్వగులపై ♦ దండెత్త లేగాలిబె
స్థలచేఁ బంపినపండుటాకుఁదగటి ♦ జాబుల్ గనుంగొంచు విం
తలుగా వారికిఁ జైత్రుఁ డిచ్చుబురుసా ♦ దట్టిలు ముత్యాలతా
వలము ల్బోలెఁ దగున్ జిగుళ్లుఁ గలికా ♦ వారమ్ము లీరమ్ములన్.

240

సీ. సుమనోరథుండుధాత్రి ♦ సుమనోరథుండయ్యె, శుకములుప్రకటితాం ♦ శుకములయ్యె
మాకంద మలఘుర ♦ మాకందమై మించె, నకులంబు నవపల్ల ♦ వకుల మయ్యె
గోలంబ మగమళి ♦ గోలంబమై పొల్చె, జాతులు హతనిజ ♦ జాతులయ్యె
గలకంత మనువేల ♦ కలకంతమై యొప్పె, బవనుండు నేవితో ♦ పవనుం డయ్యె
తే. మధురతరశీతమధుపూర ♦ మహితశునుమ, పరిమళమ్ములు గమ్మని ♦ పరిమళించె
దలిరులేదీఁగయువిదకై ♦ దండయొసఁగె, జెలఁగివనపీథిఁజైతు ♦ ఁడునిలుచునపుడు.

* రుక్మిణీపరిణయము.

(కుండినపురం బెలుచుండినభీష్మకరాజునకు నేగురు పుత్రి) లుద్భ
విల్లిరి, అనంతరము లక్ష్మీ యంశంబున రుక్మిణి నాఁబరఁగునొకపుత్రి)

* రుక్మిణీ పరిణయ మియ్యది అభినవవాగనుశాసన, కవిసార్వభౌమ, బిరు
దులను గాంచినకూచిమంచి తిమ్మకవిచే విరచితమయినది. ఈకవి యామువేల

కలిగెను. ఆ నెలత క్రమంబుగా యావనముం బ్రాపించి సమస్త
సుగుణాలంకరిష్ఠుం గృష్ణుండనకుఁ బతిగాఁగోరి యాతనిం బొందు
వెరవు గానక విరహవేదనచేఁ బరితపించుచుండ.)

క. అంత వసంత మనంతల

తాంతనితాంతాళిపికళుఁ కాదిశకుంతా

క్రాంతవనాంతరమై జగ

మంతయు సంతసిత నలరెఁ నభినవలీలన్.

242

సీ. ఘనసారకేతకీఁపనసారవిందాది, వనసారసారభక్తివాసితంబు

సురసాలతులితామితరసాలఫలలోల, సరసాలపనశీలఁవరశుకంబు

సుమనోరసాస్వాదఁనమనోరథాత్మాశు, గమనోరరీకృతఁభ్రమరకంబు

సుకరావయవచారుఁశికరావహృతపాంథ, నికరావలేపాత్తఁనిశ్చలంబు

తే. మదనకదనక్రియార్హతఁమప్రసూన, మంజరీమంజుమాధవీఁకుంజపుంజ

సంజవనరంజితాఖండఁకంజజాండ, మండలంబు వసంతాగఁమంబు దనరె. 243

క. పెళ్ళ పెళ్ళలాడెడుకారా

కులు జలజల డులిచి వింతఁకొమరు దలిర్పెన్

మిలమిలలాడెడుకంజపు

రులతోఁ బోలుపారె భూమిఁగుహనివహంబున్.

244

నియోగిబ్రాహ్మణుఁడు, గోదావరీమండలమునందలిపీఠికాపురప్రాంతమున నున్న
కందరాడ యీతనివాసస్థానము, ఈతఁడు సింహాచలమాహాత్మ్యము, సారంగధర
చరిత్రము, రసికజనమనోభిరామము, సర్పపురమాహాత్మ్యము, శివలీలావిలాసము, రాజ
శేఖరవిలాసము లోనుగా ననేకమిత్రకావ్యములను, నీలాసుందరీపరిణయము, రా
మాయణము మొదలగునచ్చంద్రకావ్యములను రచించి ఖ్యాతిఁ గాంచినవాఁడు.
ఈతఁడు తనగ్రంథములను నగల కంకితము నేయక తన కుపాస్యదైవం బగుకుక్కుటే
శ్వరుని కంకితము చేసినవాఁడు. ఈతనికవిత్వము సరసమైశ్వర్థాంకారములచే
నొప్పి సహృదయపృథులంగమంబై కొన్ని శృంగారసప్రధానములుగాను, కొన్ని
భక్తిరసబంధురములుగాను, నుండును. ఇందుఁగొన్ని కవిశ్రయమువారిప్రయోగము
లకు విగుఢముగా నున్నను మొత్తముమీఁద సలక్షణమనియే చెప్పవచ్చు. ఈమహాకవి
క్రీస్తుశకము 1715వ సంవత్సరము మొదలు 1756వ సంవత్సరమువఱకు జీవించి
గ్రంథముల రచించివచ్చుఁడని తెలిసెడిది. ఇతఁడు మొదట రచించినది రుక్మిణీ
పరిణయము, చివరకు రచించినది శివలీలావిలాస మని యాహింపఁదగియున్నది.

చ. సరిసగతిం జిగిర్చినవిఁకాలరసాలలతావితానముల్

మొనె వసంతుఁ డాదరముఁ మీఱ వనేందిరఁ బెండ్లియాటకున్

సురుచిరలీలఁ జేరు ననుఁచున్ సమయాభిలకార్యదక్షుఁ డ

త్తటి నలరింపఁ జేయువితఁతం బగుకంజగిమేలుక ట్లనన్.

245

తే. గీ. దట్టముగఁ బూచి శాల్మలీతరువు లమరె

విరహిణుల నేచ వాహ్యళిఁ వెడలఁ దలఁచి

యలరఁ జేసినధాతురాఁ గారుణితము

లగుమనోజునిమదపుటేఁనుఁగు లనంగ.

246

తే. గీ. వనరమామాధవోద్వాహఁవైభవమున

కంపు దళుకొత్తఁ గ్రొత్తగాఁ నేర్పి యిడిన

మేలితెలిముత్తియపు సేసఁబ్రా లనంగ

మొనసి యున్నట్టే జిగి మల్లెఁ మొగ్గ లమరె.

247

క. నన లెత్తినకింశుకములు

దనరెన్ మాధవుఁడు వలపుఁ దళుకొత్తంగా

వనలక్షికిఁ గానిక లి

చ్చిననునుఁగెంజాయపట్టుఁచీర లనంగన్.

248

క. చిగురాకు మెక్కి మిక్కిలి

పొగరెక్కి రసాలసాలఁములపైఁ బికిముల్

తగ నిక్కి చొక్కి పాంథుల

కగణితముగ గుండె జల్లుఁ రన వడిఁ గూసెన్.

249

245. ఈపద్యమున వికసించినతీయ్యమామిడిచెట్లు వసంతునికి నేర్పలు
పఁబడినమేలుకట్లుగా వర్ణింపఁబడియె.

246. ఈపద్యమున బూరుగులు మదనునిమదపుటేనుఁగులుగా వర్ణింపఁబడియె.

248. ఈపద్యమునఁ గింశుకములు వసంతుఁడు వనలక్షి కచ్చినయెఱ్ఱనిపట్టు
చీరలుగాఁ జెప్పఁబడినవి. 48 వ పద్యమునఁ గింశుకకోరకము మదనుని బొడ్డు
కోసినకొడవలిగాఁ జెప్పఁబడినది.

249. ఇందుఁ గోకిలలస్వభావము వర్ణింపఁబడియెను.

క. ఎక్కడఁ జూచిన శారక, లెక్కడఁ జూచినఁ బికంబు • లెడ మింతయు లే
 కెక్కడఁ జూచినఁ దుమ్మెడ, లెక్కడఁ జూచిన శుకంబు • లిలఁ జెలరెఁగెన్.

సీ. నుందరశుకరాజవందిబృందంబులు, కలకంఠవరకంఠకాహళములు
 వికచతిరీటప్రవిమలాతపత్రముల్, సహకారమంజరీచామరములు
 లాలితాశృంగపల్లవకేతనంబులు, మత్తపట్నదగాయతోత్తములును
 భవ్యప్రసవకుంజపటకుటీరంబులు, సంపుల్లచంపకస్వర్ణరథము

తే. లతులతరకేతకీదళోగ్రాయుధములు, నలర బలయుతుడై మనోజావనీశుఁ
 డేపుతోఁబాంధవితులఁ నేఁచఁబూని, హర్షమిగురొత్తనపుడువాహళ్యళివెడలె.

సీ. ప్రకటపాలాశకోరకనఖక్షతయును, గలరవాంచితరుతంగళరవయును
 సమదమిళిందనిస్వానసీత్కారయు, నవనీపతత్పుష్పహారమణియుఁ
 గీరశారీరవంకింకిణీనినదయు, శుంభల్లతాపరిఁరంభణయును
 బరభృతసందృష్టపల్లవాధరయును, గళదురుమకరందఁఘర్తకణయుఁ

తే. బరిమళానిలనిశ్వాసఁభాసురయును, వితతఘనసారచార్ణభావితయు నగుచు
 నలరి వనలక్ష్మీ మాధవుఁ నతులగతులఁ, గూడి క్రీడించె వేడుకతోడ నపుడు.

వ. మఱియునుం జూతు గలతురంగంబులం బఱవిన గరగొరం బరువు లిడుచా
 డ్దున ధరణీపరాగంబు నభంబున కెగయ విసవిస విసరుసుడిగాడ్పులును,
 గాడ్పులవలనం జలించుచు బెడిదంపుటంపగుంపుసాంపున బెం పలరి జలజల
 రాలు కారాకుతిండంబులును, గారాకుతండంబు లెల్ల డుల్లినపెల్లిన మెల్లంబు
 గఁ గవచంబులు దొడిగి యుడుగనిచలంబునఁ గయ్యానకుఁ గాలుద్రవ్వుచు
 నిల్చినబిరుదురాహుత్తులపగిది నిగురుజొంపంబుల నలరుమహిరుహంబులును,
 మహిరుహగ్రంబు లెక్కి వెక్కిసంబుగఁ గెంజివురులు మెక్కి చొక్కి పొగ
 రెక్కి నిక్కి చిక్కిక యెక్కుమ్మడిం బరుల వెన్నాడి నిలునిలు పోకుపోకు
 మని తాఁకం గూఁకలిడు వీరభటులయటుల కో యని కూయుపిక నికరంబులు
 ను, బికనికరంబులకుఁ దోడుగఁ గూడి ధీరు లగువజీరులబిరుదులు పొగడువంది
 బృందంబులచందంబున నందంబుగఁ బల్కుశుకంబులును, శుకముఖోపమాన
 ముకుళాభిరామంబు లై భీమంబు గ నెదిరి పిఱుతియింక కఱకుటడిదంబులు
 వెఱికి యుఱికి నఱకులాడి యచ్చుంపుఁబచ్చిగాయంబులతో నలరుకూరులతీగనం

250. ఈవర్ణనమే గొంచెముభేదముతో 8 వ 27 వపద్యములయందు వర్ణిం
 పఁబడి యున్నది.

గేసుపలాశంబులును, బలాశభూతదేతాళనివయంబులకుఁ బ్రయంబులగుమాంస
 ఖండంబులలాగునఁ బ్రోగులై రాలుకాల్పలీకునుమంబులును, గునుమఁసపానో
 న్నాదంబున మోదంబున మీఁదికి నురవడి నెగయుచు మరునిహార్వీనాదంబుల
 విధంబున యుంకారంబులు నేయుమధుకరంబులును, మధుకరంబు లాస్వాదం
 బు లానరించుతేఱిం గ్రిందికిం జింది రక్తప్రవాహంబులపోలికం జాలువాఱు
 పూఁదేనెతేఱులును, దేనెతేఱులయొరల మకరందధారలం బడ నెక్కి
 మస్త్రీష్కపంకంబులపోంకంబున నొప్పపుప్పొడికుప్పలును, మెఱుంగుటరిగల
 గరిమవెలుంగు గురివెందరిగుత్తులును, గేతనంబులరీతిఁ బొదలుచుదళపల్లవం
 బులును, వాఁడిబల్లెంబులపోడిమిం జెన్నాగుకేతకీదళంబులును, దంతపంతుల
 లీలం గ్రాలుమల్లికాప్రసవంబులును, విమలాతపత్రమాక్షికంబులభాతి డుల్లు
 శరీమకునుమంబులును, జామరంబులకైవడిం బడురసాలమంజరులును, నాసల
 మాడ్కిం దెగి జాఱుచంపకంబులును, మ సకస్తోమంబులవడువున నెడతెగక
 పుడమిం బడుకపితృఫలంబులును, మొండెంబులతెఱంగునం బొరలాడుపన
 ఫలంబులుం గల్గి ఘోరరణరంగంబు నధిగమించుచు, వేఁవాటియుంబోలె
 నపరిమితపల్లవసల్లితందై, త్రిదివంబునుంబోలె నమితసుమనోవిరాజితందై,
 తూణీరంబునుంబోలె సాంద్రశీముఖోకేతందై, వితరణివృషసభాభవనంబునుం
 బోలె ద్విజగణపరివృతందై, సరోవరంబునుంబోలె గువలయామోదకరంబు
 నై యొప్పె నప్పుడు.

253

* రాజశేఖరవిలాసము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

దేవర్షి యగునారదుండు భల్లాణభూవల్లభునివృత్తాంతం బుష్ప
 కాంతునకుం దెలుపఁబోవుచుఁ గైలాసంబు చూచి యందు నొక్కొక్క
 భాగంబున నొక్కొక్కఁబుతువు దప్పక యెప్పుడు నొప్పు మిగ
 లి యుండుటం గని వర్ణింపఁగడఁగి.)

253. ఇందు శృంగారవీరసంబులకలయిక వర్ణింపఁబడినది.

* రాజశేఖరవిలాసమునకు భల్లాణచరిత్రమని నామాంతరము, ఈగ్రంథము
 రచనాసౌష్ఠవము కలిగి వినువారిపీనులకు విం దొనరించుచుండును. ఇయ్యది కూచి
 మంచి తిమ్మకవి కృతము. ఇది 1 వ శతాబ్దారంభమునఁ జేసి యుండవచ్చు. ఈభ
 ల్లాణరాజుచరిత్రమును ఆ నేకులు అనేకవిధములుగా రచించి యున్నారు.

చ. శకలితపత్రిముల్పికటః జాలకచంచువులు స్వసింప నిం
చుక శుకనామ మబ్బుటనెఁ సొంపున మాకు సమంబైతారుకిం
శుకము లటంచు నెంతయును జూడఁగ నోర్వక తప్పుఁ బల్కఁ
శుకములు పల్క నందతులఁ శోభలఁ గేరుఁ బలాశజాలముల్. 254

చ. సకలనుమంబులం దుఱుముశంభున కె గ్గొనరించి వానివూ
జకు వెలి యైన గేదఁగినిఁ సమ్మతి నుండు నటంచు పుల్లచం
పకములు పూన్కితోడ మధుఃపములఁ బాఱఁగఁ దోలుఁ జేరనీ
యక యటుగానినో మధుకఁ రావళి చేసిన దేమి వానికిన్. 255

తే. గీ. మెండుకొని గండుఁదుమైదఁ పిండు నిండి
యుండఁ గన్నులపండువైఁ బొండుమల్లె
పాద లలరు నందు హరిరత్నఁ ములు ఘటించి
నెఱి నిడినము త్తియంపుఁబంఁ దిరు లనంగ. 256

చ. నురుచిరపల్లవప్రకటఁ చూతలతాస్థితకోర కావళుల్
వరుసఁ జెలంగు మాధవుఁడుఁ వావిరి నవ్వనలక్ష్మీ కెంతయున్
గుఱుతుగఁ బ్రేమతోడుతనుఁ గూర్చి యొసంగినశోణనీరజ
స్ఫురదసితోత్పలాఘములఁ పాల్పగుమాలికలో యనం గడున్. 257

రగడ. మఱియుఁ జివురించునెలఁ మావులను రావులను

బొరిఁబొరిని విలసిల్లుఁ పూవులను దావులను
సాలయుచును జారుతరఁ నూనముల లీనములఁ

దలరునిందిందిరవిఁ తానముల గానముల

నారూఢఫలరసాఁ హారముల వీరములఁ

గేరి పాలుపారుమడఁ కీరముల వారములఁ

బగలురేలు లతాగ్రఁభాగముల భోగములఁ

బాగ రెక్క కూయుపికఁ పూగముల రాగముల

మాటికిని జూదరిండ్లఁ మాటులను నీటులను

గూటుముల దెనఁగుసురఁ కోటులకు బోటులకు

దానకములై నమంఁ దారముల తీరముల

మూనైనపుప్పొడిదుఁ మూరముల పూరముల

మరగి విద్యాధరకుఁ మారికల చేరికల
సరసగతి నలరారుఁ కారికల కోరికల
విరివి మీఱఁగ నెపుడుఁ వేదముల నాదముల
మొరయుమునిజనులసఁ మ్రోదముల వాదముల
నయమొప్పసంతతాఁ నందముల డెందములఁ
బ్రియలీలఁ దగువధూఁ బృందముల చందముల
బలమైనపూఁదేనెఁ వానలను గోనలను
జేలఁగి తడియునిలింపఁ నేనలను జానలను
దఱుచైనఘనసారఁతరువులను బోరువులను
దిరమైనవలచదురుఁ తెరువులను విరువులను
నెఱిఁ బూచుసంపెంగఁ నీడలను వాడలను
సరవిఁ దిరిగెడుచెలులఁ జూడలను గ్రీడలను
దొలఁగకతిమందవాఁతూలముల లోలముల
నలరి యా డెడుమహాఁవ్యాళముల జాలములఁ
దొడరి మార్గము లెల్లఁ దుండముల కాండములఁ
దడిపి విలసిల్లువేదండముల తండములఁ
బరఁగు గిరిచెంగటనుఁ బాత్రమున గోత్రమున
మరలక వసంత మతిఁమాత్రమున నూత్రమున. 258

* రసికజనమనోభిరామము

ద్వితీయాశ్వాసము.

(బ్రహ్మనారదసంవాదాత్మకం బగు నీగ్రంథంబున బ్రహ్మ నారదున
కిట్లనియె. ఈభూమండలంబునఁ గల్యాణ మని యొకపుటభేదనము
కలదు. దాని ఋతుధ్వజుం డనురా జేలుచుండి యొకనాఁ డర
ణ్యమునకుం జని వేటాడుచుండ.)

258. ఇట్లే 118వ రగడయందుఁ గొనియాడఁబడి యున్నది.

* రసికజనమనోభిరామము. ఇదియును రాజకేళిరవిలాసమువలెఁ గూచి
మంచి తిప్పకవికృతము. ఇయ్యది శబ్దార్థాలంకారశోభితమై యలరారుచున్నది.
ఈగ్రంథము 18 వశతాబ్దమున విరచింపఁబడినది.

ల. అంతట వసంత మసురాంతకతనూభవదుఃరంతనిశితప్రసవఃకుంతహృతపాంధ
స్వాంతము శుకీపికశః కుంతకలనిస్సననిః రంతరసమాకులదిఃగంత మసకృన్ని
స్త్రాంతమఘపానమదఃదంతరితపట్పరణఃసంతతివిస్సత్వరలఃతాంతమవనాంతా
త్రాంతరతికాంతరణఃతాంతలలనాజననిఃతాంతసుఖదానిలనిఃకాంతముదనర్చెన్.

క. శుకపికశారీమఘలి

ట్పుకరమహానినదనిబిడః బధిరీకృతస

ర్వకకుప్పతికర్ణం దై

యకలంకగతిః ధరిత్రీ నామని యొప్పెన్.

260

తే.గీ. జీర్ణపర్ణంబు లూడ్చి కెం జిగురుటాకు
జొంపములతోడఁ దరువులు సాం పెసఁగె వ
సంతురాక దలఁచి వనిః కాంత మెఱుంగుఁ
దొడవు లేడలింఛి మణిభూషః లిడె ననంగ.

261

క. కుసుమితకాల్పలు లపు డిం

పెసఁగె నిర్విరహిణుల గెలువః నేఁగుచు నెలమిఁ

బిసరుహాశరుఁ డంపించిన

వసఁ బాసఁగెడుతమ్మి కెంపుఁ బని తేరు లనన్.

262

సీ. శుకరాజమగధఃప్రకరముల్ గీర్తింపఁ, గలకంఠకంత కాహాళులు మొరయఁ
బరిపుల్లకింశుకఃకరదీపికేలు గ్రాల, సాంద్రపరాగరఃజమ్మ గ్రమ్మ
సహకారపల్లవాంఛతేత్తువులు మీఱ, సమదళోలంబసైన్యములు గోలువఁ
గేతకీగర్భదఃశాతతాస్త్రము లొప్పఁ, బృథుమరున్నినదభేరికలు నెలఁగఁ

తే. బ్రసవచంపకరథకదంబములు మెఱయ, దర్పకునితోడఁ గూడి చైత్రప్రభుండు
విరహిణీపాంధసందోహఃవిజయమునకు, హాళి దైవాట నపుడువాహాళి వెడలె.

259. 116వ పద్యమునందలివర్ణన నీవర్ణనతోఁ బోల్చిచూచుకొనునది.

261. రాలినపండుటాకు లీపద్యమున వనలక్ష్మీయొక్క మెఱుంగుదొడవులు
గా వర్ణింపఁబడియె. 96వపద్యమున ఆరామలక్ష్మీ యిడినరత్నరంగవల్లులుగాఁ జెప్పఁ
బడియున్నవి.

262. ఇందు వికసించినకాల్పలీవుక్షములు మన్మథునికెంపు తేరులుగా నుత్పే
క్షింపఁబడినవి. 248వ పద్యమున మదనునియేసుఁగులుగా వర్ణింపఁబడినవి.

263. 251 వ పద్యమునఁ గొంతభేదముతో నిట్లే వర్ణింపఁబడియున్నది.

263. ఈపద్యమునఁ జైత్రుండు వాహాళి వెడలినట్లు వర్ణింపఁబడియున్నది

మ. బలసద్దర్శకవిరకాహళరవఃప్రాయంబు లై మించి సాం
పళరం బాంధనితంబినిజనఘనఃస్వాంతంబు లెంతేనియుం
గఱఁచె స్థాలర సాలపల్ల వలవఃగ్రాసావలేపోల్లస
లక్కలకంఠప్రమదానిరంతరకుహూకారంబు లప్పట్టునన్.

264

క. మహిళాపున్నాగంబు

బ్రహ్మి గునుమకదంబలీలఁ గ్రాలఁగ నచ్చో

మహిళాపున్నాగంబు

బ్రహ్మి గునుమకదంబలీలం గ్రాలఁగ నడున్.

265

తే. పవనదుశ్శాసనుఁ డవనిఃపాండవేయ

లలనజీర్ణచ్చదాంశుకంబులు హరింపఁ

గలిక శుకనూక్తిఁ జీరిఁ గిసలయహేమ

మయపటము లీఁడె యయ్యెడఁ మాధవుండు.

266

శుకముఖద్విజమండలిక మహాఫలదుఁ డై, తవిలి వేమఱు మగుఃత్తతి భజింపఁ
గ్రూరపలాశసంహార మొనర్చుచు, సరసమపర్ణలాంఛనము మెఱయ
నాశ్రితాళులు నితాంతామోదయనఁ గ్రాలఁ, జెలఁగి వనప్రియఃశ్రేణి వొగడ
ఘనతరుల్ సుమనోవికాసలీల నెసంగఁ, గలితశుభత్రీప్రకర్ష మొలయ

తే. సమధికపరాగవహనప్రశస్తి యలర, వనజసాయకగురువై భవంబు నెఱపి
భవ్యవనమాలికాసముద్యాని యగుచు, మహిమఁ జెన్నొందె నవ్వేళఁమాధవుండు.

క. వనరమకుల్ మాధవునకుఁ

దనరఁగఁ బరిణయ మొనర్పఁ దటి యనుజవరా

లునిచినము తైపుఁబ్రాలన

మొనసి వనిఁ గ్రొత్తములైఁ మొగ్గులు దనరెన్.

268

క. రాగము చిగురాకున కను

రాగము బొజుఁగులకు ఘనపరాగము పనికికే

రాగము మధుకరములకు స

రాగము గృహాలకును గల్గెఁరహి నవ్వేళన్.

269

సీ. శుకనాదములు ద్విజశ్రుతిఘోషములుగాఁగఁ, గనకకొరకము లఃశ్రుతలుగాఁగఁ
దేఱిపాటలు పురంధ్రీగీతములు గాఁగఁ, గిసలముల్ దోరణఃవిసరములుగ
బలుఁగ ప్పరంపుఁదిఃస్వలువిత్తరులుగాఁగఁ, బుష్పాదుల్ వలిగండఃపాడులుగాఁగఁ

దెలిమొల్ల మొగ్గ చాల్పులు తలఁబ్రాల్ గాఁగ, విరితవపొదలు పంఁదిరుల్ గాఁగ
 తే. బుప్పితపలాశనికురుంబములు నివాళి, పల్లెములు గాఁగ నిర్భరంపవనశ్చ
 తరురవంబులు భద్రవాఁద్యములు గాఁగ, వనవహూమణిఁజై త్రుఁడుఁ ద్వాహః
 సీ. పల్లవశ్రేణి కఁబ్రంపురాగ మెసంగె, హితఫలంబులు ద్విజప్రతతి కొడ
 సుమనోవికాస మఁచ్చుగ భూజనులక బృ, జాగెబల్ల టుమరుత్సంప్ర
 చండాలులకుఁబాల్పెఁసఁగె మధుపానాప్తి, యమితరసాల కాంఁడములు మె
 బ్రసవధర్మక్రయాంపరత నొప్పిరిగృహుల్, ప్రబలె నర్దులు చిత్రభానున
 తే. గుంభినీపల్ల భులకు మిఁకుట పుదాన, గుణము వాటిల్లెఁ ద్రిభువనప్రణతని
 జంతుసంతానహృదయరంజకమనోజ్ఞ, లీల నలరువసంతర్లు వేళయంగు.

* వా స వ ద త్తా ప రిణ య ము.

ద్వితీయా శ్వాసము.

(కుసుమపురంబు నాఁబుటభేదనం బొందు విలసిల్లుచుండు.
 శృంగారశేఖరుం డని వినుతి కెక్కినయొకసార్వభౌముండు దానిం
 బాలించుచుండెను. ఆపుడమితేని కనంగవతి యనుతనధర్మదారయం
 దు వాసవదత్తయని యొకకూఁతురు జనియించె. ఆకన్య క్రమక్రమం
 బుగా యావనముం బ్రాపించి యుద్యానవనముచేరం జనునప్పుడు.)

కా. కాంతంబై సుమనోమనోజ్ఞనవమాంకంఁడద్రుకాంతారసం
 క్రాంతాంతమనోజ్ఞనై నికపటాంగారావలీభూతకుం
 బాంతస్సంతతపల్లవోదయదిదృఙ్క్షానందితన్వేరిణీ
 స్వాంతంబై తనరె న్వసంతము లతాంతాలంకృతానంతమై.

272

271. ఇందుఁ జండాభృంగములకుఁ జండాలు లనునది శ్లిష్టవాచకము, మాల
 లనునర్థమందుఁ జండాలురు అని రూపము సిద్ధించు.

* వాసవదత్తాపరిణయము పక్కలంక వీరభద్రకవికృతము, ఈకవి దెందు
 లూరి లింగనారాధ్యునిశిష్యుఁడు. కూచిమంచి తిమ్మకవికి సమకాలికుఁడు. కవితా
 రచన మిగుల మృదువై ద్రాక్షపాకశోభితమై కొన్నియెడల శ్లేషలచేతను
 గొన్నియెడల యమకాదిశబ్దాలంకారములచేతను నొప్పి యుండు. దీనిని సంస్కృ
 తమున సుబంధు వనుకవిచంద్రుఁడు గద్యకావ్యముగాఁజేసెను. అది ప్రతిపదశ్లేషచే
 నలరుచుండు. ఇయ్యది 18 వ శతాబ్దమధ్యమున రచింపఁబడినది.

సీ. ప్రబలకుంజప్రజఃపటమందిరము లొప్ప, సుమనోరజోవితానములు మెఱయ
 మలయసమీరడింభకు లూడిగమునేయ, నవ్యకాంచనభూషణములు వెలుగఁ
 బరభృతమాగధప్రతతులు గొనియాడ, లతికాంగనలనాట్యంగతులు నెలగఁ
 దతభృంగగాయకప్రతతి సమునేయ, శుకశారికాదినైనికులు గొలువ
 తే. వనధరాస్థానమున మాధవప్రభుండు, నిగ్రహానుగ్రహక్రియానిపుణుఁడగుచు
 మధుపమాలిన్యజాతులమద మడంచి, యధికతరులకుఁ బచ్చడాంబుడు గప్పె.

సీ. సహకారసురపద్యంకృతకనీనికలు వా, సంతికాలోచనచలవిస్మయర
 కజ్జలప్రభలనంగజ్వలజ్వలనధ్వ, జములు కుంజాకరంధ్రగితశక్ర
 మణులు జాంబవనుషమావిగ్రహంబులు, చైత్రభాగ్యవిహీనజాత్యకీర్తు
 లాలోలవనసరోనీలోత్పలదళంబు, లరుణప్రసూనగుంజాగ్రుచులు
 తే. కనకకోరకదీపశిఖాకలాభి, హతిసముద్భూతర్షుక్తయైకార్తనాద
 సంచరిష్ణకృతధ్వంతశాబకములు, నెలగె పట్టదములు వనస్థలుయందు.

తే. విరహితతిమిఁద దండెత్తుమన విజయ
 శంఖములుపట్టి పూరించుజాడ దోఁప
 నలరె మధుపము లపుడు ప్రత్యగ్రచిచిక
 లాగ్రములమిఁద మధురసంబాన నిలిచి.

275

క. బత్తిగలమగఁడు చైత్రం
 డత్తతి వన్యాపహుకఁచాంతరసీమక
 హత్తుకొనఁ జల్లి కూర్చిన
 ముత్తెము లన సిందువారిములు గనుపట్టెన్.

276

273. ఈపద్యమునందు మాధవుని ప్రభువుగాఁ జెప్పినాఁడు, 251 వ
 మున మన్మథుని ప్రభువుగాఁ జెప్పినాఁడు, ఈవర్ణనమునకు నచ్చటివర్ణనకు
 జూచుకొనునది.

274. ఇందుఁ దుమ్మెదల నేకప్రదేశంబుల ననేకవిధంబుల నున్నట్లు వర్ణింపఁ
 బడుటచే నుల్లేఖాలంకారము.

276. ఈపద్యమున సిందువారములు ముత్తెములుగా నూహింపఁబడినవి.
 268-వ పద్యమున మల్లెలు తటి యనుజవ్వనియునిచినముత్తెంపుఁబ్రాలుగా నుత్సే
 తింపఁబడినవి.

చ. అసమశరప్రతాపదహః నార్విరుదంచితకీలలో యనం

గిసలయము లైలంగ మరుఃకీర్తులకై వడి వానిమోదటం

బ్రసవము లొప్ప మారునిప్రభావముకై వడి నున్నతప్రభా

విసరము చెంగలింప వనఃపీఠులఁ జూతము లొప్పె నయ్యెడన్. 277

క. మావులు గొన్ని మనోజుని

మావులనం దనరెఁ బత్రిమానితగుచిచేఁ

గ్రోవులు మదనునికపురపుఁ

గ్రోవులన న్వలపుఁ దెలిపెఁ గునుమప్రభలన్. 278

* యాదవ రాఘవ పాండవీయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

(పుడమియందు మధుర యయోధ్య నాగపుర మను పేరులచేఁ బ్రసిద్ధి కెక్కినపురత్రయంబు విలసిల్లు. దాని న్వరుసను కూరసేనుఁ డు దశరథుఁడు ధృతరాష్ట్రుఁడు అనునామంబులచే నొప్పుమువ్వరు రాజులు పాలించుచుందురు, వీరికిఁ గొంతకాలము సంతానము లేక పిమ్మటఁ బుత్తులుదభినిల్లి పృథ్విపాండునవసరమున.)

కా. అంతః భ్రాంతవనాంతరాంతరకృతాం తాశాంతవాతాంకురా

హంతాక్రాంతనితాంతతాంతమృదువృం తానంతసంతానశా

ఖాంతర్దంతురకాంతపల్లవలతాం తాలోకచింతాకన

త్కాంతాస్వాంతము వింతవింతగ వసంతం బెంతయు నొల్పినన్. 279

సురసాలతరుజాలః సురసాలవరలోల, సురసాలపనశాలః హరివిశాల

సులసానిలశతాంగః దశసాకులలవంగ, ఫలసారసుమచంగః వాసనాంగ

* యాదవ రాఘవ పాండవీయము:—ఈత్ర్యర్థికావ్యము నెల్లారి వీరరాఘవ కవిచే విరచింపఁబడినది. కాశ్యపసంగోత్రుఁడు, అపస్తంబసూత్రుఁడు, వేంకట కవిపుత్తుఁడు. ఇయ్యది కృష్ణరామపాండవులయొక్క అర్థమువచ్చునట్లుగా వ్రాయఁబడియున్నది ఈకవియింటిపేరు తొలుత దేశరాజువారు నెల్లారనుండినందున నెల్లారివారని మాటినది. ఈకవికవిత్వము అర్థత్రయము కలదగుటచే తైలి మొదలగువానిం దెలుపుట కష్టము, ఈకవి క్రీస్తుశకము 1715 సంవత్సరములప్రాంతమున నున్నవాఁడు.

మతిమత్తసారంగః రుతిదత్తభయభంగ, వితతోత్తమాపాంగః వృత్తిసంగ

ముదితపంచమనాదః గదితకోకిలవాద, విదితపాంధవిసోదః విదితమోద

తే.మమలకాసారసారసః హంసఖగగ, రుత్పుటపటత్కారః రోపచార

రవపటహమారజైత్రయాత్రాపిలాస, భాసురము పొల్పొమఘమాసనాసరాళి.

* తారాశశాంకవిజయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

(పంకజగర్భవంశంబున నత్ర కననూయయందుఁ జంద్రుండు పుట్టి వర్ధిల్లి యుపనీతుం డై యుండునంత నత్రయొద్దకు బ్రహ్మ విచ్చేసి యతనినుతుం డగుచంద్రునకు గాండివం బనువిల్లును, నక్షయతూణ యుగ్మంబును, నొకదివ్యరథంబును, గలువసరం బొండును, నొసంగి విశ్వకర్మతోఁ జంద్రునికై యొకదివ్యపట్టణంబు నిర్మింపు మని చెప్పి మఱి చనియె అంత విశ్వకర్మయుఁ బ్రతిష్ఠానాఖ్యచే నొప్పుప్రయాగంబు నిర్మింప నందు నివసించి యత్ర తనపుత్రి విద్యాభ్యాసంబు సేయ దేవగురువుకుఁగటి కనిపె. చంద్రుండును బృహస్పతికడ కేగి యాతనితోడ సకలవిద్యల నభ్యసించుచుండె. అట్టియొడ నాచంద్రునిరూపరేఖలం గాంచి తార విరాలి గొనుచు వర్తిల్లే.)

ఉ. అంత లతాంతకుంజసదః నాంతవిహారవిలాసవత్సుప

క్రాంతవసంతరాగవిసారద్విగుణీకృతపల్లవోల్లస

త్కాంతిసదారుణోదయతః తప్రమదాకులకోకకామినీ

సంతతరుచ్యుదంతము వఃసంతము దోఁచె వనాంతరంబులన్. 281

280. ఈపద్యమందు వాసురాళికి విశేషణమయినభాసురశబ్దము మహాతీతర విశేషణము కావున వైకల్పికముగాఁ గీర్తి బత్వమునొందెను.

* తారాశశాంకవిజయము శేషము కృష్ణార్యనిపుత్తుఁడైనవేంకటపతి యనుకవిచే రచింపఁబడినది. ఇతఁడు నియోగిబ్రాహ్మణుఁడు. కందాళరామానుజాచార్యునిశిష్యుఁడు. వ్యాకరణవిరహము లైనప్రయోగములు కొన్ని యున్నను నితనికవిత్వంబు ద్రాక్షపాకప్రాయమై యత్యంతశ్రావ్యమై శృంగారరసభూయిష్టమై వర్తిల్లు. ఇతఁడు హూణశకము. 1704 సంవత్సరమునకును 1731వ సంవత్సరమునకును నడుమ నుండినవాఁడు అనిప్రసిద్ధి.

క. ఆకులపాటు వియోగుల

కే కాదు ప్రపంచధర్మ మెఱుంగనివృత్తు

నీకంబునకును గలిగెన్

డాక వసంతునిదె మిక్కుటంబుగ ధాత్రిన్.

282

ఉ. వాలుగ డాలువానిదళ వాయి వసంతుండు జైత్రయాత్రకై

సాలములందు జీర్ణదళ సంఘము చీలికఁబెట్టి క్రొత్తగా

మేలిదళంబుల న్నిలిపి మిఱియయు క్తజనామితత్వమా

పాలి గ్రహించి నూత్న మగుపైకములకై సవరించె నెల్లెడన్.

283

క. ఎలమావిని నునుబుల్కులు

గలకోయిలఁ జేరకుండఁ గాకము దటిమెన్

లలితుఁ డగు నృపునిచెంగట

ఖలుఁ దొక్కురుఁ డుండి కవులఁ గదిమెడిమాడ్కిన్.

284

మ. తెలిమొగ్గల్ బలునిబృపుంబొడలు గాఁ జేసెల్ మదోద్యేలధా

రలుగాఁ దేటులబారు బారిగొలు నై రాజింప లేగుజ్జాపా

న్నలు పున్నాగము లై వనిం జగురుఖానాతేజిక మెచ్చగా

దళశృంగారము లై చెలంగె నిరుచెంతకై మాపు లా ప్పారగన్.

285

తే. సరజసానుమకరంద సారధార

గుంసె నప్పుడు కుసుమమంజరిని జాలఁ

గమ్మవిలుకాడు విరహులఁ గ్రుమ్మి తివియఁ

గిరుసుక త్తిని దొరఁగు నెత్తురు లనంగ.

286

ఉ. కోయిల పేరిగారడపు గొంటరి తా ఋతురాజుమండటకై

మాయ వహించి లేజిగురుమారునికత్తులు మ్రింగ వాడు ము

క్తాయతహారపంక్తులు ప్రియముగ నియ్యంగఁ దెచ్చి నిరచె నా

నేయెడ మొగ్గచాలు జనియించెను భృంగకులంబు మెచ్చగన్.

287

285. ఇందుఁ బున్నాగములు మన్తధున కేనుంగు లై యున్నట్లు వర్ణింపఁ బడియె.

287, 288. ఈపద్యంబులందలివర్ణనంబులు నవీనకల్పితంబు లై యున్నవి.

స. అమరం గ్రోవ్యరితీవెచాలుకొణతా లందంద లాగించి పాం

కము నాపుష్పాడిమట్టిలోఁ బొరలి వీఁకం బోకపూమొగ్గ గో

తములకై ద్రొబ్బి సమీరమల్లుఁ డను వొందకై మువిపూలోడిఁ ద్రి

ప్పు మెయిం గోకిలబాలుఁ డెంచికొను సొంపుల్ గుల్కునాదంబులన్.

288

ఏలాలతాజాల డోలాసమాలోగ, బాలామణీగానభానురములు

ధీరానిలవ్రాతఁధారాచలచూపుత, దూరాపతద్రజోఁసూసరములు

మోదావహానంగ వేదాభరవభృంగ, భేదావహజ్జాతకేసరములు

నాళీకదృక్కాంతఁపాలీనవైకాంత, కేళీపరిన్యూతకేసరములు

కనఁదీగె నకుంతకలకంఠ కంఠనాద, పటుభటాహ్వనకుపితబిభృత్ప్రపంచ

పంచనాయకమదహస్తిపై సరములు, మిసరములు మధుమానవాసరములు.

289

ఆమని యే మని చెప్పెడ

నామనికై వికచకుసుమితారామతయల్

నిరంతరకీర్తి

ముగా నిఖిలదిశల సౌఖ్య గొందునెడన్.

290

*మిత్రవిందాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

(భూమండలమున నవంతి యనునొకపుట భేదనము విలసిల్లుచోని

జయసేనుం డనురాజు పాలించుచుండెను. ఆపుడమిత్రేనికిం దన

ధర్మపత్నియందు విందానువిందు లనుకుమారులు గలిగిరి, అంత

నారాజు స్త్రీప్రజంగోరి వేంకటాచలంబున నత్యుగ్రతపం బాచరించి

మిత్రవింద యనుకుమారిం గాంచెను, అంత నాకన్యయావనస

మయమున వివాహమునేయుటకుఁ బ్రయత్నింప)

స. వసుధం దోఁచె వసంతకాల మలిసీ వాచాల ముజ్జృంభిత

ప్రసవోద్వేల ముదారపైకవిగళ ద్వాజ్జాల ముద్యులతా

* మిత్రవిందాపరిణయము కుందుర్తి వేంకటాచలకవిప్రణీతము, ఈతని గ్రంథమునందు లక్షణవిరుద్ధము లగుప్రయోగములు పెక్కులుండుటచే నీకవి లాక్షణికుఁడు కాకపోయినను కవిత్వము నవీనకల్పనలచే నలరుచున్నది. ఈకవి క్రీస్తు శకము 1720 మొదలు 1740 సంవత్సరముల ప్రాంతముననున్నవాఁడు.

బిసబాహానట నానుకూలము మరుద్వీచీసముత్తాలము
ల్లసితాపారపరాగ సౌరభవిశాళం బుజ్జ్వలత్సలమై.

29

సీ. అలకలకంతద్వితాళిఁ బిల్వ మధుండు, సవరించుశోభనాక్షత లనంగ
మకరందవర్షసంఘనీదానంబులై, పన్నినయంద్రగోపము లనంగ
వనరమాసతి ఋతుప్రభుఁడెందఁగై నేయఁజూపట్టురతన పుసాములనఁ
విజయంబు గైకొనఁ వెడలుమారునిమోల, నడరుచెంగావిపావడలనంగఁ
తే. గోరిపున్నాగములనుబైకొనఁదలంచు, నట్టిలతకూనలమనోగతానురాగ
రసతరింగంబులనఁ గుంజరాజిజలద, వళితశంపలునాబల్లవములిగిరెచ్చ.

సీ. కుంజఘనాఘనఁక్రొడగళత్కోర, కనికాయపటుకరకానికరము
తరుసుమాగ్రవనీపతన్నఘాతవర్ష, కలితకానుమరజగితార్దమంబు
అరుణిసాలశంపాలోకననికృత్త, విరహిణీచిత్తదర్శికరంబు
నానాప్రసవమాలికానగారికరాస, రటదళీరణమయూరస్వరంబు

తే. కోకిలకుహూగ్రవజ్రనిర్ఘోషదళిత, మాలతీస్వచ్ఛతరుగుచ్చమత్తః
కంబయి సెలంగై వర్షర్తుకరణి ఋతుల, మీసరంబగువాసంతఃన.

యమగుత్తుతేరుగనఁ మందమదోద్ధరగంధసింధురా
శులుగఁగేకిసంఘములంభంగకలస్వనకీర శారికా
కలరవములోభటాశులుగఁ గంతుఁడువెల్వడెఁబూవువింటను
జ్వలతరపుష్పబాణములఁ బాంథులపై నిగిడించుచున్వడిన్.

* సూర్యతనయాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

(ద్వారవతీపురియందుఁ గృష్ణుఁడు కొలువుతీటియుండ నాసభకు
దేవమునియగు నారదుండొక నాఁడతెంచి తాఁదెచ్చిన యొక చిత్ర

* సూర్యతనయా పరిణయము తక్కిన పాటి వంశోద్భవండుగు లింగన
య్యనిచే విరచితమయినది. ఈకవి నియోగిబాహులుఁడు హరితసగోత్రుఁడు ఆన
స్తంబ మాత్రుఁడు ఇతఁడు మదనమోహినీ విలాసములోనగు పెక్కుగ్రంథములకు
రచించినవాఁడు, ఈతని కవిత్వము రసవంతమయి ప్రౌఢమయినదికాదు. ఇతఁడు
క్రీస్తుశకము 1780 సంవత్సరముల ప్రాంతములనున్నవాఁడు.

END OF
TITLE